

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ARİF PAMUK

RESÛLULLAHIN DİLİNDEN

SÛRELER'in

ESRÂRİ, HİKMETİ, FAZİLETİ

Pamuk Yayınları

Düzenleyen: bilgin DK
2018-07-18

ABDÜLHÂLIK GUCDEVANÎ HAZRETLERİNİN MÂNEVÎ EVLÂDINA TAVSİYESİ:

Evlâdımı!

«Sana ilm, edep tahsil etmeni ve Allâh (C.C.) korkusunu tavsiye ederim. Büyüklerin izinden ve sünnete tâbi olan topluluklardan ayrıma. Fıkıh, hadis ve tefsir oku. Câhil sofulardan kaçın. İmâm ve müezzin olmamak şartı ile namazlarını cemâatla kılmaya devam et. Şöhreitten kaçın. Zira o bir âfâttır. İnsanlardan birlymış gibi ol. Kimseye kefil ve vâsi olma. Hükümdârlarla, onların çocuklarıyla, kadınlarla, bid'atçılarla arkadaşlık etme. zâviye yapma ve orada oturma. Semâ ehlini çok dinleme, çünkü o nifâk meydana getirir. Kalbi öldürür. Semâ ehlini de tamâmen inkâr etme zira onlar da çokturlar. Az ye, az konuş, az uyu. Arslandan kaçındığın gibi insanlardan kaçın. Dalma yalnızlığı ihtiyar et. Helâlinden ye, şüphellilerden sakın, zarûret olursa başka. Çoğu zaman dünyahk elde etmek hırsı üzerine gelir. Onun arkasından gitme çünkü o dinini ve imanını alır götürür. Çok gülme çok gülmek kalbi öldürür. Kimseyi hakir görme. Dışını süsleme, dışın süslenmesi, için iflâs ettiğinin bir belirtisidir. İnsanlarla münakaşa etme, kimseden bir şey isteme. Kendine hizmet edilmesi için kimseye bir şey emretme. İslâm büyüklerine malınla, canınla hizmette kusur etme. Onların söylediklerini inkâra kalkışma, çünkü onların söylediklerini dinlememek insanı helâke götürür. Dünyaya ve ehline aldanma. Kalbin hüzünlü ve kederli olsun. Bedenin hasta gözlerin dalma ağlasın. Amelin hâlis, duan huşû içinde yakarçılı, ezbilen yamalı ve eski olsun. Arkadaşın fakirlik, ticâretin fıkıh olsun. Evin mesclt, arkadaşın Allâh (C.C.) olsun.»

İKİ CİHÂNDA MUTLU OLMAK İSTİYORSAN AŞAĞIDAKİ MADDELERİ OKU VE TATBİK ET

1 — Vaktini boşa geçirme. Geçen vakitlerine bir göz at, Allâh'ın rızasına ve şerhata uygun geçirmişsen Allâh'a şükret, değilse Allâh'a yönel ve istiğfar et.

2 — Huzurlu bir kalb ile Allâh'ı zikret. Zikri böyle yaparsan faydasını, tesirini ve ilâhî cezvelerin şimşek gibi çıktığını görürsün. Zikirde çok adet şart değildir. Asıl olan her anışta O'nunla olmandır.

3 — Zikir ederken gaflet içinde olma. O'ndan başkasına iltifât etme ki kalbin ancak O'nunla huzura erer. Dalma O'nun tecellîlerini müşâhede et. Katiyen O'ndan gâfil olma.

4 — Yürürken etrafına bakıp durma, dalma önüne ve ayak ucuna bak. Etrafa bakınmak kalbde perdeler meydana getirir, seni huzurdan mahrum eder.

5 — Her hâlükârda gafletten sakın. Dalma kalbin O'nunla olsun. Böyle olursan kalbin huzurla dolar. Huzûr içinde girip çıkan nefesin sahibi ise dîrdîr. Huzur içinde girip çıkmayan nefesin sahibi ölüdür. O'ndan gâfil olduğunu sezdığın an istiğfar getir. İstiğfar, sahibini temizler ve paklar.

5 — Gidişin O'na olsun - Dalma O'nun rızası dalresinde hareket et.

7 — Kalbini O'ndan başkasından arındır ve sâfileştir. Kalbini bu hale getirirsen o zaman kalbin bir ayna haline gelir. O'nda Allâh (C.C.)'ın tecellîlerini görürsün.

8 — Dışın halk ile, iç alemin dalma O'nunla olsun. Dalma murâkabe halinde bulun. Zikirde o kadar müstağrak ol ki kâinata zikirden başkasını duymayasın.

9 — Kelime-i tevhîdi bırakma. O'nu getticeğin zaman gözlerini ve çenenin kapa, dilini damağına yapıştır. Nefesini hapsed. Kelime-i tev-

hîdi kalbini söyle: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)'yı göbeğinin altından damağına (الله) kelimesini damağından omuz kısmına ve

lah) latzını başın hareketi ile kalbinin üzerine indirirsen O'nun hareketini bütün vücudunda duyarsın. Bu şekilde nefes almadan 23 defa yapmaya çalış. Sonunda muhammedurresûlüllâh söylemeyi de ihmâl etme.

9 — Yukarıda anlatılan zikrin sonunda nefesini salıverdiğinde:

إِلٰهِيْ اَنْتَ مَقْصُوْدِيْ وَرِضَاكَ مَطْلُوْبِيْ

«İlâhî ente maksudî ve rizake matlûbî = Allahım, maksadım Zât'ın, istediğim de rızadır. Bu kemter kulunu Zât'ının tecellilerine ve rızasına ulaştır. Demeyi ihmâl etme ki tevhidin esrarına erip ve her şeyde O'nun tecellilerine eresin. Şayet zikir anında iç alemini arındırmıyorsan şöyle de:

مَا ذَكَرْنَاكَ حَقَّ ذِكْرِكَ يَا مَذْكُورُ

«mâ zekernâke hakka zikrike yâ mezkûr» Ey anılan. Rabblm! Seni hakkıyla anamadım dersin iç huzura kavuşursun.

10 — Zikir hâlinde kalb evini ondan başkasından temizle. Aksi takdirde huzura kavuşamazsın. Onların alemine ancak kalbini temizlediğinde ulaşabilirsin.

Şeyh Abû Bekr-Al-Kettâni (K.S.) diyor ki:

«Kırk sene kalb evinin kapıcılığını yaptım. Bu müddet içinde onu Allâh'tan başkasına açmadım. Kalbim o hale geldiki O'ndan başkasını tanımaz oldu.»

11 — Dalma kalbin O'nunla olsun. Şunu da aklından çıkarma; Zikir, murakabe, sohbet ve rabitanın neticesi Ahadiyyet nûrunun müşâhadesidir. Bu da keyfiyet itibarı ile farklıdır. Bunu da ancak ehil bilir.

Ö N S Ö Z

Bana bu eseri hazırlama fırsatı veren Rabbim'e hamd eder, O'nun Resûlü zîşân'ı Muhammed Aleyhisselâm'a salât'ü selâm ederim.

Kur'ân-ı Kerîmi, rızkın çoğalması için okumanın faydası tecrübelerle sabittir. Zira, birçok insanların, hiçbir sebep-i maişete malik olmadıkları halde Allahü Teâla'nın rızası için Kelâm-ı Kadîmini çok okuduklarından refah ve saadet içinde yaşadıkları görülür. Sevgili Peygamberimiz :

«Evinizde Kur'ân-ı Kerîmi çok okuyun. İçinde Kur'ân okunmayan evin hayır ve bereketi azalır, şerri çoğalır. Uğursuzluğundan içinde bulunanlara dar gelmeye başlar» buyurmuşlardır.

Her Müslümanın Kur'ân-ı Kerîmi en azından senede iki defa hatim etmesi lâzımdır. Kur'ân-ı Kerîm'i hatim ederek okumak daha hayırlıdır. Kur'ân-ı Kerîm'in her tarafı tesirli olduğu gibi bazı sûre ve âyetlerinin tesiri daha fazladır.

Biz 'bu eserde onları sevgili Peygamberimizin hadis-i şeriflerinin ışığı altında izah etmeye çalışacağız.

Bueser, aşağıdaki isimleri geçen eserlerden derlenerek meydana getirilmiş ve tercüme edilmiştir :

- 1) Tefsîr-i Kurtubî
- 2) Tefsîr-i İbni Kesir
- 3) Ettâc'ul Ehâdis
- 5) Riyâzus-sâlihîn
- 6) Levakih'ul-envâr
- 7) Tezkiretû-Ülül Elhâb
- 8) Basîretüssâlikîn
- 9) Haziynet'ül-Esrâr
- 10) Dürrünnazîm
- 11) Kitab'ül-fervaid fissalâtil vel avâid
- 12) Mücerrabati Allâma Eşşeyh Ahmeddiyyriybi
- 13) Kur'an-ı Kerim ve Meâlî Hakim
- 14) Kenzüddakâik
- 15) Mükâşefet'il-Kulûb
- 16) Tefsîr-i Nişaburî
- 17) Tefsîr-i Sâvî
- 18) Tefsîr-i fahr-i râzî
- 19) Müsnedi İmamı Ahmed
- 20) Ramûz'ul-Ehâdis
- 21) Hadimî

Hafız Arif PAMUK

HAZIRLADIĞIM BU ESERİN BAŞ TARAFINA FATİH
 DERSİAMLARINDAN MUHTEREM, MERHUM HOCAM
 İ.H.M. OSMAN AKFİRATIN KUR'AN-I KERİM'İN
 AZİZETİNE DAİR OLAN BU DERSİNİ KÖYMAYİ
 MÜNASİP GÖRDÜM

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Allah Teâlâ buyuruyor :

«Ey kullarım, yüksek makam isterseniz Kur'ân-ı Ke-
 rim'in kıymetini bilin. Kur'ân-ı Kerim sizi en güzel bir yo-
 la sevkeder; cennete götürür. Allah'a itaat eden müslüman-
 lara da müjde verir, Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerim'in kıyme-
 tini bilen müslümanlara büyük bir makam vereceğini; se-
 vce vereceğini va'd eder. Ahirete iman etmeyen kâfirlerin
 de cehenneme gireceklerini haber verir.»

Kur'ân-ı Kerim gibi insanı Allah'a götürecek hiçbir
 ibadet yoktur. Ne kadar çok okursan, en büyük bir ibadet
 yapmış ve Allah'a en çok yaklaşmış olursun.

Vakti saadette Ashab-ı Kir'âm Kur'ân-ı ezberlediler, el-
 lerinden geldiği kadar okudular ve okuttular. Onlardan
 sonra gelen ikinci asrın müslümanlarına gelince daha çok
 hafız yetiştirdiler, bu kıyamete kadar böyle devam ede-
 cektir. Yeryüzünde en azından bir milyon hafız vardır. Hal-
 buki hristiyan ve ychûdilerde kitaplarını ezberleyen yok-
 tur. Bu şeref müslümanlara mahsustur. Çünkü Cenâbı
 Ecelli ve Âlâ buyurdu :

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

«Ey kullarım bu Kur'ân-ı okuyup ezberlemeyi kolay
 yaptım, yedi yaşındaki bir çocuk ezberliyor. Bunun Allah'ın

kitabı olduğuna şüphe eder misiniz? Bu kitabı küçük bir çocuk ezberlerse daha ne gibi bir isbat istersiniz.»

Bazı memleketlerde kadınlar bile hafız oluyor. Bunu insan yapabilir mi? Cenâbı Hak muvaffak ediyor.

İkinci asırda yedi tane kırâat imamı çıktı ve Kur'an-ı Kerim'i yedi türlü okumayı yazdılar, talebe yetiştirdiler. Bizim okuduğumuz kırâata «Asım Kırâatı» denir. Büyük bir zat, Cenâbı Peygamberden rivayet etmiştir. Cenâbı Peygamberden nasıl rivayet edildiyse öyle okudu. Elimizdeki mushaf lar o şekilde yazılmıştır. Dünyanın hiç bir tarafındaki Kur'an-ı Kerim'in bir harekesinde şüphe yoktur. Bunun Allah'ın kitabı olup olmadığına şüphe edilir mi? Bütün dünyanın her tarafında bulunan Kur'an-ı Kerim'de, bunun bir harekesi yanlıştır diyen kimseyi göremezsin. Büyük kırâat imamlarından birisi de Hamzâ-i Zeyyâd'dır O, Cenâbı Hakkın sevgili kullarındandır. Bir gün bu zatın yanına birisi girmiş, bakmış ki ağlıyor. Ona :

— «Neye ağlıyorsun?»

— «Bu gece rüyamda Cenâbı Hakla dertleştim, önümde Kur'an okudum.» (1)

— «Nasıl oldu anlat.»

— «Cenâbı Hak bana: Yâ Hamzâ sana öğrettiğim gibi benim önümde bir hatim oku. Bunun üzerine ayağa kalk-

(1) Bu gibi hâllere mücessime denmez, tecelli denir. Metaryaller ve cihmalar kabul etmezler. Ancak ileri geri konuşurlar. Bu gibi metaryaller Ramuz'ul ehadis'in harfurra bölümünün 5-6 hadisini Kütübü Sittinin de tercemesini şayet mütalaa ederlerse Salânü'l Enbiya Etendimize de Hâşâ «Bu kitaplarda da mücessime anlayışı sırlıyor diye» iltırayı basacaklardır. «Her şeyi maddede arıyanın aklı gözündedir. Göz ise maneviyate kâdır.»

tım. Cenâbı Hak; otur otur, ben Kur'ân okuyanları seve-
rim, buyurdu. Ben de okudum. Kur'ân-ı Kerim'in yarısına
gelince (inneke bil vâdil mukaddesi duvev ve enahtertûke
limâ yûhâ) diye okudum. Cenâbı Hak geçmeme razı ol-
madı. Dur, dur Yâ Hamzâ! (Inneke bilvâdil mukaddesi du-
vâ) diye duracaksın sonra (ve enahtertûke limâ yûhâ) di-
yeceksin, buyurdu. Cenâbı Hak, oku, buyurdu: Okudum.
Yâsin'i Şerife geldim. (Tenziylül aziyzirrahîym) okudum,
Cenâbı Hak buna da razı olmadı, (Tenziylel aziyzirrahîym)
diye okuyacaksın. Ben bunu böyle gönderdim, Arşı Âzamı
taşıyan melekler ve okuyanların hepsi de bunu böyle
okurlar, sakın bunu unutma Yâ Hamzâ» buyurdu. Sonra
Cenâbı Hak, Cennet bileziklerini getirdi kollarıma taktı. Bu
ikram, Kur'ân okuduğun içindir. Bir kemer getirdi belime
taktı. Bu da, oruç tuttuğun içindir. Sonra başıma bir tac
koydu, bu iltifatım da Kur'ân öğrettiğin içindir, buyurdu.
Ağlamayayım mı? Allah kim, ben kimim ki Cenâbı Zat-ı
Kibriya'nın önünde hatim indirdim» dedi.

Gene bir gün, birisi Hamzâ-i Zeyyâd'ın yanına gitti.
Baktı ki ağlıyor, yüzünü toprağa sürüyor.

— «Gene ne oldu, neye ağlıyorsun?»

— «Bu gece yine rüyamda Cenâbı Hak ile dertleştim.»

— «Anlat bakalım nasıl oldu?»

— «Cenâbı Hak Kur'ân-ı ezberleyenleri, iyi okuyanları
getirin buyurdu. Kur'ân-ı Kerim okuyanlar toplanınca Ce-
nâbı Hakdan ittika etmemiş olanları, Allah için okumayan-
ları, menfaat temin etmek için okuyanları buradan çıkarın,
buyurdu. Hamzâ: Bunun üzerine korktum, oradan kaçma-
ya başladım, adım ile çağırıldılar. «Yâ Hamzâ gel, gel» dedi

ler. Buyur Allah'ım buyur, dedim ve içeriye girdim. Öyle bir saraya girdim ki, bütün hafızlar ve iyi kıraat yapanlar orada idiler, İçeride bülbül sesleri gibi bir ses gidiyordu... titremeye başladım. Bana: «Korkma sana bir şey yoktur; çık, oku. En son âyetle sana makam vereceğiz, 6666 âyetin adedi kadar sana derece vereceğiz» dediler. Baktım ki hayaz bir kürsü kurulmuş. Üzerine çıktım okumaya başladım, Sûre-i Enâm'a geldim :

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

«Ben o Allah'ım ki, kullarımı ölümle kahr ettim, onları avucuma aldım, hiç kaçamıyorlar, eceileri gelince canlarını alıyorum» meâlindeki altmışıncı âyete gelince hâlâ kimin huzurunda okuduğumdan haberim yoktu. Meğer Cenâbı Hakkın önünde okuyormuşum. Allah Teâlâ buyurdu :

— «Yâ Hamzâ kakhâr değil miyim, hiç kimse ölüm-den kaçabiliyor mu?»

— «Kakhârsın Yâ Rabbi.»

— «Yâ Hamzâ oku.»

— «Okudum, Sûre-i A'râf'a geldim, secde âyetine gelince secde etmek istedim. Cenâbı Hak :

— «Yâ Hamzâ yeter, yeter. Bu Kur'ân-ı sana kim okuttu?»

— «Yârabbi, Süleyman'il-A'meş'den okudum.»

— «Süleyman'a kim okuttu?»

— «Hazreti Ali (s.a.) okuttu.»

— «Ali'ye kim okuttu?»

— «Cenâbı Peygamber (a.s.) okuttu.»

— «Peygamberimi kim okuttu?»

— «Cibril-i Emin okuttu.»

— «Cibril'i kim okuttu?» buyurunca, «Yâ Rabbi! Sen okuttun» demeye dilim varmadı, korktum. Bunun üzerine Cenâbı Hak :

— «Sen öğrettin, Sen öğrettin de, Yâ Hamzâ» buyurdu.

— «Yâ Rabbi Sen öğrettin, Sen öğrettin», dedim. Allah Teâlâ :

— «Doğru söyledin Yâ Hamzâ.» buyurdu.

Cenâbı Hak :

— «Kur'ân-ı Kerim'in hakkı için onunla amel edenlere ve onu okuyanlara ikram edeceğim. Kur'ân-ı Kerim benim kelâmımdır. Onu okuyanları sevdiğim gibi hiçbir kimseyi sevmedim,» buyurdu.

Cenâbı Hakka vâsil olmanın en kestirme yolu Kur'ân-ı Kerim'i çok okumaktır.

Cenâbı Peygambere vâsil olmanın en kestirme yolu ise Salavâtı Şerifeyi çok getirmektir.

Her müslümanın hiç olmazsa senede iki defa hatim yapması üzerine borçtur. Şayet yapmayacak olursa Kur'ân, kıyâmet günü ondan dâvâcı olacaktır. İnsan hiç okumasını bilmeğe bile Fâtihâ'yı ve İhlâs'ı okumalıdır. Sûre-i Fâtihâ'yı okumayı yedi, Sûre-i Yâsin'i on, Sûre-i İhlâs'ı üç defa okumayı bir hatim yerine sayarlar. Evinde bereket istiyorsan elinden geldiği kadar Kur'ân-ı Kerim'i oku ve okut.

Sonra Cenâbı Hak :

— «Ya Hamzâ gel» buyurdu.

Ben de huzûru ilâhiyyesine gittim. Cenâbı Ecelli ve Âlâ kudret elini güzel kokuların içine soktu. Başımdan aşağıya kadar vücûcuma sürdü. Ve buyurdu :

— »Yâ Hamza bu ikrâmı yalnız sana yapmıyorum, senden daha yüksek, senin gibi ve senden daha aşağı okuyanlara da bu ikrâmı yapacağım. Benim rızam için okuyanlara bu iltifatlar vardır. Sizin için hazırladığımız iltifât, itibâr ahirette bundan daha fazladır. Yâ Hamza benim rızam için Kur'ân okuyanları ne kadar sevdiğimi onlara haber ver, sevdiğim en güzide kullarım ehli Kur'ân olanlardır» buyurdu.

Cenâbı Hak bir beldeyi helâk etmek için melekleri gönderdi. Sonra onları geriye çevirdi. Melekler :

— «Yâ Rabbi onları neden affettin?» Cenâbı Hak :

— «Onlar bir çocuğa besmele çektirdiler, onun hürmetine onları affettim» buyurdu.

Besmele çektirmenin ve Kur'ân okutmanın sevabını ve faziletini idrâk etmelidir ki, memlekettën ne kadar musibetleri kaldırıyor. Sonra Cenâbı Hak :

— «Yâ Hamza İzzetime, Celâlıma yemin ederim ki, Benim için Kur'ân okuyan dillere azap etmem. O'nu anlayan kalb, işiten kulak ve gören gözlere azap etmem.» buyurdu.

— «Sübhâneke Yâ Rabbi» dedim.

— «Yâ Hamza! Kur'ân'a bakanlar nerede?»

— «Yâ Rabbi! Hâfızları mı istiyorsun?»

Cenâb-ı Hak :

— «Evet, kıyamet günü onlar bana kavuşana kadar ben onlar içinimdir. Onlar bana kavuştukları vakit herbir âyet'in mukabilinde onlara bir makam vereceğim. Oku,

yüksel» buyuracaktır. Amel etmediği âyete gelince okuyamayacaktır. Zira amel etmek şarttır.

NASIL ADAM OLDUĞUNU KUR'ÂN'DAN SOR

Cenâbı Peygamber Efendimiz buyurdular- ki :

«Nasıl adam olduğunuzu Kur'ân'dan sorun, başkasından sormayın. Eğer Kur'ân-ı seviyor O'nunla meşgul oluyorsanız anlayın ki, Allah'da sizi seviyor. Eğer Kur'ân'a bakmaz, okumaz ve O'nu çocuklarınıza öğretmezseniz biliniz ki, Allah'da sizi sevmiyor.»

Cenâbı Ecelli Âlâ ahirette Peygamberi İzâma kitaplarını okutturacaktır. En evvel güzel sesi ile Dâvud (a.s.) Zebûr'u, Musâ (a.s.) Tevrât'ı, İsâ (a.s.) İncil'i, Cenâbı Peygamber efendimiz Kur'ân-ı okuyacaklardır. Sonra Cenâbı Ecelli Âlâ buyuracak :

«Herkes okudu, Rabbül İzze kaldı, şimdi ben okuyacağım.» Cenâbı Hak Kur'ân-ı Azîmmüşşân'ı okuduğu vakit cennetin zevki yok gibi olacaktır. Cennet ehli ondan daha büyük bir nimet göremeyecektir. Bazılarına göre Cenâbı Hak âhirette Sûre-i Enâm'ı, bazılarına göre de Sûre-i Rahmân'ı okuyacaktır.

Kur'ân-ı Kerîm'in kıymetini bilmelidir. Kur'ân-ı Kerîm her dert için şifadır. Eğer sıkıntıda isen mutlaka ona göre bir âyet vardır, onu okumaya devam et. Tebâreke sûresini okuyan kabir azabı çekmez, Sûre-i Dühân'ı okuyanlar inşaallah kıyâmet sıkıntısını görmezler. Sûre-i Yâsin'i ihtiyaç, sıkıntı, maişet darlığı ve her ne niyyet için okursan Allah kabul eder. Sabahleyin okursan, Allah akşama kadar kalbini ferahlandırır, akşamleyin okursan sabaha kadar ferahlandırır. İşte Yâsin'in böyle tesirleri vardır. Melekler Kur'ân okuyandan hoşlanırlar ve onun iki gözünün ortasından öperler.

Cenâbı Peygamber efendimiz :

«Bir insan sabahleyin kalktığı vakit Kur'ân-ı Kerim'in yüzünden yüz âyet okursa Allah Teâlâ yeryüzünde bulunan müslümanların sevabı kadar ona sevap verir» buyurmuştur. Yâsin'î Şerif (seksenüç âyet), Tebâreke (otuz âyet), Fâtîha (yedi âyet), Sûre-i İhlâs ve Müavvizeteynler okunursa yüz âyetten fazla olur. Bu ecri kaçırmamak için üşenmemeli, bunları okumalıdır.

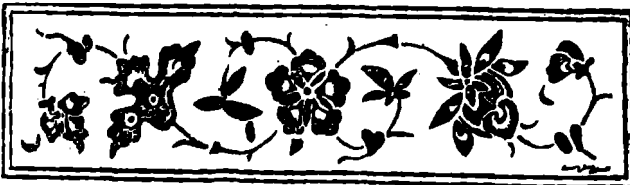
Cenâbı Peygamber Tebük muharebesinde iken Ceb-râil (a.s.) geldi, dedi ki :

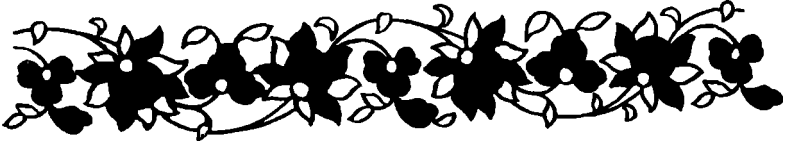
— «Müzeyne kabilesinden köylünün biri öldü, cenazesini sana getireyim mi?» Rasûlü Ekrem :

— «Getir!» buyurdu.

Ceb-râil (a.s.) cenazeyi getirdi, fakat kimse göremedi. Çünkü, onun canını getirdi. Bunu da ancak Cenâbı Peygamber görüyordu. Cenâbı Peygamber kalktı onun namazını kıldırıldı. O adam bu makamı ihlâsı şerifi çok okumak suretiyle kazanmıştır. Ancak bu zatla, Habeş kralına Cenâbı Peygamber bu iltifatı yapmışlardır. Çünkü, o da iman etmişti. Onun için İhlâs'ın kıymetini bilmeli ve ben Kur'ân bilmiyorum gibi sözler söylememelidir. Sûre-i İhlâs'ı oku ve çocuklarına da okut.

Allah-ü Teâlâ cümlemizi Kur'ân okumayı ve onun gösterdiği sırât-ı müstakimden yürümeyi muvaffak eylesin. Âmin...

KUR'ÂN-I KERÎM-I OKUMANIN EDEPLERİ

Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı okumak mü'minin Cenâbı Hakka olan münâcatıdır. Nitekim Peygamber Efendimiz :

«Rabbi ile konuşmayı seven, Kur'ân okusun» buyurmuştur.

Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı okumanın bir çok edepleri vardır :

1 — Güzel bir abdest almaktır.

2 — Kibleye karşı namaza oturur gibi oturmaktır.

3 — Eûzü besmele çekmektir.

4 — Tecvidine riayet etmektir.

5 — Mânâsını mülâhaza etmektir.

6 — Mânâsını anlayamıyorsa mânâsını mülâhaza eder vaziyette bulunmaktır.

7 — Hazin bir ses ile okumaktır. Zira hüznle okunursa insanı hûşuya ve göz yaşının akmasına sebep olur. Resûlü Ekrem :

«Kur'ân hüznle inmiştir. Onu hüznle okuyun». Allah Teâlâ da :

«Kur'ân okuyanların, kalblerindeki ilâhi haşyet korkusundan tüyleri ürperir» buyurmuşlardır.

8 — Kur'ân okurken ağlamaktır.

9 — Ağlayamazsa ağlar şekilde olmaktadır.

10 — Ezberlemeğe çalışmaktır. Zira ezberden Kur'ân okuyanlar kıyâmet günü ebrârin ile haşrolunurlar

11 — Okurken zorluk çekse dahi daha ziyade okumaya çalışmaktır. Zira Resûlü Ekrem :

«Bir kimse, Kur'ân okurken meşekkat çektiği halde terk etmeyerek okumaya çalışsa, ona iki kat ecir verilir. Birisi Kur'ân okuduğu için, birisi de mesakkata sabır ve tahammül ettiğin için.»

12 — Yüzünden okumaya çalışmalıdır. Peygamberimiz buyurdu :

«Ümmetimin en faziletli olan ibadeti, yüzünden Kur'ân okumaktır.»

13 — Okurken esnemek gelirse, Kur'ân-ı kapatarak kı-râatı terk etmektir.

14 — Okurken her âyetin sonunda durmaktır.

15 — Rahmet âyeti geldiği vakit Allahü Teâlâ'dan rahmet talep etmektir.

16 — Azap âyeti geldiği vakit Allah Teâlâ'ya sığınmaktır.

17 — Tenzih âyeti geldiği vakit Cenâbı Ecelli Âlâ'yı tenzih, takdis âyeti geldiği takdis etmektir.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبْرُهُ تَعْبِيرًا

Meselâ :

«Ve : (O Allah'a ham ederim ki; çoluk çocuk edinmemiş, saltanatında ortak tutmamış, küçüklüğü olmadığı için kurtarıcısı da bulunmamıştır de, sen O'nu ulu tut.» Meâ-lindeki âyet gibi âyetlere gelindiği vakit subhanallâh demektir.

18 — Yavaş okumaktır.

19 — Kalbinde hûşu olduğu gibi azalarında dahi bir sukûnet izhar ederek oturmaktır.

20 — Bağırarak okumaktan hazer etmektir. Mü'minlerin anası Aişe (r.a.), birinin bağırarak Kur'an okuduğunu gördüğü vakit :

«Kur'an-ı Azîmüşşân insanların akıllarını perişan etmekten azizdir. Lâkin Allah'dan korkanların tûyleri ürperir.» buyurdu.

21 — Fâtîha'î şerife okunduğu vakit besmeleyi Elhamdû kelimesine birleştirmekdir. Hadîs-i Kudside Allahû Teâlâ :

«Yâ İsrâfil izzetine ve celâlime yemin ederim ki bir kimse besmele-i şerifi Fâtîha'ya birleştirerek okursa, şahid olunuz ben o kulumu affederim, sevaplarını kabul ederim, onun dilini ateşte yakmam, kabir kıyâmet ve cehennem azaplarından emin kılarım ve o, evliya kullarımdan önce bana kavuşur» buyurmuşlardır.

22 — Kur'an okurken bazı âyetlerini anlamak ve kalbini gafletten kurtarmak için âyeti bir kaç defa okumaktır. Zira Peygamber efendimiz (s.a.v.) :

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الْحَكِيمُ

«Eğer Sen onlara azap edersen şüphesiz ki, onlar senin kullarındadır. Eğer onları affedersen muhakkak ki Sen Aziz ve Hâkimsindir (Rabbim)» Meâlindeki âyeti defalarca okur ve ağlardı.

23 — Kur'an-ı yüzünden okumayı unutmamaktır. Peygamberimiz :

«Ümmetimin günahı bana gösterildi. Onların içinde Kur'an'dan bir sûre veya bir âyeti okuyup, öğrenip sonra unutmaktan daha büyük bir günah görmedim» buyurdu.

24 — Bulunduğu hânedeki Kur'an okumaktır. Resûlül Ekrem :

«İçinde Kur'ân okunan hâneye melekler girer, şeytanlar çıkar ve o hâne ehli daima hayır ve bereket içinde olurlar. Kur'ân okunmayan eve şeytanlar girer, melekler çıkar ve o hâne ehli daima darlık içinde bulunurlar» buyurmuşlardır.

25 — Kırk günde bir defa hatim etmektir.

26 — Çeşitli faydalı ilimleri öğrenmek, esrârı garibe ve ilâhî feyzin talebi için Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı çok okuyarak ondan feyz istifade etmektir. Resûlû Ekrem :

«İlim okumayı arzu ederseniz Kur'ân-ı Azîmüşşân'a mulâzemet ediniz, zira onda ezel ve ebedin ilmi vardır» buyurmuşlardır.

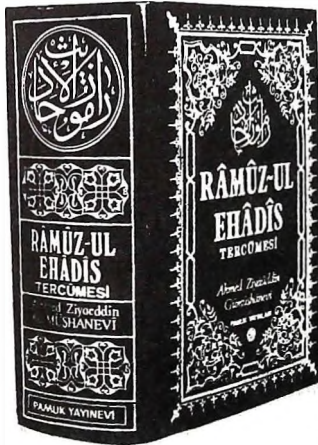
Âriflerden birisi, «Mü'minin ruhu, ölüm anında çıkar-ken hamurdan kılın çıktığı gibi çıkar» meâlindeki hadisi şerifin mânâsını Kur'ân'da aramış, bulamayınca telâş içinde uyumuş. Resûlû Ekrem'i rüyasında gördü ve O'na, «Hiçbir yaş, kuru şey bulunmaz, meğer ki o, açık Allah kitabında bulunmasın» âyetini okudu. «Yâ Resûlüllâh Kur'ân-ı hatim ettim, bu hadisi şerifin mânâsını bulamadım» dedi. Resûlû Ekrem ona :

«Sûre-i Yûsûf'de ara bulursun» dedi. Uykudan uyanınca abdest aldı, aradı ve buldu: (Mısır hatunları Hazret-i Züleyha'yı tenkid ettikleri vakit o bütün Mısır'ın hanımlarını sarayına davet etti. Ellerine birer bıçak ve birer tunc verdi. Hazreti Yûsûf'ü onların huzuruna çıkardı. Onlar Hazret-i Yûsûf'ün cemalinin güzelliğine hayret içinde bakarlarken ellerini kestiler, acısını duymadılar. Bunun gibi, mü'min, cennetteki makamını gördüğü vakit onun lezzetinden ölümün acısını duymayacaktır.) Mânâsını ifade ettiğini anladı.

27 — Kur'ân-ı Azimüşşân'da istifhâm ve tevbih misilli âyetler okunduğunda belâ diye cevap vererek tasdik etmektir. Meselâ **Eleysellâhü bi ehkemin hâkimiyn** (Cenâbı vâcibül vücûd ahkemül hâkimin değil midir?) **âyeti** okunduğu vakit ona cevap olarak: **Belâ ve ene alâ zâlike mineşşâhidyn**

(Evet Yâ Rabbi Zat'ı Ecelli ve Âlâ'nın ahkemül hâkimin olduğuna şahidim) demektir.

28 — Kur'ân-ı Kerîm hatim edildiği vakit bu duayı üç defa okumaktır: **«Ey Rabbim! kabrimin vahşetini ünsiyyete çevir».**

DEV ESER, ÖZLÜ ESER...

Yüz cildi aşkın, kaynak 34 Hadis Kitabının özeti 7101 Hadis-i Şerif'i içine alan:

RÂMUZ-UL EHÂDİS VE TERCEMESİ

Ahmed Ziyâeddin Gümüşhânevi bu eseri için:

«Râmuz-ül ehadis-i kim okursa ruhi hastalıkları şifâ bulur. İmân ile ölmesine vesile, nâmutenâhi fuyûzat'a nail olur. Kâfirler üzerine gâlip olur» demiştir.

**KUR'ÂN-I KERİM'İN FAZİLETİNE DAİR OLAN
ÂYET-İ KERİMELERDEN BAZILARININ MEALİ**

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تِلَاوَتُ عَلَيْهِمْ آيَاتُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٢﴾

Cenâbı Ecelli Âlâ buyuruyor ki :

«Mü'minler ancak onlardır ki Allah anıldığı zaman kalbleri titrer, onlara âyetleri okununca imanları artar, onlar ancak Rabblerine dayanıp güvenirler.»

«Muhakkak o, şerefli bir Kur'ân'dır ki, ona ancak temizlenmiş olanlardan başkası el süremez. (O) âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.»

«Ey insanlar, size Rabbiniz tarafından hakiki bir bürhan (Muhammed Aleyhisselâm) gelmiştir. Ve size apaçık bir nûr (Kur'ân) indirdik.»

«Ve işte sana böyle emrimizden bir ruh (Kur'ân) vahyettik, (ruh ile cesedlerin dirildiği gibi Kur'ân ile de kalbler dirilir; ey habîbim) sen kitap nedir? İman nedir? Bilmiyordun ve lâkin dilediğimize hidâyet vereceğiz ve muhakkak sen doğru bir yola çağırıyorsun. O yol göklerde

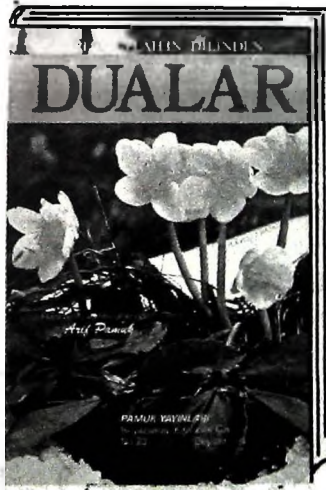
ve yerde olanların sahibi olan Allah'ın yoludur. Dikkat et! Bütün işler döner dolaşır Allah'a varır.»

«Kur'ân okunduğu zaman derhal onu dinleyin, susun. Tâ ki (Allah Teâlâ'nın rahmeti ile) esirgenmiş olasınız.»

«Eğer biz bu Kur'ân-ı bir dağ başına indirseydik, muhakkak ki onu Allah korkusundan baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. Bu misaller (yok mu?) işte biz onları, insanlar düşünsünler diye irâd ediyoruz.»

«Allah, kelâmın en iyisi olan Kur'ân-ı, birbirine benzer ve çift olarak indirdi. Rabblêlerinden korkanların derileri ondan (Kur'ân'dan) ürperir, sonra derileri ve kalbleri Allah'ın zikri ile yumuşar; bu hal, Allah'ın onunla dilediğini hicâyet buyurmasıdır. Her kimi de Allah şaşırtırsa artık ona hîdâyet edecek yoktur.»

«Onlar Peygambere indirileni (Kur'ân-ı Kerîm'i) dinledikleri zaman hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taşıdığını görürsün. «Yâ Rabbenâ! İnandık, iman getirdik, şimdi sen bizi şehâdet getirenlerle beraber yaz derler.»

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِينَ

**KUR'ÂN-I KERİM'İ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
RESÜLÜ EKREM (S.A.V.) İN HADİSİ ŞERİFLERİNDEN
BAZILARI**

Peygamber Efendimiz buyurdu ki :

«Kur'ân okuyunuz; hakikaten o Kur'ân kendisini okuyanlara kıyamet gününde şefaatacı olarak gelir.» ⁽¹⁾

«Sizin en hayırlınız, Kur'ân-ı öğrenen ve onu, öğretendir.» ⁽²⁾

«Kur'ân ve onunla amel edenler kıyamet günü mahşer yerine getirilir. Sûre-i Bekare ile Âli İmrân, kendilerini okuyarak amel eden kimseler hakkında birbirleriyle «Ben şehâdet edeceğim» diye mücadele ederek o kimselerin önlerine gelirler.» ⁽³⁾

«Kur'ân okuyanlar ve bu hususta mahir olanlar, mukarreb meleklerle beraberdir. Kur'ân-ı zorlukla kekeliyerek okuyana iki kat ecir verilir.» ⁽⁴⁾

«Kur'ân'dan bir harf okuyan kimseye bir hasene (sevab) verilir. (O bir) sevabı da on misli sevapla karşılır. Ben size: Elif lâm mîm bir harftir, demem. Lâkin Elif bir harftir. Lâm bir harftir. Mim bir harftir.» ⁽⁵⁾

(1) Müslim, Abû Ümame (R.A.) dan.

(2) Buhârî, Osmân b. Affân (R.A.) dan.

(3) Müslim, Nevvâs b. Sem'âne (R.A.) dan.

(4) Buhârî ve Müslim Aışe (R.A.) dan.

(5) Tirmizî, İbnî Mes'ud (R.A.) dan.

«Kur'ân oku da okuduğun nisbette yüksel. Dünyada okuduğun gibi cennette de öyle oku. Muhakkak senin cennetteki derecen okuduğun âyetin son noktasıdır.» (6)

«Kalbinde Kur'ân'dan hiçbir âyet bulunmayan kimse harap olmuş bir ev gibidir. (7)

«Gıpta ancak iki kimseye edilir. Birisi Kur'ân-ı öğrenen ve gece gündüz onu okuyandır. İkincisi ise Allah Teâlâ'nın kendisine mal ihsan ettiği kimsedir. O, gece gündüz o malı Allah yolunda sarf eder.» (8)

«Kur'ân okuyan mü'min ağaç kavunu gibidir. Onun kokusu da, taamı da güzeldir. Kur'ân okumayan mü'min hurma gibidir. Onun kokusu yok fakat tadı güzeldir. Kur'ân okuyan münafık reyhana benzer. Onun kokusu güzel tadı acıdır. Kur'ân okumayan münafık Ebû Cehîl karpuzuna (acı kavuna) benzer. Onun kokusu olmadığı gibi tadı da acıdır.» (9)

«Allah Teâlâ hakikaten bu Kur'ân'la (amel eden ve okuyan) kavimleri yükseltir. Onun izinde gitmeyenleri ve onu okumayanları alçaltır.» (10)

«Bir cemaat Allah Teâlâ'nın mescidlerinden birinde toplanırlar da Allah'ın kitabı Kur'ân-ı okurlar ve aralarında bazısı bazısının hatalarını tashih ederlerse, onların üzerine nûr iner, ilâhî rahmet onları kuşatır, melekler onların etrafını ihata eder ve onlarla musafaha edip ziyaret ederler. Allah Teâlâ o kullarını indi ilâhîsindeki mukarreb meleklerle zikrederler ve: (Kullarıma bakın, Zatı Ecelli âlâmı zikrediyor, kitabımı okuyorlar) buyurur.»

(6) Abû Davûd, Tirmizî, Amr b. As (R.A.) dan.

(7) Tirmizî, İbnî Abbas (R.A.) dan.

(8) Buharî ve Müslim İbnî Ömer (R.A.) dan.

(9) Buharî ve Müslim Abû Mûsel'Eşarî (R.A.) dan.

(10) Müslim, Ömer b. Hattâb (R.A.) dan.

«Kur'ân-ı güzelce okuyan kimseye şehid ecri verilir.» (11)

«Her kim Kur'ân-ı okuyup ve ezberlerse, Cenâbı Eceli li ve âlâ o kimseyi cennete sokar ve cehenneme müstehak olan ehli beytinden on kimseye şefa'at eder.» (12)

«Yâ Ebâzer! Sabahladığın zaman Allah'ın kitabı (Kur'ân) dan bir âyeti öğrenmen senin için yüz rekât (nafile) namaz kılmandan daha hayırlıdır.» (13)

«Kur'ân-ı okuyan kimse erzeli ömre reddolunmaz.»

«Ümmetimin en efdal ibadeti Kur'ân okumaktır.» (14)

«Muhakkak Kur'ân hüznle inmiştir. Onu okuduğunuz vakti hüznlenin.» (15)

Resûlû Ekrem Efendimiz buyurdu :

«Cenâbı Hak ile konuşmayı seven kimse Kur'ân okusun.»

«Sözlerin efendisi Kur'ân'dır.»

«Ümmetimin en afdal ibadeti Kur'ân-ı yüzünden okumaktadır.»

«Kur'ân-ı Kerim'in diğer sözler üzerine fazileti, Allah'ın, yarattığı mahlûkatı üzerine olan fazileti gibidir.»

«Bir gecede Kur'ân âyetlerinden yüz âyet okuyan kimse gafiller gûrûhundan yazılmaz.»

(11) Ebû Neim, Huzeyfe (R.A.) dan tahrîc etmiştir.

(12) İbnî Mâce rivayet etmiştir.

(13) İbnî Mâce, Abuzer (R.A.) dan.

(14) Abû Neim.

(15) Abû Ya'la İbnî Mesud (R.A.) dan.

KUR'ÂN'IN FAZİLETİNE DAİR ALLAH DOSTLARININ SÖZLERİ

Amr b. As (R.A.) dan :

«Kur'ân'ın her âyeti cennette bir derece ve evinize de bir nûrdur» buyurmuşlardır.

·Ebû Hüreyre (R.A.) buyurdu :

«Hiç şüphe yoktur ki, Kur'ân okunan evin bereketi çoğalır, hayrı artar. O eve melekler dolar, şeytanlar kaçır.»

Süfyânî Sevri buyurdu :

«Kişi Kur'ân okuduğu vakit melekler onun iki gözünün ortasından öper.»

Amr b. Meymûn buyurdu :

«Her kim sabah namazını kıldığı vakit, Kur'ân-ı açar da yüz âyet okursa dünya ehlinin yapmış olduğu hayırlı amel kadar güzel ameli, sevabı Allah'a yükselir.»

Ahmed b. Hanbel (K.S.) buyurdu :

Rabbimi rüyada gördüm ve sordum: Yâ Rabbi Zâtı Ecelî Âlâ'na yaklaşmak isteyenlerin yaklaşmaları için en faziletli yol hangisidir? Cenâb-ı Hak «Kelâmım Kur'ân-ı okumaktır. Yâ Ahmed» buyurdu. Dedim ki: Yâ Rabbi anlıyarak veya anlamıyarak okuyan bu dereceye varır mı? Allah Teâlâ: «Anfasın veya anlamasın varır» buyurdu.

KUR'ÂN-I KERİM'İ BAŞKALARINDAN DİNLEMEĞE DAİR

İbni Mes'ud (R.A.) dan: Resûlü Ekrem bana, «Kur'ân oku» deyince :

Yâ Resûlüllâh sana mı okuyacağım? Halbuki Kur'ân sana inzal buyuruldu» dedim. Resûlü Ekrem (S.A.V.)

«Ben Kur'ân-ı başkalarından dinlemeyi daha ziyade severim» buyurdu. Onun üzerine kendisine «Nisâ» sûresini okudum.

كَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

«Biz her ümmetten hakkıyla bir şâhid getirdiğimiz onlara da seni hakkıyla şâhid kıldığımız zaman, onların hali nice olur» meâlindeki âyeti kerîmeye geldiğimde, «Şimdilik yeter» buyurdu. Kendilerine baktım gözlerinden yaşlar akıyordu.» (1)

Yer yüzünde gezen melekler vardır. Bunlar Kur'ân okunan yerleri ararlar ve ancak Kur'ân okunan yerlerde bulunur ve Kur'ân-ı dinlerler. Çünkü Kur'ân onların hayatıdır, rızkıdır ancak Kur'ân dinlemekle yaşarlar. Bunun için Mehdi Hazretleri çıktığı vakit, gece gündüz devamlı Kur'ân okuyan bir cemaat ikame edecektir. (2)

HAZRETİ ÖMER (R.A.) IN AĞLAMASI

Hazreti Ömer (R.A.) Kur'ân'dan bir âyet işittiği vakit baygınlık geçirir ve düşerdi. Bir gün eline bir saman çöpü aldı ve dedi ki: Ne olaydı bir saman çöpü olsaydım..da zikredilir bir şey olmasaydım. O kadar çok ağlardı ki, gözünden akan yaşlar yüzünde iki siyah çizgi meydana getirirdi. (3)

(1) Buharî ve Müslim rivayet etmiştir.

(2) Basiretüssâlikiyn.

(3) Mükâşefetü'l-Kulûb

Gene bir gün Hazreti Ömer (R.A.) devesinin üzerinde bir yerden geçerken birinin :

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

«Hiç şüphe yoktur ki, Rabbinin azabı vaki olacaktır. Onu def edecek yoktur» meâlindeki âyeti okuduğunu işittince baygınlik geçirerek devesinden düştü O'nu evine götürdüler, bir ay evinden çıkmadı. (1)

HACET VE DİLEK DUASI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْفَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَقْدِيمِ
يَا دَاكِمُ يَا فَرْدُ يَا وَثَرُ يَا أَحَدُ يَا صَدُّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَإِنْ تَوَلَّوْا قَتَلَ حَسَنَى اللَّهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Bismillâhırrahmânırrahim * veââ havle ve-
lâ kuvvete illâ billâhı aleyhi azzım * Allâhüm-
me inni es'elüke yâ kadîmü * yâ dâkimü * yâ
ferdü * yâ vitru * yâ ahadu * yâ samedü * yâ
hayyü * yâ kayyümü * yâ zai celâli vel ikram
* fe in tevellev fe kul hasbiyellâhü lâ ilâhe
illâhü aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül arşü
azzım *

İsâ (a.s.) bu mübarek duayı okur ölüleri
diriltirdi :

«Haceti veya bir dileği olan sabah nama-
zını kıldıktan sonra Kibleye karşı oturur bu
duayı yüz defa okursa dileği gerçekleşir»
(Şemsü-Maarif C. 2, S. 5-6).

**RESÜLÜ EKREM, MUHAMMED MUSTAFA
(S.A.V.) EFENDİMİZİN DİLİNDEN
BESMELE-İ ŞERİFENİN
FAZİLETİ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Osman bin Affan (R.A.) Resûlüllah (S.A.V.) Efendi-mize Besmele-i Şerîfin esrârından sorar. Resûlû Ekrem: «O, İsm-i Âzam'dır, İsm-i Âzam'la O'nun, arasındaki yakınlık gözün beyazı ile siyahı arasındaki yakınlık gibidir.» buyururlar.

BİR MELEK VAZİFELENDİRİLİR

Enes (R.A.) dan: «Her kim, şeytanın şerrinden Allah Teâlâ'ya on defa sığınır (Yâni Eûzü Besmeleyi çekerse), onun için bir melek vazifelendirilir, şeytanını o kimseden uzaklaştırır.» buyurmuşlardır.

ŞEYTANIN BELİ KIRILIR

Yine bir hadis-i şerîfde: «Mü'min Eûzü Besmeleyi çektiğinde, şeytan der ki; belimi kırdın, sana bir şey yapmaya tâkatım kalmadı.»

TEHLİKE İLE KARŞILAŞINCA

Hız. Ali (R.A.) dan: «Bir tehlike ile karşılaştığında, (Bismillâhırahmânırahîm velâ havle velâ kuvvete illâ billâhîl alıyyılazîm) de, muhakkak Allah Teâlâ çeşitli musibet ve belâlardan seni muhafaza eder, onları senden çevirir.»

İbn-i Abbas (r.a.) dan edilen rivayette: «Allah Teâlâ o kimseden yetmiş türlü belâyı çevirir.»

ŞEYTANLA ARASINA ÜÇYÜZ PERDE

Hasan (r.a.) dan: «Her kim şeytanın şerrinden Allah'ı sığınır, Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ, o kimse ile şeytanın arasına 300 tane perde kılar, her perdenin arası sema ile yerin arası gibidir.» (Her hicabın arası 500 senelik mesafedir.)

HER HARFİ İÇİN DÖRTBİN SEVAP

İbn-i Mes'ud (r.a.) dan: «Her kim Besmele-i Şerîfi okursa, Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ her harfi için o kimseye dört bin sevap yazar, dört bin günahını affeder, dört bin derecesini yükseltir.»

YEDİYÜZ SENELİK NAFİLE İBADET SEVABI

Diğer rivayette: «Kim besmeleyi çekerse, Allah Teâlâ o kimse için yedi yüz senelik nafîle ibadet sevabı yazar.»

İKİ MİLYON SENEDE YAZILMAZ

Enes bin Mâlik (r.a.) dan: «Eğer ağaçlar kalem, denizler mürekkep, melâikeler, insanlar ve cinniler kâtip olsalardı, iki milyon senede besmele-i şerîfin sevabını yazamazlardı.»

BESMELEYİ OKUYAN MAHŞERE GELDİĞİ VAKİT

Peygamberimiz buyururlar ki :

«Dünyada besmele-i şerîfi çeken bir kavim mahşere gelir, onların sevapları günahlarından ağır gelir, bunları gören diğer ümmetler, (bunların sevabı ne kadar ağırdır) derler, onlara denir ki, (bunlar her sözlerinde Allah Teâlâ'nın ism-i Âlisi olan besmeleyi çekerlerdi), eğer terazinin bir kefesine besmele-i şerîfe, diğer kefesine semâlar, yerler ve bunların içinde bulunanlar konsaydı, besmele-i şer'fe ağır gelirdi. Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ bu ümmetin her belâdan korunması için bir emniyet, her hastalıktan korunması için bir devâ, şeytanın şerrinden korunması için bir kale kılmıştır. Yere geçmekten, yangından, sîmanın değişmesinden besmele hürmetine muhafaza kılmıştır. Okumaya devam ediniz, besmele ile Celâl ve kerem sahibi olan Rabbinize yaklaşınız.» buyurmuşlardır.

DAĞLAR TAŞLAR TESBİH EDER

Diğer rivayette :

«Her kim besmele-i şerîfi itikadî sahîha ile okursa, onunla birlikte dağlar tesbih ederler.» buyurmuşlardır.

Diğer rivayette :

«Bir kul, besmeleyi çektiğinde cennet: Lebbeyk Allô-hümme sa'deyk ey Rabbim senin falanca kulun «Bismil-lâh...» dedi, sen o kulunu cehenneminden uzaklaştırıp cennetine idhal eyle, der.» buyurmuşlardır.

CEHENNEMDEN AZAD OLMAK

Cenâb-ı Ecelli Âlâ, İsa (a.s.) a vahyederek buyurur ki:

«Ey Meryem'in oğlu, sana (Eminlik) âyeti olarak hangi âyeti indirdim, biliyor musun? İsa (a.s.): «Bilmiyorum,

Yârabbi» der. Cenâb-ı Ecel Âlâ «sana emînlik âyeti olarak (Bismillâh) ı indirdim? Gecende, gündüzünde, seferinde, avdetinde, okumanda, kalkmanda, yemende, içmende ve bütün hallerinde devam et, kim Rubûbiyyetime yâkinen imân eder, amel defterinde sekiz yüz besmele olursa, o kulumu cehennemden azâd eder, cennetime koyarım.»

KİM BESMELE-İ ŞERİFEYİ YAZARSA

İmâm-ı Zendüstî'nin râzvasında şu hadîs nâkl olunmuştur :

«Kim besmeleyi yazarsa, mağfîret olunur.»

Yine bir hadîs-i şerîfde :

«İndirilen kitapların içindekilerin tamamı Kur'ân'ın içindedir. Kur'ân'ın içindekilerin tamamı fâtihanın içindedir. Fâtîha'da bulunanların tamamı, besmelenin bâ'sındadır.» buyurmuşlardır.

DAĞLAR HAREKETE GELEREK SALLANDI

«Besmele-i şerîfe indirildiği vakit, azâmet ve esrârından dolayı büyük dağlar harekete gelip sallandılar. Yedi kat semâ ve yedi kat yerler hareket etti, cinniler yüzleri üzerine düştü, besmele-i şerîfenin büyüklüğünden felekler harekete geldi. Âdem (a.s.) yaratılmadan beşyüz sene evvel (Âlem-i ervâhta) alınaya yazılmıştı, Cebrâil (a.s.), İbrahim Aleyhisselâm'a indiği vakit kanadına yazılmıştı. Mûsâ (a.s.) in âsâsı üzerine yazılmıştı, eğer yazılı olmasaydı deniz ikiye ayrılmazdı, beşikte iken konuşan İsâ (a.s.) nın diline yazılmıştı. Besmele hürmetine ölümlerle konuşur, dilsizleri dile getirir, alaca hastalığını şifâyâ kavuştururdu. Besmele-i şerîfe, Süleyman (a.s.) in mühründe yazılıydı.»

DUA REDDOLUNMAZ

Yine bir hadîs-i şerîde Resûl-i Ekrem (s.a.v.) :

«Evvelinde besmele çekilen dua reddolunmaz, kabûle şâyandır.» buyurmuşlardır.

DENİZE GİRSE BATMAZ

Vehb İbn-i Münebbih (r.a.) dan rivayet olunmuştur :

«Muhakkak Allah Teâlâ, bu kelimelere verdiği kuvveti başkalarına vermemiştir. Temizlik bununla tamamlanır, kesilen hayvanlar bunu söylemekle helâl olur, bunun sebebi ile yapılan dualara şeytan yaklaşamaz, sâbiler ve diğerleri, yedikleri ve içtikleri şeylerden bunun sebebiyle kuvvete mâlik olur, eğer bir kimse cânı gönülden (**Bismillâh...**) dese de denize girse batmaz, ateşe girse ateş yakmaz, yılan ve akreplerin içine girse sokmaz, eğer bir mü'minin kabrine okunursa, âzâbı kaldırılır.» buyurmuşlardır.

O BENİ ZİKREDERKEN BEN ONA AZAB ETMEYE HÂYÂ EDERİM

İsâ (a.s.) bir kabre uğradığında meleklerin ellerinde nûrdan tabaklar olduğu halde o kabre geldiklerini gördü. Bu hâle taaccüb eden İsâ (a.s.), Cenâb-ı Celli ve Âlâ'dan sebep-i hikmetini sorar. Cenâb-ı Hak :

«Yâ İsâ, o kabrin sahibi âbid bir âsî olup, kabir âzâbı çekmekteydi, kendisi öldükten sonra sâbi bir evlâdı bulmuştu, büyüdüyü ve mektebe gitti, hocası ona besmeleyi öğretti, o anda, ben, o kulumdan kabir âzâbını kaldırdım. Veryüzünde onun evlâdı beni zikrederken yeraltında ki o kuluma âzâb etmeye hâyâ ederim.» buyurmuşlardır.

ANSIZIN BELÂ GELMEZ

Peygamberimiz :

«Her kim sabahleyin

(Bismillâhillezîlayadurru maasmihişey'ün fil ardı ve lâfissemeî ve hüvessemûl âlim)

derse, akşama kadar ansızın belâ gelmez, akşamleyin derse, sabaha kadar birden belâ gelmez.» buyurmuşlardır.

EVDEN ÇIKARKEN

Enes bin Mâlik (r.a.) dan rivayet edilmiştir :

«Her kim evinden çıktığında (Bismillâhi tevekkeltü alellâhi lâ havle velâ kuvvete illâ billah) derse, ona melekler tarafından (muhafaza olundun) denir. Şeytan ondan uzaklaşır» buyurmuşlardır.

NİMETİN GELMESİ, MAZARRATIN GİTMESİ İÇİN BESMELE-İ ŞERİFİN ESRÂRI

Her kim besmele-i şerifeyi yedi gün (786) defa okursa nimetin gelmesi, mazarratın gitmesi için muradına nâil olduğu gibi, maddî ve mânevî büyük kazançlar elde eder.

KİM YATARKEN OKURSA

Kim besmeleyi yatacağı vakit (21) defa okursa, o gece şeytanın şerrinden, hırsızın şerrinden, ansızın ölmekten muhafaza olunur.

KİM ZÂLİME KARŞI OKURSA

Besmele zâlîme karşı (50) defa okunursa, Allah Teâlâ o zâlîme korku ve dehşet verir, şerrinden emîn olunur.

AĞRIYA KARŞI

Ağrı üzerine üç gün arka arkaya yüzer defa okunursa, Allah'ın izni ile ağrı zâil olur.

MAHPUS OLAN

Mahpus olan üç gün, üç gece ve gündüzleri (1000) er defa okursa, bağlı olsa bile Allah'ın izni ile kurtulur.

UNUTKANLIĞA KARŞI

Unutkan olan kimse, bir bardak suya (113) defa okur içerse, unutkanlığı gider, işittiğini unutmaz.

KIRKGÜN OKUNURSA

Niyetli hâlise ile kırk gün sabah namazından sonra, (20) şer defa okunsa, Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ okuyanın kalbini sırlarla doldurur. Kâinatta meydana gelen her şey rüyada kendisine gösterilir.

HASTAYA İÇİRİLİRSE

Bir bardağı (40) defa yazıldıktan sonra, Zemzem suyu ile yazı imha edilir, hastaya içirilirse, Allah Teâlâ şifa ihsan eder... Doğumu zor yapan kadına içirilirse, salimen izni ilâhî ile doğurur.

YAZILIR EVE ASILIRSA

Geceleri korkup bağırarak sabı üzerine (21) defa yazılır da asılırsa korku zâil olur.

Bir kâğıda (35) defa yazılır da eve asılırsa, şeytan ve cin giremez, aynı zamanda evin bereketi çoğalır.

BEREKETİN ÇOĞALMASI

Eğer ticarethaneye asılırsa, bereketi ve ticareti ziyâdeleşir, zâlimlerin şerrinden korunur.

HAYATI BOYUNCA FENALIKTAN EMİN OLUR

Eğer bir kimse Muharrem ayının ilk günü (113) defa yazıp üzerinde gezdirirse, hayatı boyunca o kimseye ve efradı iyalına bir fenalık yapılmaz.

BAŞ AĞRISINA KARŞI

Başı ağrıyan (21) defa bir kâğıda yazar da üzerinde taşırsa, ağrı zâil olur.

SİLÂH TESİR ETMEZ

Bir kimse (ERRAHİM) esmâsını (190 defa yazar da üzerinde gezdirirse, harp meydanında silâh kâr etmez.

MAHSULÜN ÇOK OLMASI İÇİN

Bir kâğıda (101) defa yazılır da, ziraat olan yere gömülürse, mahsulü bol, bûtûn âfâtlardan mahfuz bereket hâsıl olur.

CENNET IRMAKLARININ BESMELEDEN ÇIKTIĞINA DAİR

Resûlü Ekrem buyurdu :

«Miraca çıkarıldığım gece bütün cennetler bana arz olundu. Ben orada dört tane ırmak gördüm. Rengi, kokusu hiç bir vasfı bozulmayan sudan ırmaklar, tadına hâlel gelmeyen süttan ırmaklar, içenlere lezzet veren şarabdan ırmaklar, süzme baldan ırmaklar. Cebrâil'e «bu ırmaklar nereden çıkar ve nereye akar?» dedim. Cebrâil: «Bu ırmaklar havz-ı kevsere akar, nereden çıktığını bilmiyorum. Rabbına dua et, asıl kaynağını sana göstereyim» dedi. Bunun üzerine Resûlü Ekrem, Rabbına niyazda bulundu. Bir melek gelip selâm verdi ve dedi ki: «Yâ Muhammed gözlerini kapat.» Ben de gözlerimi kapattım. Melek bana: «Gözlerini aç» dedi. Gözlerimi açtığımda bir ağacın yanında idim. Orada beyaz inciden yapılmış bir kubbe gördüm. Kapısı kırmızı altından idi. Eğer dünyanın içinde bulunan cinler ve insanların hepsi o kubbe üzerine konulsa büyük bir dağ üzerine konan kuşun misli veya denize atılan bir taşın büyüklüğü kadar olurlardı. O dört tane ırmağın o kubbenin altından aktığını gördüm. Oradan ayrılacaktım melek bana: «Niçin kubbenin içine girmiyorsun?» dedi. «Nasıl girebilirim kapısı kilitlidir» dedim. Melek bana: «Anahtarı senin elindedir» dedi. «Anahtarı nedir?» dedim. «Onun anahtarı: (Bismillâhirrahmânirrahîm) dir.» dedi Kapıya doğru yaklaştım ve Bismillâhirrahmânirrahîm dedim. Kilit açıldı, içeriye girdim, bu ırmakların kubbenin dört köşesinden çıktığını gördüm. Oradan dışarıya çıkacağım da melek bana: «Yâ Muhammed gördün mü?» dedi. «Gördüm» dedim. «İkinci defa bak» dedi. Baktım ki Bismillâhirrahmânirrahîm kubbenin dört köşesine yazılmış. Su ırmağı besmelenin mim'inden,

süt ırmağı lafza-i celâl'in hâ'sından, şarab ırmağı rah-man'ın mîm'inden, bal ırmağı rahîm'in mîm'inden çıktığını gördüm. O zaman anladım ki bu dört ırmağın asıl kay-nağı besmeledir. Allah Teâlâ buyurdu: «Yâ Muhammed ümmetinden kim beni bu isimler ile zikreder ve samimi bir kalb ile Bismillâhirrahmânirrahîm derse, ona bu ır-maklardan içereceğim.» Ve Allah Teâlâ, o kulunu kendi ta-rafı ilâhiyyesinden en büyük ecirle mükâfatlandıracaktır.»

İSLÂM DÜŞMANI MÜNÂFİĞİN HELÂK OLMASI

Rivayet olundu ki: «Zeyd bin Harîs (r.a.) Mekke'den Taif'e giderken yolda münâfîğın biri kendine arkadaş olur, tâ ki bir harabeye varırlar, münâfık :

«— Gel, biraz şu harabede istirahat edelim» der. Ve birlikte harabeye girerler. Hz. Zeyd uykuya varır, bu hâli gören münâfık, Hz. Zeyd'in ellerini ve ayaklarını güzelce bağlar ve der ki, «Muhammed (s.q.v.), seni severse, ben onu sevmem» deyip öldürmeye kasd eder, bu durumu gö-ren Zeyd :

«— Ey Rahman olan Allah'ım, bana meded eyle» di-ye Cenâb-ı Hakka münâcatta bulunur. O anda gaibden ge-len bir ses :

«— Ey münâfık, sakın onu öldürme.» Münâfık, hara-beden dışarı çıkıp etrafa bakınır, kimseyi göremeyince, tekrar öldürmeye kasd eder. Evelki gibi münâfığa gelen yine korkunç ses, «Ey münâfık, sakın öldürmeyesin.» Tek-rar münâfık dışarıya çıkar, yine kimseyi göremez, tekrar öldürmeye kasd eder, o anda evyeliklerinden daha yakın yerden gelen çok şiddetli ve korkunç bir ses, «Ey münâ-fık, sakın Zeyd'i öldürmeyesin,» münâfık tekrar dışarı çı-kar, kapıda duran tam teçizatlı bir süvari, hemen münâfığı öldürür. Zeyd (r.a.) in yanına girip ellerini ve

ayaklarını çözer. Zeyd, (r.a.): «Sen kimsin, beni münâfîğın elinden kurtardın» der. Cevaben o kimse: «Ben Ceb-râil (a.s.) im, sen, Hak Teâlâ'ya duada bulunduğunda, ben yedinci kat semâda idim, Cenâb-ı Hak tarafından bana; «Kulum Zeyd'e yetiş» diye nidâ olundu, orada yedinci kat semâda, münâfîğa bir sayha ettim. İkinci sayhayı dünya semâsında ettim. Üçüncü sayhayı bu harebenin yanında ettim ve münâfîğı öldürdüm.» Buyurmuşlar.

Rivayet edildiğine göre :

Firavn; ilâhlık dâvasında bulunmadan evvel bir köşk yaptırıp, giriş kapısı üzerine Allah (C.C.)'ın ismini yazdırdı, nihayet ilâhlık dâvasında bulunmaya başladı, Mûsâ (a.s.) gönderildi. Firavnı imâna dâvete başladı, onda imân edecek bir hâl göremeyen Mûsâ (a.s.) :

«Yâ Rabbi, bunda imân edecek bir hal göremiyorum; yine de senin birliğine dâvet edeyim mi?» Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ :

«Yâ Mûsâ, sen onun küfrüne bakıp helâk olmasını istiyorsun, ben ise kapının üzerinde yazılı olan ism-i celâlime bakıp ona mühlet veriyorum.»

HACET MEKTUBU

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِيلِ إِلَى رَبِّهِ الْجَلِيلِ رَبِّ انِّي مَسْتَعِزُّ بِكَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Bismillâh irrahmân irrahîm. Min abdihi zzelil ilâ rabbi-

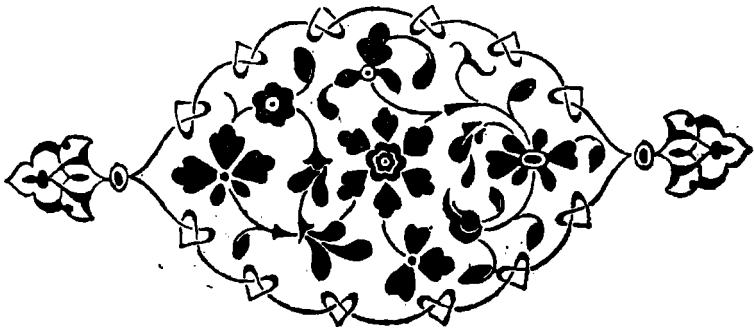
hil celiyl. Rabbi inniy messeniyeddurru ve ente erhamür-râhımiyn.

Mânâsâ : «Rahmân ve rahîm olan Allâh'ın adı ile. Zelîl=Hakîr kulundan Celîl olan Rabbine. Ey Rabbim! Gerçekten bana hastalık isabet etti. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin.»

Dileği olan kimse bu satırları bir kâğıda yazarak akar suya bırakır. Sonra aşağıdaki duayı da okumaya devam ederse Allah'ın izni ile dileği mutlaka hasıl olur.

إِلٰهِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
أَفِضْ حَاجَتِي ۝

İlâhi bi muhammedin ve âlihittayyibiyne lkdı hâcetli
«Muhammed Aleyhisselâm ve onun mübarek ehli beyti ve âshabı hürmetine dileğimi ihsan et Allah'ım.»

**SÜRE-İ FÂTİHA'YI OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
RESÜLÜ EKREM EFENDİMİZİN HADİSİ ŞERİFLERİ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ • الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ • مَالِكِ
 يَوْمِ الدِّينِ • إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ • اهْدِنَا
 الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ • صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 • غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ •

El hamdü lillâhi rabbil âlemiyn. Errahmânirrahîm. Mâ-
 liki yevmiddiyn. İyyâke nabüdü ve iyyâkenesteîn. İhdinas-
 sırâtal müstakim. Sırâtalleziyne en'amte aleyhim ğayril
 mağdûbi aleyhim veladdâlliyn.

MEÂLİ: Hamd olsun âlemlerin Rabbi, Rahman, Ra-
 hîm, Din gününün (tek) sahibi ve mutasarrıfı Allâh'a. Yalnız
 zât-ı Ecîlî Âlâ'na kulluk, ibadet ederiz, yalnız senden yar-
 dım isteriz. Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdikleri-

nin yoluna ilet, gazaba uğrayanlarınkine, sapıklıklarınkine değil.

Resûlü Ekrem (s.a.v.) bu sûre-i celîle hakkında :

«Fâtiha-i Şerîfe terazinin bir kefesine, Kur'ân-ı Kerîm diğer bir kefesine konsa, Fâtiha-i Şerîfe yedi misli ağır gelirdi.»

«Nefsim yedi kudretinde olan Allâh'a yemin ederim ki, sûre-i Fâtiha'nın misli gibi bir sûre, ne Tevrat'ta, ne İncil'de, ne Zebur'da ve ne Kur'ân'da inmemiştir» (1).

«Cenâb-ı Ecelli Âlâ bir kavim için hak ettikleri azabı onlara göndereceği anda, onların sabilelerinden biri mektebde (Eihamdülillâhi Rabbil âlemiyn) sûresini okuyunca Allah Teâlâ onlardan kırk yıl azabı kaldırdı» (2).

«Fâtiha-i Şerîfeyi okumak insanı Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın gazabından muhafaza eder.»

«Fâtiha-i Şerîfe ölümden başka her şeye şifadır.»

«Sana Kur'ân'ın en efdal olan sûresini haber vereyim mi? «Haber ver, Yâ Resûlullah» dedi. Resûlü Ekrem: (Elhamdülillâhi rabbil âlemiyn...) diye okudu» (3).

«Evinde Fâtiha ve Âyet'el Kürsî'yi okuyan kimseye o gün içinde şeytan ve cinninin hiç bir zararı dokunmaz» (4).

«Şeytan dört defa acı, acı bağırmıştır: Lânet olunduğu vakit, cennetten çıkarıldığı vakit, Muhammed (a.s.) gönderildiği vakit, Fâtiha Sûresi indirildiği vakit» (5)

«Cenâb-ı Ecelli Âlâ kuluna bir şey ihsan ettiği vakit o kul «Elhamdülillâh» derse, o nimetin şükrünü eda etmiş

(1) Mûselîm, Abû Hûrayre (R.A.) dan.

(2) Muzayfata b. Yamânî (R.A.) dan.

(3) İbnü Hıbbân, Enes (R.A.) dan.

(4) Deylemî İmrân b. Husayn (R.A.) dan.

(5) İbnül Anbarî, Mûcahid (R.A.) dan.

SÜRE-İ BEKAREYİ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR PEYGAMBER EFENDİMİZİN HADİSİ ŞERİFLERİ

Sevgili Peygamberimiz :

«Sûre-i Bakara'yı okuyunuz, zira onu okumak bereket, terki ise hasrettir. Onu okuyana sihirbazların sihiri tesir etmez» (1).

«Evlerinizi kabirler gibi harab etmeyin. Muhakkak ki içinde Sûre-i Bakara okunan evde şeytan (barınamıyarak) firar eder» (2).

«Hiç bir ev olmadı ki içinde Sûre-i Bakara okunduğu vakit şeytan o evden arkasından çirkin bir ses çıkara, çıkara kaçmasın» (3).

«Her şeyin bir zirvesi vardır. Kur'ân'ın zirvesi ise Sûre-i Bakara'dır.»

«...Sûre-i Bakara'yı kim evinde gece okursa üç gece evine şeytan giremez. Kim onu gündüzleyin okursa üç gün evine şeytan giremez» (4).

«Her şeyin bir zirvesi vardır. Muhakkak Kur'ân'ın zirvesi ise Bakara Sûresidir. Onun içinde bir ayet vardır ki, Kur'ân'ın bütün âyetlerinin efendisidir. O, Âyet'el Kûrsî'dir» (5).

(1) Müslim, Ümame't Al-Bahlî (R.A.) dan.

(2) Müslim, Abu Hûrayra (R.A.) dan.

(3) Dâramî, Abdüllâh (R.A.) dan.

(4) Salih Al-Bûstî Sehl b. Sa'd (R.A.) dan.

(5) Hakim, Abu Hûrayre (R.A.) dan.

«Her kim Sûre-i Bakara ve Âli İmrân'ı gündüzleri okursa akşama kadar münâfıklıktan beri olur. Her kim bu sûrelerin her ikisini geceleri okursa, sabaha kadar münâfıklıktan beri olur.» (Ravi diyor ki): Resûlû Ekrem her gün ve geceleri bu sûrelerin bir kısmını değil, tamamını okurlardı» (6).

«Bakara ve Âli İmran'ı geceleri okuyan kimseye divan durup taatla meşgul olmuş gibi ecir verilir» (7) buyurmuşlardır.

*Alak, şerleri hayreyler
Zannetme ki gayreyler;
Arif âni sayreyler
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.*

(6) Yezid b. Esved Cûraşî (R.A.) dan.

(7) Ömer b. Hattab (R.A.) dan.

AYET'EL KÛRSÎ'NİN FAZİLETİNE DAİR OLAN
HADİSİ ŞERİFLER

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

Ellâhülâilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm, lâte' huzühû
sinetûn velâ nevmün, lehû. mâfissemâvâtî ve mûfil ardı,
men zelleziy yeşfe-u indehû illâ biiznih yâlemü mâbeyne
eydiyhim vemâ halfehüm velâ yühitûne bişey'in min ilmihi
illâ bimâşâe, vesia kürslyyühüssemâvâtî vel'arda vela
yeûdühû hıfzuğuma vehüvel alıyyül azîm.

MÂNASI: Ondan başka ilâh olmayan Allah, hay ve
kayyumdur (ezel ve ebedidir). O'nu uyuklama ve uyku
tutmaz. Göklerde ve yerde olan şeyler O'nundur. İznî ol-
maksızın O'nun yanında şefâat eden yoktur. Halkın önün-
de ve arkasında olanı (İstikbâl ve mâziyi) bilir. İnsanlar

O'nun ilminden, O'nun İstediğinden başkasını ihâtâ etmezler. Kürsisi semâları ve yeri (İçine) alır. Onların hıfzı O'nu (Cenâb-ı Ecëlli Âlâ'yı) yormaz. O, pek yüksek ve pek büyüktür.

ÂYET-EL KÛRSÎ'NİN ESRÂRÎ, HİKMETÎ

Hız. Ali (r.a.) dan rivayet olunmuştur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki :

«Allah (C.C.), Kürsî'yi inciden halk etmiştir. Büyük-lüğünü, Cenâb-ı Ecëlli ve Âlâ'dan gayri kimse idrâk edemez.»

Diğer hadis-i şerîfde :

«Yedi kat semâ ve yedi kat yerler Kürsî'nin yanında, sahra ortasında bir halka mesâbesindedir» buyurmuşlardır.

İbn-ü Mâce'nin rivayetine göre :

«Yedi kat semâ ve yedi kat yerleri Kürsî kuşatmıştır.»

İkrime (r.a.) dan rivayet edilen hadîs-i şerîfde :

«Güneşin nûru, Kürsî'nin nûrunun yetmiş cüz'ünden bir cüz'üdür. Kürsî'nin nûru ise Arşin nûrunun yetmiş cüz'ünden bir cüzdür. Hamele-i Arş Arşı yüklenen melâîkeler) ile Hamele-i Kürsî (Kürsî'yi yüklenen melâîkeler) arasında yüz kırk tane hicap vardır. Bunların yetmiş nûrdan, yetmiş zulûmattan (karanlıktan) dir. Her hicâbın arası, beşyüz senelik mesâfedir. Eğer Arş-ı âzâmı Kürsî'nin arasındaki hicâblar olmasa idi, Kürsî'deki melâîkeler Arş'in nûrundan yanardı» buyurmuşlardır.

Yedi kat semâ ve yedi kat yerler, arşin yanında kaybolur. Lâ teşbih Arş-ı A'zâm, Cenâb-ı Ecëlli Âlâ'nın sarayı gibidir. Emri oradan verir, emr-i ilâhî, Kürsî'nin üzerine indiği vakit, mermer üzerine düşen ağır altın zincirin ses yaptığı gibi ses yapar. Kürsî'deki melâîkeler, Cenâb-ı

Ecelli Âlâ'nın emrinin azâmetinden ve bu sesin şiddetinden bayılırlar, ayıldıklarında arştaki melâikelere sorarlar: «Rabbimiz ne emir buyurdu?» Onlar cevaben: «Hakkı ve doğruyu emir buyurdu» derler. Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın emr-i ilâhîsi, oradan sidret-il mûntehâya, sidretil mûntehâdan, yedinci kat semâya gelir. Böylelikle Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın emr-i ilâhîsi, bütün semâlardan geçerek dünyaya gelir.

Evliyâların büyüklerinden olan Abdülvahhâbî İmâm-ı Şârânî (k.s.), Emr-i ilâhînin bu şekilde nüzûl etmesinin sebebi hikmetini şöyle anlatır :

«Eğer Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın emr-i ilâhîsi, semâlara uğramadan vâsitasız olarak dünyaya ve insanlara gelseydi, hitâb-ı ilâhînin azâmetinin şiddetinden, hepsi erirdi...» buyurmuşlar.

Muhidin Arabî (k.s.) : Allah (C.C.)'ın emr-i ilâhîsi beş yerden iner.

- 1) Kalem-i âlâ: Burada farzlar iner.
- 2) Levh-i mahfuz: Buradan menduplar iner.
- 3) Arş: Buradan haramlar iner.
- 4) Kürsî: Buradan mekruhlar iner.
- 5) Sidret-il mûnteha: Buradan Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın helâl ve mübah gibi emirleri iner... buyurmuşlardır.

ÂYET-EL KÜRSİ'NİN FAZİLETİ

Allah'ın Resûlû buyurdu :

«Bir Âyet-el Kürsî okumak bin âyet okumaya bedeldir.»

Resûlüllah (s.a.v.) Efendimiz, Kâab (r.a.) a :

«Yâ ebâ Münzir Kur'ân-ı Kerim'in (6666 adet) âyetleri içinde, hangisi daha büyüktür?» buyurdıklarında, «Allah

(C.C.) ve Resûlü daha iyi bilir.» Resûlullah (s.a.v.) ikinci defa so:duklarında, (Ellâhü lâ ilâhe illâhüvel hayyül kay-yûm)u okudu, bunun üzerine Resûlullah (s.a.v.), mübâ-rek ellerini Kâab (r.a.) ın göğsüne koydular: «Bu ilim, sa-na âfiyet olsun...» buyurdular.

Yine bir hadis-i şerîfde :

«Bir mü'mîn, Âyet'el Kürsî'yi okursa, Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ ervâh-ı mü'mininin kabirlerini nûrlandırır, vâsi kılar. Oku-yana da ecir azim verilir. Her harfi için bir melek halk olu-nur. Okuyan kimse için kıyâmete kadar istiğfâr ederler...» buyurmuşlardır.

Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz :

«Muhakkak Âyet'el Kürsî'nin lisânı vardır. Bir mü'mîn Âyet'el Kürsî'yi okuduğunda, Arş-ı Âlâ'nın altında secdeye kapanır. Kendisini okuyanın Rabbül Âleminden affolunmasını ister...» buyurmuşlardır.

Bir hadis-i şerîfde :

«Âyet'el Kürsî'de yedi kale kuvveti vardır...» buyurmuş-lardır. Hulûsî kalble bir tane Âyet'el Kürsî okunursa, iç içe yedi tane kale içine girmiş kadar mânevî kuvvet kazanılaca-ğını Resûlullah (s.a.v.) Efendimizin bu hadis-i şerîflerinden anlaşılmıştır. Daha fazla okuyanın durumunu buna göre kı-yas etmelidir. Bu Âyet-i Kerîmenin hikmet, azâmet ve esrâ-rından dolayıdır ki, Cenâb-ı Fahri Âlem (s.a.v.) e yetmiş bin melâike-i kirâmla nâzil olmuştur.

Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz :

«Kur'ân'da en büyük âyet; Âyet'el Kürsî'dir. Bir kimse okursa Allah (C.C.) ona bir melek gönderir. Ertesi günü okuduğu saate kadar o kimsenin hasenâtını yazar, seyyiâtını mahveder...» buyurmuşlardır.

NAMAZDAN EVVEL ÂYET-EL KÜRSİ

Âyet'el Kürsî namazdan evvel okunursa, huzurla kılınır... Şeytan vesvese veremez. Ve yaklaşamaz. Âyet'el Kürsî'yi okuyanı, Allah (C.C.) cümle kazâ ve belâlardan, tehlikelerden, şeytanın şerrinden muhafaza eder. Şeytanın yetmiş türlü tuzağı vardır. Eğer bunlardan Allah (C.C.) ya sığınıp Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz Hazretlerinin öğrettiği duâlar okunmazsa insanın imânını alırlar.»

FARZ NAMAZDAN SONRA ÂYET-EL KÜRSİ

Hadîs-i şerîfde :

«Her kim farz namazlarından sonra Âyet'el Kürsî'yi okursa, diğer namaza kadar Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ'nın tahtı himâyesindedir.»

Diğer hadîs-i şerîfde :

«Her kim farz namazlarından sonra Âyet'el Kürsî'yi okursa, ölüm olmasaydı, doğrudan doğruya Cennete glerirdi.» buyurmuşlardır.

Ebû Ümâme (r.a.) dan rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz :

«Bir mü'min, beş vakit namazın arkasından Âyet'el Kürsî'yi okursa, Cenâb-ı Hak harp meydanında şehid olan nebîlerinin canını aldığı gibi, bu mü'minin canını da kendi yedi kudretiyle alacaktır.» buyurmuşlardır. Eğer bir kimse, Âyet'el Kürsî'yi sabah ve akşam okumaya devam ederse(kıyâmet günü melâikeler: «Yâ Rabbi, bu kulun ölmedi, biz bunu dünyada görmedik» diyeceklerdir.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُقَدِّمُ اِلَیْكَ بَیْنَ یَدَیِّ کُلِّ نَفْسٍ وَلَحْمٍ
 وَطَرَفَةٍ یَطْرِفُ بِهَا اَهْلُ السَّمَوَاتِ وَاهْلُ الْاَرْضِ
 وَکُلِّ شَیْءٍ هُوَ فِیْ عِلْمِکَ کَاِیْنٌ اَوْ قَدْ کَانَ اُقَدِّمُ
 اِلَیْكَ بَیْنَ یَدَیِّ ذٰلِکَ کُلُّهُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ
 الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِی السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِی الْاَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ
 یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ
 بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْاَرْضَ وَلَا یَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ .

Allâhümme inni ükaddimü ileyke beyne yedeyye külle
 nefesin ve lemhatin ve tarfetin yatrifü bihâ ehlüssemâvâ-
 tı ve ehlül ardı ve külle şey'in hüve fî ilmike kâinün ev-
 kad kâne. Ukaddimü ileyke beyne yedeyye zâlike küllehû.
 Ellâhülâilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm... sonuna kadar...

Resûlüllah (s.a.v.) Efendimiz bu duâ ve Âyet'el Kür-
 şî hakkında buyurmuşlardır :

«Allah (C.C.) bu duâ ile birlikte Âyet'el Kürsî'y.i Cebr-
 râil (a.s.) ile Mûsa (a.s.) a indirdiğinde, Cebrâil (a.s.) :
 «Yâ Musâ, Rabbin (C.C.) buyurdu ki: Her kim bunları her

namazın arkasından okursa, günün her saatinde o kim-
senin Alah (C.C.) ya yetmiş milyon sevabı çıkar, İsrâfil
(a.s.) kıyâmet sûrunu nefh edene kadar (yâni kıyâmet ko-
pana kadar) bu ecir böyle devam eder...» buyurmuşlar-
dır.

Hız. Ali (r.a.) dan rivayet edilmiştir :

«Âyet'el Kürsî'yi farz namazlarından sonra okumaya
siddikler, âbidler devam eder.» buyurmuşlardır. «Her kim
farz namazlarından sonra Âyet'el Kürsî'yi okursa, yedi
kat semâvâtı delerek Allah'a vâsıl olur. Cenâb-ı Ecelli ve
Âlâ, Âyet'el Kürsî okuyan kuluna nazar edip, mağfiret et
medikçe açılan hicab kapanmaz.» buyurmuşlardır.

EV DEN ÇIKARKEN ÂYET'EL KÜRSİ

Resûlüllah (s.a.v.) Efendimiz :

«Her kim eyinden çıkarken Âyet'el Kürsî'yi okursa,
evine dâhil olana kadar Allah (C.C.) nün tahtı himâyesin-
dedir. Âyet'el Kürsî okunan eve otuz gün şeytanlar gire-
mez, kırk gün sihirbaz erkek ve kadınlar giremezler. Yâ
Ali (r.a.), Âyet'el Kürsî'yi çocuklarına, zevcelerine, kom-
şularına bu âyeti öğret, bundan daha büyük bir âyet nâ-
zil olmadı. Bir kimse yatacağı vakit Âyet'el Kürsî'yi okur-
sa, Allah (C.C.) kendi nefsinı, komşusunu, komşusunun
komşusunu, evinin etrafında bulunan evleri, her tûrlü fe-
nâlıktan emîn kılar. Sözlerin efendisi Kur'ân'dır. Kur'ân'ın
efendisi Sûre-i Bakara'dır. Sûre-i Bakara'nın efendisi ise
Âyet'el Kürsî'dir...» buyurmuşlardır.

Bu hadîs-i şerîf, Ebu Hüreyre (r.a.) dan rivayet edil-
miştir :

«Bir mü'min evinden çıkacağında, yahut düşmanların-
dan korktuğunda veyahut yırtıcı hayvanlardan korktuğun-
da Âyet'el Kürsî'yi okursa, Allah Teâlâ o kimseye yetmiş

bin melâike gönderir. Onun için istiğfar ederler ve korktuğu şeylerden emin kılar, muhafaza ederler...» buyurmuşlardır.

Diğer hadîs-i şerîfde :

«Her kim evinden dışarıya çıktığında Âyet'el Kûrsî'yi okursa, Cenâb-ı Hak o kimse için yetmiş bin melâike vazifelendirir, onun için istiğfar ederler. Evine avdetinde de Âyet'el Kûrsî'yi okursa Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ o kulundan fakirliği kaldırır.»

ÂYET'EL KÛRSÎ'NİN İSM-İ AZAM OLDUĞUNA DAİR

Hız. Ali (r.a.) dan rivayet edilmiştir :

«Bedir savaşında, Resûlullah (s.a.v.) in ne yaptığını öğrenmek için yanına gittim. Baktım ki secdeye varmış. (Yâhayyü yâkayyûm) diye devamlı bu kelimeleri zikir ediyordu. Başka bir şey ilâve etmiyordu. Böylece yanımdan ayrıldım ehl-i küfürle mukateleye gittim. Tekrar Resûlullahın yanına geldim. Yine aynı zikre devam ediyordu. Savaş esnâsında devamlı Resûlullah'ın yanına gittim, geldim. Savaş bitene kadar bu zikre devam ettiğini gördüm. Allah (C.C.) bu zikri sâyesinde bize fütûhatı müyesser kıldı», buyurmuşlardır.

İbn-i Abbas (r.a.) dan :

«Allah (C.C.) nün en büyük isimleri, (Yâhayyü yâkayyûm)dur.»

Bedir savaşında Resûlullah (s.a.v.) Efendimizin savaş bitinceye kadar devamlı olarak, Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ'nın bu isim-i Âlileri ile zikretmesi, bu isimlerin büyüklüğünü te'yid etmiştir. «Eğer Cenâb-ı Ecelli Âlâ'nın bunlardan daha büyük ism-i Âlisi olsaydı, savaş ânında onlarla zikir ederdi.» buyurmuşlardır.

ÂYET'EL KÜRSÎ'Yİ OKUYANIN KALB GÖZÜ AÇILIR

قَالَ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَرَبِيِّ قَدْ تَسَرَّعْتُ مِنْ قَرَأَةِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ فِي اللَّيْلِ وَ
التَّهَارِ الْفَ مَرَّةٍ وَدَاوَمْتُ عَلَيْهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ الْعَظِيمُ وَحَرَّ الْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَرَسُولِهِ الْكَرِيمِ الْكَاشِفُ لَهُ الرُّوحَانِ وَجَاءَتْهُ إِثْمًا لَكُمْ لِرِيَازَتِهِ وَحَصَلَ لَهُ كُلُّ
الْمُرَادَاتِ

Şeyhül Ekber, Ârifi Billâh, Muhiddin Arabî (k.s.) Âyet'el Kürsî'nin esrârı hakkında şöyle buyurmuşlardır : «Her kim Âyet'el Kürsî'yi gece ve gündüz içerisinde bin defa okur ve buna kırk gün devam ederse (ara vermeden), Allah'a yemin ederim, Allah'a yemin ederim; büyük olan Allah'a yemin ederim, Kur'ân Azîme yemin ederim, Kerim olan Resûlüne yemin ederim ki, o kimsenin rûhaniyeti inkişâf edip kalb gözü açılır, melekler o kimseyi ziyâret etmeye gelirler, o kimsenin her muradı hâsıl olur.»

(Rahmetullâh-i Aleyh) H. Osman Ef. Hz. hayatta iken bazı kimselere bu evrâdı vermişlerdir. Hakikaten hâlisâne okuyanların kalb gözleri açılmıştır. Ben kendilerine dedim ki, «bununla kalb gözü açılır mı?» Cevaben Hoca Ef. Hz.: «Muhiddin Arabî yalan söyler mi? İşte bunu o söylüyor» demişlerdi, nihayet aynı ibâreyi buraya yazdım.

Âyet'el Kürsî'nin esrârı hakkında bazı velî ve âlimlerin sözleri şöyledir :

Muhiddin Arabî, Sadüdüni Teftezânî, İmâm-i Bûnî (k.s.) demişlerdir ki: «Bir kimse Âyet'el Kürsî'yi harflerinin adedi kadar (170) defa, yâhud Mürsellerin (Salâvatü'lîlâhî aleyhim) adedi kadar (313) defa okursa, o kişiye göklerde

ve yerdeki mahlûkatın cümlesi itâat edip herşeyden muhafaza ederler. Düşmanları ne eli ve ne de dili ile hiçbir zarar ve ziyan veremezler...» buyurmuşlardıf.

Esrâr-ı Müfide kitabından alınmıştır :

Bir kimse her gün Âyet'el Kürsî'yi onsekiz defa okursa, Allah (C.C.), o kulunun kalbini tevhid nûruyla ihya eder. Kalbini ledünnî ve hikmet ile doldurur. Rızıkına bolluk verir. Kadrini âlî kılar. Mehâbetinden herkes korkar.

ÂYET'EL KÜRSİ'Yİ ÜZERİNDE TAŞISA

Eğer bir kimse Âyet'el Kürsî'yi yazıp üzerinde taşırsa Allah (C.C.) nün izni ile türlü âfat ve musîbetlerden emîn olurlar. Gece gezen şeytan ve cinnilerin şerrinden muhafaza olunur.

CİNNİNİN YANMASINDA ÂYET'EL KÜRSİ

İmâm-ı Gazâlî, İmâm-ı Kuteybe'den, o da Benî Kâab'dan bir kişiden hikâye eder, der ki :

Hurma satmak için Basra'da bir mahalle vardım. Kiralamak için bir ev buldum. İçerisinde örümcekler yuva yapmıştı, bu evi sahibinden kiralamak için istedim. Evin sahibi, bu evde ifrit denilen kâfir bir cinni vardır. Her gireni helâk eder ve öldürür, dedi. Nihayet Allah (C.C.) beni o cinniden muhafaza eder dedim, evi kiraladım. Gece oldu, bir de baktım ki, simsiyah ateş gibi bir mahlûk üzerime doğru gelmeye başladı. Ben de Âyet'el Kürsî'yi okumaya başladım. Ben okudukça, o da benimle birlikte kelime kelime okuyordu. Ben (Velâ yeûdühû hıfzuhûma vehüvel cîyyül azîm) dedim, benimle birlikte okuyamadı. Ben bu kelimelere devam ettim, o karanlık ve cinni yok oldu, ben de bir köşede uyudum. Sabahleyin baktım ki cinninin ol-

duğu yerde, ateşte yanmış parça ve küller gördüm. O vakit kulağıma gâibden bir ses geldi. Der ki: Sen büyük bir cinni kâfirini yaktın. Ne ile yaktığımı sorduğumda (Veldâ yeûdühû hıfzuhûma ve hüvel alıyyûl azîm) tekrar tekrar okumakla cinni kâfirini yaktın, dedi.

SABAHLARI ÂYET'EL KÜRSİ'Yİ OKUMAK

Hz. Ömer (r.a.) buyuruyor :

«Bir kimse sabahleyin yatağından kalktığında, Âyet'el Kürsî'yi birer defa okursa, her okuyuşunda önüne, arkasına, sağına, soluna, altına, üstüne, içine sekizinci ile de kendini halka içine alırsa, o gün kimseye hiç bir kimse zarar veremez. Evinin önünde kıyâmet kopsa, haberi olmaz. Maddî ve mânevî ne kadar kuvvete sahip olduğunu kendisi müşahade edecektir.»

SAHÂBİNİN ÂYET-EL KÜRSİ İLE CİNNİYİ MAĞLUP ETMESİ

Abdullah İbn-i Mes'ûd (r.a.) dan rivayet edilmiştir :

Resûlullah'ın ashâbından bir sahâbî, bir cinni ile karşılaştı, cinni ile kavgaya başladılar. Sahâbî, cinniye gâlip gelerek yere vurdu; cinni o sahâbîye dedi ki: «Ben seni bilekleri ince, cüssesi küçük, zayıf bir insan olarak görüyorum. Seninle ikinci defa olarak bir kavga daha edeceğiz eğer ikinci defa olarak da beni mağlûp edersen, sana menfaatı ve faidesi olan bir şey öğreteceğim.» Kavga tutuşuyorlar, yine sahâbî galip gelince, cinni ona: «Sen Âyet'el Kürsî'yi okur musun?» Sahâbe: «Evet, okuyorum» buyurdu. «Âyet'el Kürsî okunan eve şeytan giremez, dayak yiyen eşeğin dayaktan kaçtığı gibi şeytan da sabaha kadar o evden kaçır.» buyurmuşlardır.

ÂYET-EL KÛRSÎ'NİN ESRÂRÎ

Bir kimsenin, bir zâlimin yanında haceti olur da ondan korkarsa, yanına girerken Âyet'el Kûrsî'yi okuyup «Yâ hayyü yâ kayyûmü yâ bedîassemâvâtı vel ardı yâ zel celâli vel ikrâm.» ve (Yârabbî, bu âyet-i kerîme ve içindeki esmâ-ı ilâhînin hürmetine bu zâlimin dilini bağla, ağzını kilitle, hakkımda iyilikten başka bir şey konuşmasın) der de zâlimin yanına girerse, Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ o zâlimi dilsiz kılar. Allah (C.C.)'ın izni ile ondan zarar gelmez.

Kalb ağrısında, nefes tutulmasında, ciğer ve karın ağrılarında Âyet'el Kûrsî'yi, temiz bir tabağa üç defa yazar da temiz su ile yazıyı imha eder de içeceği vakit (Hangi dert için içiyorsa meselâ kurın ağrısından emin olmam için şifâ niyeti ile içiyorum) der içerse, Cenâb-ı Ecelli Âlâ, Âyet'el Kûrsî hürmetine o kimseyi o dertten şifâya kavuşturur.

Bir kimse Cuma günü ikindiden sonra Âyet'el Kûrsî'yi ıssız bir yerde (17) defa okursa, daha evvel kendinde bulunmayan haller meydana gelir. O anda duâ etse, duâsı kabul olunur.

ŞER ZAMANINDA ÂYET-EL KÛRSÎ'Yİ OKUMAK

«Şerri giderip matlûba vâsıl olmaktan âciz kalırsanız, Âyet'el Kûrsî'yi okumaya devam ediniz.»

İmâm-ı Bûnî diyor ki :

«Aklın ve fehmin ziyadeleşmesi için Âyet'el Kûrsî suya (50) defa okunarak içilirse, Allah Teâlâ akli ve fehmi ziyadeleştirir.»

Resûlû Ekrem :

«Âyet'el Kûrsî, İsm-i Âzam'dır.» buyurmuşlardır.

İmâm-ı Ebû Yûsuf, Âyet'el Kürsî'nin esrârı hakkında (40) hadis-i şerif toplayarak buyurmuşlardır ki:

«Bu âyet-i şerife çok esrârı camîdir. Çok faidelere havidir. Kühüne Cenâb-ı Ecelli Âlâ'dan gayrı kimse vâkîf olamaz...»

HER GÜN ÂYET-EL KÜRSÎ'Yİ OKUMAYA DAİR

Bir kimse her gün Âyet'el Kürsî'yi (100) defa okursa, kendisinden ruhânî haller zuhûr eder.

ÂYET-EL KÜRSÎ'Yİ YATARKEN OKUMAK

Resûlû Ekrem, bazı ashâbına :

«Yatağına geldiğin vakt Âyet'el Kürsî'yi oku, muhakkak ki Allah Teâlâ sana bir melek müekkel kılar, sabaha kadar seni şeytanın şerrinden muhafaza eder.» buyurmuşlardır.

Hiç kimseye hor bakma

İncitme gönül yüme!

Sen nefsine yan çıkma!

Mevlâ görelim neyler,

Neylerse güzel eyler.

Naçar kalacak yerde

Nagâh açılır perde

Derman olur her derde

Mevlâ görelim neyler,

Neylerse güzel eyler.

İbrahim Hakkı Erzurûmî

SÛRE-İ BAKARA'NIN SON İKİ ÂYETİNİN FAZİLETİ
HAKKINDAKİ HADİSİ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ
رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ لَا يَكْفِلُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْشَعَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَجْعَلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُؤْتِنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

[Bismillâh irrahmân irrahîm.

OKUNUŞU : Âmenerrasûlû bimâ ûnzile ileyhi mirrab-
bihi vel mü'minûn, küllün âmene billâhi vemelâiketihî ve
kütübihî ve rusûlih, lâ nüferriku beyne ehadin min rusû-
lih, ve kâlû semî'nâ ve ata'na gufrâneke rabbenâ ve iley-
kelmesir. Lâ yükellifullâhû nefsen illâ vûs'ahâ, lehâ mâ

kesebet ve aleyhâ, mektesebet, rabbenâ lâtüâhıznâ inne siynâ ev ahta'nâ, rabbenâ velâ tahmil aleynâ isran kemâ hameltehû alelleziyne min gablinâ, rabbenâ velâ tûhammilnâ, mâlâ tâkatelenâ bih, va'fü annâ, vağfirlenâ, verham nâ, ente mevlânâ fensurnâ alel gavmil kâfiriyn.

MEALİ ÂLİSİ: O peygamber de kendisine Rabbinden indirilene iman etti, Mü'minler de (onlardan) her biri Allâh'a, onun meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inandı. «Onun (Allâh'ın) peygamberlerinden hiç birini diğerlerinin arasından ayırmayız (hepsine inanırız), dinledik (kabul ettik; emrine) itaat ettik, Ey Rabbimiz, mağfiretini (isteriz). Son varış (ımız) ancak sanadır» dediler. Allâh hiç bir kimseye gücünün yeteceğinden başkasını yüklemez. (herkesin) kazandığı (hayır) kendi faidesine, yaptığı (şer) kendi zararınadır. «Ey Rabbimiz, unuttuk, yahut yanıldıysak bizi tutup sorguya çekme. Ey Rabbimiz, bizden evvelki (ümme) lere yüklediğin gibi üstümüze ağır bir yük yükleme, Ey Rabbimiz takat getiremeyeceğimizi bize taşıtma. Bizden (sadır olan günahları) sil, bağışla, bizi yardığa, bizi esirge. Sen mevlâmızsın bizim. Artık kâfirler gürûhuna karşı da bize yardım et.»

AMENERRASÜLO

Bu âyeti kerîmelêr hakkında Resûlû Ekrem buyurdu :

«Allah Teâlâ cennet hazinelerinden olan iki âyeti bana indirdi. Allah (C.C.) mahlûkatı yaratmazdan iki bin sene evvel o iki âyeti kudret eli ile yazdı. Kim o iki âyeti yatsıdan sonra okursa gece ibâdetinden ona kâfi gelir» (5).

(5) İbnl Ömer (R.A.) dan.

* Resûlû Ekrem yine bu iki âyetin fazîletine dair buyurmuşlardır :

«Kim Sûre-i Bakara'nın son iki âyetini geceleyin okursa, onlar, ona gece namazı kılmak yerine kifâyet eder» (*).

«Cenâb-ı Ecelli Âlâ, Sûre-i Bakara'yı iki âyetle bitirdi ve bunları bana arşın altındaki bir hazineden verdi. Bunlar öğreniniz, kadınlarınıza, oğullarınıza talim ediniz, çünkü bunlar hem sâlattır, hem Kur'ân'dır» (7).

«Sûre-i Bakara'nın sonundaki âyetler bana arşın altındaki hazineden verildi. Onlar benden evvel hiç bir nebîye verilmemiştir» (8).

«Bir insan bu âyetleri geceleyin okursa bir muradı- na kifâyet eder. O gece o eve şeytanlar giremez».

Bu âyet-i kerîmelerin okunmasına gerek gece ve gerek gündüz olsun devam etmelidir. Bu âyet-i kerîmeler hakkında Cenâb-ı Peygamber Efendimizin bir çok müj- deleri vardır.

(6) Müslim İbnî Mes'ud (R.A.) dan.

(7) Hakim. Beyhakî Ebûzer (R.A.) dan.

(8) Tefelr'î Kurtubî'den.

**SÜRE-İ ÂLİ İMRÂN'I OKUMANIN FAZİLETİNE
DAİR HADİS-İ ŞERİFLER**

﴿١٦٣﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾
 ① اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾

OKUNUŞU : ve ilâhüküm ilâhün vâhıd, lâ ilâhe illâ hüverrahmânürrahiym (¹).

Ellâhülâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm (²).

MÂNÂSİ : Hepinizin ilâhı bir ilâhtır. Ondan başka ilâh yoktur. O rahmân hem rahimdir.

Ondan başka ilâh olmayan Allâh hay ve kayyûm'dur.

Resûlü Ekrem :

«Hiç şüphe yoktur ki, bu iki âyet İsm-i-âzamdır» (³) buyurmuşlardır.

(1) Bakara âyet: 163.

(2) Ali İmrân âyet: 2.

(3) İbni Mace Esmâ binti Yezid (R.A.) dan.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَالْمَلَائِكَةُ وَارِثُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

OKUNUŞU : Şehidellâhû ennehû lâ ilâhe illâ hûve vel melâiketü ve ülül'ilmî kâimen bil kıst, lâ ilâhe illâ hüvel aziyzül hakıym (4).

MÂNÂSÎ : Allah (C.C. ve melekler ve ilim sahipleri şehadet ederler ki ondan başka adl ile kaim ilâh yoktur. Mülkünde kuvvetli, hikmet sahibi Allah ancak O'dur.

Resûlû Ekrem :

«Bu âyet-i kerîmeyi okuyan kimse için Cenâb-ı Ecelî Âlâ yetmiş tane melek yaratır. kıyâmete kadar onun için istiğfar ederler; o kimsenin affını isterler» (5) buyurmuşlardır.

قُلْ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخِزْيَانُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

OKUNUŞU : Kûlillâhümme mâlikel mülki tû'til mülke.

(4) Ali İmrân âyet : 18.

(5) Tefsiri Kurtubî

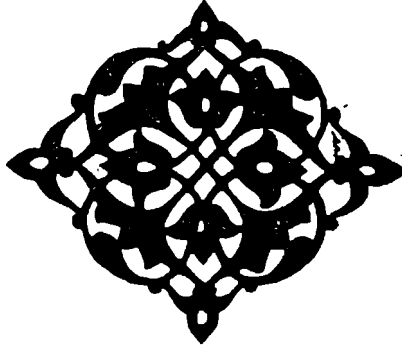
men teşâ-û ve tenziulmülke mimmen teşâû ve tüzüzü men teşâû ve tüzillü men teşâû bi yedikel hayr, inneke alâ külli şey'in kadîr (6).

MÂNÂSİ: De ki: Ey mülkün sahibi Allahım! Dilediğine mülk verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın ve dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin, hayır yalnız senin elindedir, muhakkak ki sen her şeye kadirsin.

«Âli İmrân'daki bu âyet ism-i âzamdır. Onunla dua edildiği vakit kabul edilir» (7).

«Âli İmrân'ı okuyan kimseye kıyâmet günü sırat üstünde okuduğu her bir âyeitin karşılığında emniyet verilir» (8).

«Bir kimse Âli İmrân sûresini Cuma günü okursa, güneş batana kadar Allah Teâlâ o kimseye rahmeti ile tecelli eder, melekler ise mağfiretini isterler» (9).

(6) Ali İmrân âyeti: 26.

(7) İbni Abbas (R.A.) dan.

(8) Tefsîrî Tıbyan.

(9) Taberânî rivayet etmiştir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَ الدِّينِ ۝
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
 كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قُلِ اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمَلِكُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ
 بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ تُوَلِّجُ الْبَيْلَ فِي النَّهَارِ
 وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

El hamdü lillâhî Rabbil âlemiyn. Errahmânirrahıym mâliki yevmiddîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke nesteyn. İhdinassırâdal müstekıym. Sırâdallezîne en'amte aleyhim ğayril mağdûbi aleyhim ve leddâllîn.

Ellâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm, lâ te'huzühü sinetün velâ nevm, lehü mâfissemmâvâtî vemâ fil ardi men zellezî yeşfeu indehü illâ bî iznih, ya'lemü mâ beyne eydîhim vemâ halfehüm velâ yühıytüne bi şey'in min ilmihi illâ bimâ şâe, vesia kürsiyyühüssemâvâtî vel arda, velâ yeûdühü hıfzuhümâ ve hüvel aliyyül azıym.

Şehidellâhü ennehü lâ ilâhe illâ hüve vel melâiketü ve ülül ilmi kâimen bil kıst, lâilâhe illâ hüvel azîzül hakîm.

Kulillâhümme mâlikel mülki tû'til mülke men teşâü ve tenziul mülke mim men teşâ'. Ve tüzüzü men teşâü ve tüzillü men teşâü bi yedikel hayr, inneke alâ külli şey'in kadîr. Tûlicülleyle finnehâri ve tûlicünnehâra filleyli ve tuhricül hayye minel meyyiti ve tuhricül meyyite minel hay, ve terzüku men teşâü bi ğayri hisâb.

Resûlû Ekrem bu âyet-i kerîmeleri şöyle anlatırlar :

«Bu âyet-i kerîmeler nazil oldukları vakit Allah Teâlâ ile aralarında hiç bir perde bulunmaksızın Arş-ı İlâhiyyeye yapışarak : Yâ Rab, bizi dünyaya ve sana asî olanlara indiriyorsun» dediler. Allah Teâlâ buyurdu-ki : «Ahdim olsun sizi her namazın arkasından okuyan kimsenin kusurlarına bakmayarak makamını cennet kılarım, onu hatıyratil kudûste iskan ederim, her gün kendisine yetmiş defa nazar edeceğim. Ve onun yetmiş tane hacetini kaza ederim, onların en küçüğü ise mağfirettir, onu bütün düşmanlarından muhafaza edip hasedcilerin şerrinden koruyacağım» (10).

(10) ÂU (R.A.) dan.

NUN SURESİ'NİN SIRLARI

(Nun vel kalem) suresi, zalimin zulmünü, fasitle-
rin fesadını önlemek ve kötülüklerinden korunmak
için kendisinden faydalanılan bir suredir.

Bu sure içerisinde bulunan:

وَأَنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَذْلُقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
لَمَجْنُونٌ * وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ *

ayeti kerimesi, hasedcinin hasedinden korunmak ve aç
gözlü kimsenin yakıcı gözünden zarar görmemek için,
bir kağıt üzerine Besmele-i Şerife'yi yazdıktan sonra,
25 defa yazılıp üzerinde taşınır. Bu ayet o kötü bakıştan
korunmak için en müessir bir siper durumundadır.
Tecrübe olunmuştur.

Kendisine nazar değmiş kimseye bir defa okunma-
sı bile bir şifa kaynağıdır.

IIAKKA SURESİ'NİN SIRLARI

El-IIakka suresi baştan sona kadar yazılır ve hamile
olan kadının boynuna takılırsa, karnında bulunan yav-
ru her türlü tehlikeye karşı korunmuş olur. Bu surenin
yazılıp temiz bir su içerisine bırakılması ve yeni doğan
bir çocuğun ağzına bu sudan sürülmesi, ileride çocuğun
zeki olmasına tesir eder. Ayrıca bu çocuk, çocukluk

çağında her türlü tehlikelere karşı da korunmuş olur. Bir kimse bu surenin tamamını zeytinyağı üzerine okuyup küçük çocuğu bu yağ ile yağlarsa, hiçbir hasere kendisine zarar veremez.

MEARİC SURESİ'NİN SIRLARI

Bir kimse her akşam yatarken Mearic suresini okumayı adet haline getirirse Cenabı Hak o kimseyi korkulu düş görmekten muhafaza buyurur.

NUH SURESİ'NİN SIRLARI

Nuh suresinin okunmasını vird haline getiren kimseler, daha dünyada iken cennetteki yerlerini görmeden vefat etmezler.

Bu sure herhangi bir maksad için okunursa, o maksad yerine gelir.

Bir kimse bu sureyi okuyarak kendisine düşmanlık yapmak isteyen kimse ile karşılaşır, düşmanın şerrinden halas bulduğu gibi, düşmanı da okunan ayetlerin tasarrufu ile zelil ve zebun olur.

TAHFİF SURESİ'NİN SIRLARI

Bu sureyi baştan sona kadar okuyan kimseye Cenabı Hak rahik-i mahtum isimli cennet şarabından içmeyi garanti eder.

Emanet edilen bir şeyin üzerine bu sure okunur öyle bırakılırsa, hıyanetten kurtarılır.

GECELERİ UYANIP DA EVİNDEN ÇIKAN
KİMSENİN OKUYACAĞI DUALAR

﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِيْ الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِيْنَ
يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ
فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
اَخْرَيْتُهُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَآٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا تُخَيِّبْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلٌ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ
أَوْ أَتَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّزِنَ هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِّنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا تَكْفُرَنَّ عَنْهُمْ نَسِيئًا تَهُمُ
وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٠﴾ لَا يَهْرُكُكَ قَلْبُكَ الَّذِي
كَرِهُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ
وَيَسَّ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَاتٌ تَجْرَىٰ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا تَزِلَّ عَنْ عِندِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا
وَاصْبِرُوا وَابْتَغُوا الْوَسِيلَةَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَىٰ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٥﴾

«Muhakkak yerin ve göklerin yaratılışında, gece gündüzün ard ve arda gelişinde akıl sahipleri için elbette ibretler vardır. Onlar ki Allah'ı ayakta, otururken ve yattıkları halde zikr ederler ve göklerin yerin yaratılışını tefekkür ederler: Ey bizim Rabbimiz -sen bunları boşuna yaratmadın, seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, bizi cehennem azabından koru. Ey bizim Rabbimiz, sen kimi o cehenneme sokarsan onu elbette rüsvay etmişindir, zalimlerin yardımcısı yoktur. Ey Rabbimiz! Cidden Rabbinize iman ediniz diye imana dâvet eder bir münadi işittik ve iman ettik. Ey Rabbimiz! Günahımızı mağfiret et ve kabahatlarımızı bizden keffaret buyur ve bizleri ermiş kullarından beraber yanına al. Ey Rabbimiz! Peygamberlerine karşı vaad ettiğini bize ver ve bizi kıyâmet gününde rüsvay etme, şüphe yoktur ki sen va'dinden hulf etmezsin (Derler). Rab-bileri de onların dualarına icabet buyurdu: Ben sizden erve kadın hiç bir hayır işleyenin işlediğini boşuna gidermem, biribirinizdensiniz, onlar ki hicret eden ve yurtlarından çıkarılan ve benim yolumda işkence olunan ve cihada gidip de bu uğurda katl olunanların seyyiâtini elbette affedeceğim. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu Allah indinde mahzı lutf ve keremdir. Sevabın da en güzeli Allah nezdindedir. Kâfirlerin refah içinde diyar diyar dönüp dolaşmaları sakın seni aldatmasın. Az bir zevk, sonra onların gidecekleri yer cehennemdir ve o ne fena mahaldir. Lâkin o Allah'tan korkanlar için altından ırmaklar akar cennetler vardır orada ebedî kalırlar. Allah nezdindeki ise ermişler için daha hayırlıdır. Şüphesiz ehli kitap içinde Allah için hakka boyun eğdikleri halde Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene iman eden vardır. Onlar Allah'ın âyetleri ile değersiz şeyleri satın almazlar. Onların ecirleri Rablarının yanında-dır. Şüphe yok ki Allah hesabını çabuk yapar. Ey iman

edenler! Sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin ve serhadlerde düşmana gözcü olun ve Allah'tan ittika ediniz ki, felâh bulasınız.»

Geceler! uyanıp da evinden çıkan kimsenin semaya bakarak bu âyetleri okuması müstehaptır.

Abdullah b. Ömer (R.A.) hazretleri demiştir :

— «Hazretl Âişe'ye Resûlüllah'tan gördüğün şeylerin en acaibini bana haber ver» dedim. Bunun üzerine uzun bir müddet ağladıktan sonra dedi ki :

— «O'nun her işi acaibattandı. Bir gece bana geldi, yorganıma girdi, hattâ cildime ilsak edip sonra da buyurdu ki :

— «Ya Âişe bu gece Rabbıma ibadet etmek için bana izin verir misin?» Ben de :

— «Yâ Resûlüllah ben senin yakınlığını ve muradını severim sana izin verdim» dedim. Kalktı, odadaki su kırbasının yanına vardı abdest aldı, suyu çok dökmeydi. Sonra namaza durdu; Kur'ân okuyup ağlıyordu. Sonradan iki ellerini kaldırdı, yine ağlıyordu. Hattâ gözyaşlarının yerini ıslattığını gördüm. Bundan sonra Bilâl Habeşî (R.A.) gelerek sabah ezanını bildirdi, baktı ki ağlıyordu :

— «Yâ Resûlüllâh! Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını mağfiret ettiği halde ağlıyor musun?

— «Yâ Bilâl ben Allah'a şükreden bir kul olmayayım mı? Nasıl ağlamıyayım. Allah Teâlâ bu gece: **İnne fi halıkissemâvât...** (âyetlerini) inzal ettiler. Vay bunları okuyup da tefekkür etmeyene» (*) buyurmuşlardır.

(*) Abdullah b. Ömer (R.A.) dan.

**SÛRE-İ NİSA'YI OKUMANIN FAZİLETİNE
DAİR HADİS-İ ŞERİFLER**

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا
وَإِنْ تَأْتُوا حَسَنَةً يُضَافْ إِلَيْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٤١﴾

1) İn tectenibû kebâira mâ tünhevne anhu nükel-fir anküm seyyiâtiküm ve nüdbılüküm müdhalen kerimâ. (1)

2) Ve intekü haseneten yüdaıfâ ve yü'ti min le-dünhü ecran azıyma (2).

3) İnnallâhe lâ yağfiru en yüşrake bihi ve yağfiru mâ düne zâlike limen yeşâü (3)

4) Ve men ya'mel süen ev yazlim nefsehü sümme yestağfirillâhe yecidillâhe ğafûran rahıymâ (4)

MANÂLARI :

1) Nehy olunduğunuz şeylerin büyüklerinden iç-

(1) Sûre-i Nisâ âyet : 31.

(2) Sûre-i Nisâ âyet : 40.

(3) Sûre-i Nisâ üyet : 48.

(4) Sûre-i Nisâ âyet : 110.

tinab ederseniz biz de küçük günahlarınızı affeder ve sizi bir güzel makama sokarız.

2) Şüphesiz Allah, zerre kadar zulüm etmez. Eğer zerre kadar bir iyilik olursa, onun sevabını kat kat artırır. Ayrıca kendi katından büyük mükâfat verir.

3) Allah (C.C.) kendine şirk olunmasını affetmez ve ancak başka her şeyi dilediğine mağfiret eder.

4) Bir fenalık işleyip yahut nefsine zulm edip sonra Allah'a istiğfar eden kimse Allah Teâlâ'yı affedici ve merhametli bulur.

Resûlü Kibriya Efendimiz bu âyet-i kerîmeler hakkında :

Sûre-i Nisâ'daki bu âyetler hana dünyanın hepsinden daha sevgilidir» ⁽⁵⁾ buyurmuştur

Sokaklarda başı boş, tam bir ruh bunalımı içinde sağa - sola yalpa ederek dolaşan insanların perisânlığına, edep verileri harlığı, her tarafı açık ve saçık bir halde dolaşan iffet ve ismet mahrumu kadınların yürekler acısı haline, gökleri delecek kadar semâya uzanmış koca, koca binâlara, dünyanın her tarafını olabildiğine sarmış zinahara, nâ hak vere işlenen cinayetlere, verilen ve alınan rüşvetlere, haksız vere yapılan iktilâplara, amaya babaya ve devletlere karşı revâ görülen bîhayâlara, hak ve hakkata karşı geçirilen saldırlara, mukaddesata karşı tutulmuş tavırlara bakarsanız ve dikkatle düşünürseniz, kıyametin eşliğinde olduğunuzu anlıyorsunuz!

(5) İbni Cerir, İbni Abbos (R.A.) a.s.

SÛRE-İ MÂİDE'Yİ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR RESÜLÜ EKREM'İN HADİS-İ ŞERİFLERİ

Resulü Ekrem buyurdu :

«Sûre-i Mâide'ye melekût âleminde kurtarıcı diye çağrılır. Kendisini okuyan kimseyi, kıyamet günü azap meleklerinin elinden kurtarır» (1).

«Sûre-i Mâide, Resulü Ekrem'e deve üzerinde iken nazil oldu. Bu sûre'nin esrâr ve azâmetinden dolayı deve Resulü Ekrem'i yüklenmeye takat getiremedi ve Resulü Ekrem deveden indi» (2).

(1) Tefsiryî Kurtubî.

(2) İmâm-ı Ahmed Abdullah b. Amr (R.A.) dan.

SÛRE-İ EN'AM-I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُونَ ۝
وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

OKUNUŞU :

Bismillâhirrahmânirrahîm

El hamdû lillâhilleziy halekassemâvâtî vel arda ve cealezzulumâtî vennûra, sümmeleziyne keferû bi rabbi-him yadilûn Hüvellëziy halekakûm min tıynin sümme kadâ ecelen ve ecelûn müsemmen indehû sümme entüm temterûn. Ve hüvellâhü fissemâvâtî ve fil ardı ya'lemü sirrakûm ve cehrakûm ve ya'lemü mâ teksibûn.

MÂNÂSİ : Gökleri ve yeri yaratan, karanlık ve nûru yaratan Allah'a hamd olsun. Sonra bu nimetlere nankör-lük edip küfredenler, o yaratan Rablarına bu mahlûkatı veya bunlardan bazılarını denk tutuyorlar. Sizi topraktan O yarattı, sonra bir ecel hükmetti. Ve eceli müsemmada onun yanındadır sonra siz şüphe ediyorsunuz. O, göklerde ve yerde (buyruğu geçen) Allah'dır, sizİN içİNİZİ dışİNIZI, ne işlediğİNİZİ bilir.

Peygamberimiz (s.a.v.) :

«Kim Sûre-i En'am'ın evvelki (bu) üç âyetini okursa Allah Teâlâ onun için yetmiş melek vazifelendirir. O meleklerin yaptıkları ibadet kadar o kimsenin amel defterine sevap yazarlar. Yedi kat semâdan bir melek yanında bir demir tokmak olduğu halde bu âyetleri okuyanın yanına iner, şeytan o kimseye vesvese vermeyi murat ettiği vakit melek ona bir defa vurur, bu vurmadan ötürü şeytanla onun arasında yetmiş tane perde meydana gelir. Kıyamet günü olduğu vakit Allah Teâlâ bu âyetleri okuyan kuluna: Arşımın gölgesinden başka gölge olmayan bu günde, arşımın gölgesinde yürü, cennet meyvelerinden ye, kevser şarabından iç ve selsebiyl suyu ile yıkan, sen benim kulumsun, ben de senin Rabbinim» (1) buyurur.

«Her kim sabâh namazını cemaatla kıldıktan sonra Sûre-i En'am'ın başında üç âyetini okursa, Cenâb-ı Ecelî Âlâ o kimse için yetmiş bin melek vazifelendirir, kıyamet gününe kadar o kimse için istiğfar ederler (2).

«Kür'ân'da Sûre-i En'am'dan gayri bir sûre bana bir defada nazil olmadı. Şeytanlar bu sûre için toplandıkları kadar hiç bir sûre için toplanmamışlardır. Bu sûre bana Cebrâil ile maiyyetinde elli bin melâike olduğu halde gönderildi, bunu kuşatmışlar, bir düğün debdebesi ile getirdiler, havuza su kor gibi kalbimde kararlaştırdılar. Allah Teâlâ bununla beni ve sizi öyle izzetlendirdi ki artık bundan sonra ebediyyen dalâlete düşürmez. Bu sûrede müşriklerin bütün hüccetlerinin iptali ve Allah'ın hulf etmesi nâkâbil bir vadi vardır» (2).

(1) Salebi Cabir (r.a.) dan.

(2) Eneş (r.a.) dan.

«Sûre-i En'âm nazil olduğu vakit Resulüllah tesbih etmiş ve bu sûreyi, ufuku kapatacak kadar melâike teşyi etmiştir» (3).

«Sûre-i En'âm, etrafında yetmiş bin melek «Sübhâ-nelâhîl azıym, sübhânellâhîl azıym» diye tesbih getirdikleri halde hepsi birden Mekke'de, bir gecede nazil oldu» (4).

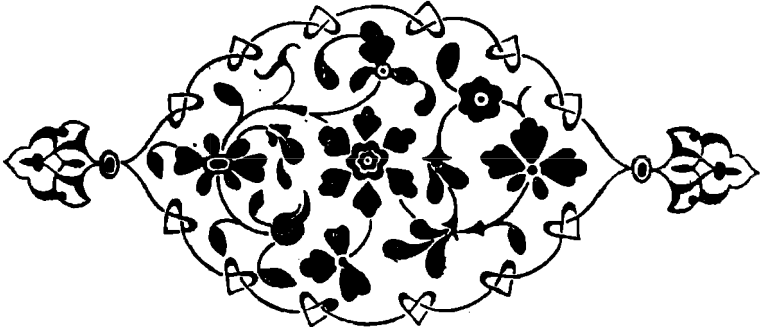
İmâm-ı Şafîî diyor -ki :

«Her kim sabah ve akşam Sûre-i En'âm'ın başındaki üç âyetini yedîşer defa okur da vücûdunu mesh ederse, bütün hastalık ve ağrılardan emin olur.»

(3) Muhammed b. Münkedirten rivayet edilmiştir.

(4) Taberânî İbnî Abbâs (r.a.) dan.

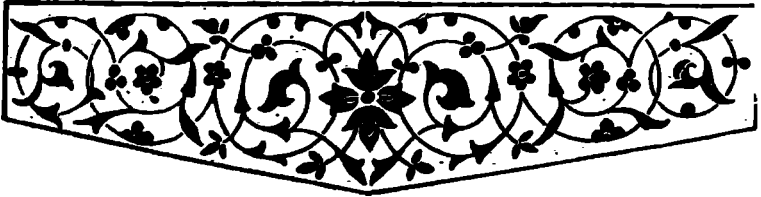

SÛRE-İ ÂRAF HAKKINDA

Resûlû Ekrem Aleyhisselâm Efendimiz Sûre-i Âraf'ı akşam namazında ikiye taksim ederek okurlardı (1).

İbn-i Sîrî'nin diyor ki :

«Rûyasında Sûre-i Âraf'ı okuyana Allah tarafından bütün ilimler verilir» (2).

(1) Nesel, Âişe (r.a.) dan.

(2) Dûrrû Nazıyım, Sahife : 79.

SÜRE-İ ENFÂL VE SÜRE-İ TEVBE HAKKINDAKİ PEYGAMBER EFENDİMİZİN HADİS-İ ŞERİFLERİ

Sevgili Peygamberimiz (Allâh'ın selâmı üzerine olsun) :

«Sûre-İ Enfâl ve Sûre-İ Tевbe'yi okuyan kimseye ben şefa'at ediciyim ve ben o kimsenin münâfıklıktan beri olduğuna şahidim. Münâfık erkek ve münâfık kadınların sayılarının adedi kadar, bu sûreleri okuyan kimseye ecir verilir. Arş ve onu yüklenen melâikeler dünyadaki hayatı müddetince onun için istiğfar ederler.» (1).

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

OKUNUŞU: Fein tevellev fe kul hasbiyallâhû lâ ilâhe illâhû, oleyhi tevekkeltü ve hüve Rabbül arşıl azıym (2).

MÂNÂSİ: (Ey habibim) eğer senden yüz çevirirlerse de ki: Bana Allah yeter. Ondan başka ilâh yoktur. O'na dayandım. O büyük arşın Rabbidir.

Bu âyet-i kerîme hakkında sevgili Peygamberimiz :
«Her kim sabah ve akşam yeuîşer defa okursa, Cenâb-ı Ecëlli Âlâ bütûn işlerinde o kuluna klfâyet eder» buyurmuşlardır (3).

(1) Dürrün Nazıym, Sahife : 79.

(2) Sûre-İ Tевbe, âyet : 129.

(3) Abû Dâvûd Abûd'derdâ (r.a.) dan.

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

OKUNUŞU : Hasbiyallâhü lâ ilâhe illâhü aleyhi te-vekkeltü ve hüve rabbül arşıl azıym.

MÂNÂSİ : Allah (C.C.) bana kâfidir. Ondan başka ilâh yoktur. O'na dayandım ve bütün işlerimi O'na ha-vale ettim, O, arşı azimin Rabbidir.

Hadisi Şerîfde :

«Bu âyeti okuyan, o gün içinde, duvar altında kalarak, denizde boğularak, yanarak ve demirle vurularak ölmez (4)

Diğer bir rivayette buyurulmuştur ki :

«Her kim akşamladığı ve sabahladığı vakit (bunu) yedişer defa okursa, niyet ettiği şeyde samimi veya gayri samimi olsa da Cenâb-ı Ecelî Âlâ ona kâfidir.» (5).

70 yaşında salihlerden birisi vardı, hastalandığı vakit bu hadîs-i şerîfi gördü ve devamlı bu âyet-i kerîmeleri okumaya başladı. 120 yaşına gelince Resûlü Ekrem'i rü-yasında gördü. Peygamber Efendimiz, o salih kişiye, «Biz-den ne vakte kadar kaçacaksın» buyurdu. Bu ihtar üze-rine o salih kişi okumayı bıraktı ve öldü. (6)

حَسْبِيَ اللَّهُ لِيُغْنِيَ عَنِّي حَسْبِيَ اللَّهُ مَا أَهْتَنِي حَسْبِيَ اللَّهُ لِيُنْزِلَنِي بَعْنِي
عَلَى حَسْبِيَ اللَّهُ لِيُنْزِلَنِي حَسْبِيَ اللَّهُ لِيُنْزِلَنِي بِسُوءِ حَسْبِيَ اللَّهُ عِنْدَ الْمَوْتِ
حَسْبِيَ اللَّهُ عِنْدَ الْمَسْأَلَةِ فِي الْقَبْرِ حَسْبِيَ اللَّهُ عِنْدَ الْمِيزَانِ. حَسْبِيَ اللَّهُ عِنْدَ الصِّرَاطِ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(4) Dürri'n Nazıym, Sahife : 79.

(5) Abû Dâvûd, Abdudderdâ (r.a.) dan.

(6) Nusrat'ül- Cünûd'dan.

OKUNUŞU : Hasbiyellâhü li diyâni, hasbiyellâhü li dünyâye, hasbiyellâhü limâ ehemmeniy, hasbiyellâhü liman bağâ aleyye, hasbiyellâhü limen hasedeniy, hasbiyellâhü limen kâdeniy bi sûin, hasbiyellâhü indelmeyt, hasbiyellâhü indelmes'eleti fil kabr, hasbiyellâhü indel miyzan, hasbiyellâhü indessirat, hasbiyellâhü lâ ilâhe illâ hû aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül arşil azıym.

MÂNÂSİ : Dinim hakkında Allah (C.C.) bana kâfidir, dünyam için Rabbim bana yeter. Bana fenalıkla kasd edene Allah'ım kâfidir, bana karşı azgınlık eden kimseye karşı Rabbim bana kâfidir, bana hased edene karşı Rabbim bana kâfidir, bana fenalıkla yaklaşıp bana karşı Allah'ım bana kâfidir, ölüm anında Allah'ım bana kâfidir, kabirde sorulacağı anda Rabbim bana kâfidir, amellerin tartılacağı anda Rabbim bana kâfidir, sıratı geçerken Allah'ım bana kâfidir. O'ndan başka, mabûdün bihak olmayan Allah Teâlâ bana kâfidir, O'na dayandım, O büyük Arşin Rabbidir.

«Her kim her namazın arkasından bu on kelimeyi okursa, Cenâb-ı Ecclî Âlâ o kelimelerin beş tanesi ile dünyaya ait olan işlerine karşı ona kâfidir. Beş tanesi ile de ahirete mûtaallik işlerinde o kimseye kâfidir.» (7).

Yine bu sûre hakkında Allah'ın Resûlü buyurdu :

«Bana Kur'an âyet, âyet; harf, harf nazil oldu. Sûre-i Tevbe ve «İhlâs» ise öyle değildir. Bunlar nazil olduğu vakit bunlarla birlikte yetmiş bin saf melek nazil olmuştur.» (8).

(7) Nevâdir'il usûl, Büreyde (r.a.) dan.

(8) Tefsiri Tıbyân, Übey (r.a.) dan.

SÛRE-İ HÛD'ÜN FAZİLETİNE DAİR HADİSİ ŞERİFLER

Sevgili Peygamberimiz :

«Cuma günleri Sûre-i Hûd'ü okuyunuz» (1) buyurmuşlardır.

Ebû Bekir (r.a.), Resûlû Ekrem'e :

«Seni ne ihtiyarlattı?» diye sbrunca, Resûlû Ekrem : «Beni Hûd, Vâkıa, Amme ve İzeşşemsü Küvviret Sûreleri ihtiyarlattı» (2) buyurmuşlardır.

Yezîyd b. Abân diyor ki :

«Bir gece Resûlû Ekrem'i rüyada gördüm ve ona (Sûre-i Hûd'ü) okudum, bitirince Resûlû Ekrem bana : «Bu sûreyi okudun, bunun ağlaması nerede?» (3) buyurdular.

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ①

OKUNUŞU: Bismillâhi mecreyhâ ve mürsâhâ. İnne rabbiy leğafûrun rahîym (1).

MÂNÂSİ : (Allah Teâlâ'nın adını anarak bindim) O gemi Allah'ın ismi ile yürür ve durur. Muhakkak Rab-bim çok affedici ve acıyıcıdır.

Resûlû Ekrem (s.a.v.) bu âyet hakkında :

«Ümmetimin gemiye bindikleri vakıt bu âyeti okumaları onların (hayat emniyetleri - sigortalarıdır)» (5) buyurmuşlardır.

(1) Daremi Kaab (r.a.) dan.

(2) İkrîme (r.a.) dan.

(3) Kurtubî'den

(4) Sûre-i Hûd, âyet : 41.

(5) Kitap ibnüssinniyy, Husayn b. Ali (r.a.) dan.

SÜRE-İ YÛSUF'ÜN FAZİLETİNE DAİR HADİSİ ŞERİF

«Sûre-i Yûsûf'ü hizmetçilerinize öğretiniz, muhakkak onu hangi müslüman okursa yahut evlâdlarına, ehline veya hizmetçilerine öğretirse, Allah Teâlâ onun sekerat-ı mev-tini kolaylaştırır ve ona o kadar kuvvet verir ki, ben de zayıfım diye hiç bir müslümana karşı hased etmez.» (1).

SÜRE-İ İSRA'NIN FAZİLETİNE DAİR HADİS-İ ŞERİFLER

«Resûlü Ekrem her gece Benî İsrâil'i ve Zümer'i okur lardı.» (2).

قُلْ اذْعُوا لِلّٰهِ اَوْ اذْعُوا الرَّحْمٰنُ اِيَّامًا تَذْعُوْنَ اَفَلَا اَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ
وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرَهُ مُتَكَبِّرًا ۝

(1) Selebi, Übeyyibni Kaab (r.a.) dan.

(2) İmamı Ahmed, Aışe (r.a.) dan.

OKUNUŞU: Kulid'ullâhe evid'urrahmân. Eyyen mâ ted'û felehül esmâül husnâ ve lâ techer bisalâtike ve lâ tühâfit bihâ vebteğî beyne zâlike sebîlâ. Ve kulil hamdû lillâhillezî lem yettehîz veleden ve lem yekûn lehû şerîkûn fil mülki velem yekûn lehû veliyyûn minezzülli ve kebbirhü tekbîrâ "Tevekkeltü alelhayyillezî lâ yemût" (Bu cümle üç defa okunacaktır.)

MÂNÂSÎ: De ki: Allah'a yahut rahmâna dua edin, hangisine dua ederseniz onun güzel isimleri vardır. Namazında bağırma ve pek gizli de okuma, bunların ikisi arasında bir yol ara ve Rabbiniz evlâd ittihaz etmeyen ve O'na mülkünde ortak olmayan ve O'na zülden bir veliy de olmadı, O'nu tekbir ile büyükle de büyükle. (Hay ve lâ yemût olana dayandım, tevekkül ettim.)

BORÇLU OLANLARIN OKUYAÇAGINA DAİR

Sevgili Peygamberimiz Zâtı risâletlerine borçtan şikâyet eden bir kimseye bu âyetleri okumasını emrettiler. (2).

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكِبَرُهُ تَكْبِيرًا

OKUNUŞU: Vekulil hamdülillâhillezî lem yettehîz veleden velem yekûn lehû şerîkûn filmülki velem yekûn lehû veliyyûm minezzülli ve kebbirhü tekbîrâ.

«Allah Teâlâ bu âyeti okuyana yerler ve dağlar gibi sevaptan ecir yazar» (3).

«Bu âyet okunan eve hırsız veya bir âfat girmez». (4).

Diğer hadis-i şerifte :

«Abdül muttalib oğullarından söylemeye başlayan her oğlan çocuğuna Resûlü Ekrem (bu âyeti) öğretirdi.» (5).

SARA VE DELİLİĞE KARŞI OKUNACAK DUA

وُنَزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ
الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

OKUNUŞU : Ve nünezzilü minel Kur'ân-i mâhüve şî-fâün ve rahmetün lil mü'mîniyne velâ yeziydüzzâlimiayne illâ hasârâ.

MÂNÂSİ : Ve biz Kur'ân'dan mü'minlere şifa ve rahmet olan şey'i indirdik o zalimlerin ancak hasarını artırır.

Yarında sabi çocuğu olan bir kadın Resûlü Ekrem'e gelip dedi ki :

«Yâ Resûlüllah çocuğumu sara hastalığı tutuyor. Onun için dua buyurunuz.» Bunun üzerine Resûlü Ekrem o çocuğa bu âyeti okudu ve iyileşti. (6).

(3) Abdul Hamid b. Vasıl (r.a.) dan.

(4) İbnî Kesîr.

(5) Amr. b. Şuayb babasından.

(6) Dürrün Nazıyım Sahife : 87.

SÛRE-İ KEHF

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ قِيمًا لِيُنذِرَ
 بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا
 حَسَنًا ۝ مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ۝ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝
 مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ
 بِنَفْسِكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝
 إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 ۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝ إِذْ
 أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝

SÛRE-İ KEHF'İN FEZÂİLİ VE ESRARİ HAKKINDA RESÛLÜ EKREM'İN HADİS-İ ŞERİFLERİ

«Sevgili Peygamberimiz bu sûrenin fezâilî hakkında :

«Sûre-i Kehf'in başından on âyet ezberleyen deccalın şerrinden emin olur.» (1)

«Sûre-i Kehf'in son âyetini okuyan kimse deccalın fitnesinin şerrinden emin olur.» (2)

«Kim Sûre-i Kehf'in evvelini ve sonunu okursa, okuduğu onun için ayağından başına kadar nûr olur. Tamamını okuyan kimse ise semâ ile yerin arasını nûrla doldurmuş olur.» (3)

«Her kim Cuma günü Sûre-i Kehf'i okursa, altından semâya kadar onun için nûr yükselir. O nûr kıyâmet gününe kadar parlar ve iki Cuma arasındaki hataları affolunur.» (4)

«Cuma günü Sûre-i Kehf'i okuyan kimse sekiz gün bütün fitnelerden masûmdur. Deccal çıksa bile ondan muhafaza olunur.»

«Sûre-i Kehf'in tamamını okuyan cennete girer.» (5)

Diğer hadis-i şerifte :

«Bir kimse Cuma günü yahut gecesi Sûre-i Kehf'i okursa, okuduğu yerden Mekke-i Mûkerremeye kadar nûrla dolar, gelecek Cuma'ya kadar üç ziyade gün de günahı bağışlanır. Sabaha kadar yetmiş bin melâike de affını isterler.» (6)

«Dikkat edin size bir sûre haber vereceğim, onun (Sûre-i Kehf) âzamet ve esrarı, yerle semânın arasını doldurmuştur...» (7)

(1) İmamı Ahmed, Abudderdâ (r.a.) dan.

(2) İmamı Ahmed, Abudderdâ (r.a.) dan.

(3) İmamı Ahmed,

(4) İbnü Ömer (r.a.) dan.

(5) Salebî Sûmretebni Cündüb (r.a.) dan.

(7) Al-Dürrünnazim, Sahife : 88.

GECELEYİN İSTENİLEN SAATTE UYANMAK İÇİN

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادَ الْكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ
 الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٧٤﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكَمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ
 رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١٧٥﴾

OKUNUŞU : Kul lev kânel bahru midâden li kelimâtî rabbiy lenefidel bahru kable en tenfede kelimâtü rabbiy ve lev cinâ bimislihiy mededâ Kul innemâ ene beşerun mislüküm yûhâ ileyye ennemâ ilâhüküm ilâhûv vâhıd, fermen kâne yercû likâe rabbihiy fel yamel amalen sâlihan ve lâ yüşrik birbâdeti rabbihiy ehadâ.

MÂNÂSİ : De ki: Eğer rabbimin kelimatını yazmak için denizler mürekkep olsa idi her halde rabbimin kelimâtı tükenmeden denizler tükenirdi, eğer bir misli meded getirsek bile. De ki: Ben de sizin gibi bir beşerim ancak bana söyle vahyolunuyor: İlâhınız ancak bir tek ilâhtır, onun için her kim rabbinin likasını arzu ederse. salih amel işlesin ve rabbinin ibadetini hiç bir kimseyi ortak etmesin.

«Geceleyin istediği saatte kalkmak isteyen kimse ya-
 tağına geldiği vakit (bu âyetleri) okusun. Hiç şüphe yok-

tur ki, Allah Teâlâ onu istediği saatte uyandırır.» (8) buyurmuşlardır.

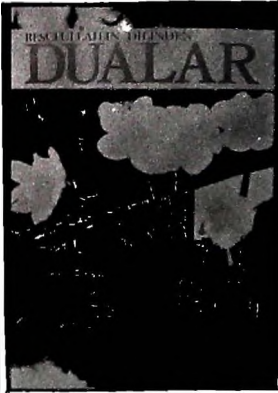
Yine bir hadîs-i şerifte :

«Sûre-i Kehf'in son âyetini okuyan kimse, geceleyin istediği saatte kalkar.» (9)

DAİMA YANINIZDAN
AYIRMAYACAĞINIZ BİR ESER

RESÛLULLAH'IN DİLİNDEN

DUALAR

«Bana duâ ediniz ki, kabûl edeyim.
«Duâ müminin allâhı, dînin direği,
sevalarına ve yerin oğrudur.»

Bu eser, Peygamberimizin (A.S.)
ümmeğine öğrettiği saâh duaları ihtil-
va etmektedir.

Eser, «Kütübü Sitte» gözden geçiril-
lerek, ayrıca merhum Fatih Derelâmla-
rından Medineî H. H. M. OSMAN
EFENDİ'nin Derâleri esnasındaki öğre-
ttiği duaları da ihtiva etmektedir.

Bu eser, her müslümanın elinden
bırakmadan heyecanla okuyacağı nice
sırlar ihtilva etmektedir.

(8) Salebi rivayet etmiştir.

(9) Daremi rivayet etmiştir.

**SÛRE-İ ENBİYA'NIN FAZİLETİ HAKKINDAKİ
HADİS-İ ŞERİFLER**

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ *

OKUNUŞU : Lâilâhe illâ ente sübhâneke inniy küntü minazzâlimiyn.

MÂNÂSÎ : Senden başka hiçbir ilâh yok, Zâtı Ecelli Âlâ'na arz-ı tesbih ederim, ben doğrusu zâlimlerden oldum.

Bu âyet-i kerîme hakkında Resûlü Ekrem :

«Lâilâhe illâ ente... Yunus (a.s.)'ün duasıdır. Balığın karnında bunu okurdu. Bunu okuyarak dua edenin duasını Cenâb-ı Ecelli Âlâ kabul eder.» (1)

«Ben bir kelime biliyorum. Sıkıntıda kalan kimse onu okursa, sıkıntısı giderilir. O da kardeşim Yunus'un kelimesi Lâilâhe illâ ente... dir.» (2)

Âişe (A. Anhâ) dan :

«Resûlü Ekrem'in şöyle buyurduğunu işittim : «Sizden kime sıkıntı, gam ve keder gelecek olursa üç defa Lâ ilâhe illâ ente... desin» buyurmuşlardır.

Yine sahih bir hadîs-i şerifte :

«Hasta olan kimse kırk defa bu tesbihi okur da ölür-

(1) Tirmizî, Hakîm, Sa'd b. Abû Vakkâs (r.a.) dan.

(2) İbnissünnî, Abû Sa'd (r.a.) dan.

se şehid olarak ölür. Eğer o hastalıktan kurtularak şifa bulur, iyileşirse günahları affedilir.»

İmâm-ı Şafîî hazretleri bu âyetin esrarı hakkında buyurmuştur ki :

Bi gayrı hakkın mahpus olan bu âyeti okumaya devam ederse kurtulur. Hastalıkları ve taunu tedavi edecek en güzel manevî devadır. Bu âyet ile bütün musibetler giderilir.»

Bu âyet-i kerîme her ne niyet için kırk bir gün sabah namazından sonra kırk birer defa okunmaya devam edilirse, Cenâb-ı Ecelî Âlâ o kimsenin muradını hasıl eder.

SÛRE-İ SECDE'Yİ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİS-İ ŞERİFLER

Bu sûre-i celîle hakkında varid olan hadîs-i şerifler :
«Resûlû Ekrem, Sûre-i Secde ve Sûre-i Mülk'ü oku-
madan yatmazlardı.» ⁽¹⁾

«Resûlû Kibriyâ Cuma günleri sabah namazlarında
Sûre-i Secde ve (hel etâ alal insâni hıynün mineddehri)
sûrelerini okurlardı.» ⁽²⁾

Yine bu sûre'nin fazîleti hakkında sevgili Peygam-
berimiz :

«Kurtarıcıyı okuyunuz, o, «Elif, lâm, mîm tenziyl...»
dir.» Günahı çok olan biri bu sûreyi okur bundan başka
bir şey okumazdı. Bu sûre onun üzerine rahmet kanatla-
rını açarak Cenâb-ı Ecelli Âlâ'ya: «Yâ Rabbi sen bunu af-
fet, zira benî çok okuyordu» dedi. Bunun üzerine Ce-
nâb-ı Hak bu sûre-i celîleye kendisini okuyan hakkında
şefaât izni verdi ve buyurdu: (Bu Sûre-i Secde'yi okuya-
nın) her bir hatası için bir sevap yazın ve bir derecesini
yükseltin» ⁽³⁾ buyurur...

«Sûre-i Secde'yi okuyan kimseye, bu sûrenin harfle-
rinin her birine mukabil on sevap verilir.» ⁽⁴⁾

(1) İmamı Ahmed, Câbir (r.a.) dan.

(2) Buhariy - İbni Abbas (r.a.) dan.

(3) Daremiy, Hâlid b. Maden (r.a.) dan.

(4) Al - Dürünnazıym, sahife : 108

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧٦﴾ وَذَلَّلْنَا هَامَ لَهُمْ فَنَهَارَ كُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 ﴿٧٧﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٩﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا
 يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٨١﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا لِبَنِي إِدْرِيسَ إِذْ خَلَقْنَا مِنْ
 نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيصةٌ مُبِينٌ ﴿٨٢﴾ وَضَرَبْنَا مَثَلًا وَلِئْسَى خَلْقَهُ
 قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٨٣﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ
 الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٥﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ إِنَّمَا آمَنَ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 ﴿٨٧﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاعِيُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِينُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ
رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ نَعْهَدْ
إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ
جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ يَعْصِرْ يُصْرِصْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

وَأَيُّهُمُ أَتَاخَمَلْنَا ذَرِيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمَشْهُونِ ❶ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ❷ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ❸ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ
❹ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ❺ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ❻ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ
اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعِعُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطَعْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ❼ وَيَقُولُونَ مَتَى
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ❽ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ❾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى
أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ❿ وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الْقُبُورِ فَادَاَهُمْ مِنْ الْأَجْدَاثِ إِلَى
رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ⓫ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ⓬ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَأِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ⓭ فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⓮

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا ضِلَّةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ﴿١٩﴾ يَاحْشَرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَإِنْ كُلُّ لُكَّا جَمِيعٍ
لَدَيْنَا مُمْحَضَرُونَ ﴿٢٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ الْمِيثَةُ أَخِينَا هَا وَخَرَجْنَا
مِنْهَا جَافِيَةً يَا كُفُورَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
وَاعْنَابٍ وَفَجْرَ نَافِيَهَا مِنْ الْأُيُوتِ ﴿٢٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تَنْبُتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْيَلُّ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٢٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الْيَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٠﴾

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا
بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَنَا لُغَةً كَلِمَاتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَلْمِزُهُمْ ﴿١٦﴾
قَالُوا إِنَّا نَطِيرُنا بَكُم لَيْلًا نَلْمِزُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾
وَلَيْسَتَكُمْ مِنْهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ
إِنْ دُرِيتُمْ بِأَنَّكُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ
أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَلَتُخَذُ مِنْ
دُونِهِ آلِهَةٌ إِنْ يُرَدِّدِ الرَّحْمَنُ يَضِرِّ لَتْغِيٍّ عَنِ شِفَاعَتِهِمْ شَيْئًا
وَلَا يَنْفَعُ دُونُ ﴿٢٣﴾ إِنْ أَرَادْتُ أَنْ أُبْعِدَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِكُمْ فَأَسْمِعُكُمْ ﴿٢٤﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ بِمَا غَفَلَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

SÛRE-İ YASİN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ الْيَاسِينِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ۝۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۳ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝۵ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي عَنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۝۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝۹ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۰ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَلَئِنَّهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝۱۱ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝۱۲

[1] Yâsin [2] velkur'ânilhakiym [3] inneke leminelmürselîyn [4] alâ sırâtın müstekîm [5] tenziylel'azîzirrahîm [6] litünzira kavmen mâ ünzira âbâühüm fehüm ğafilûn [7] lekad hakkal kavlu alâ ekserihim fehüm lâ yû'minûn [8] innâ cealnâ fî aġnâkîhim aġlâlen fehiye ilel-ezkânî fehüm mukmehûn [9] ve cealnâ min beyni eydihim sedden ve min halfihim sedden feaġşeynâhüm fehüm lâ yûbsırûn [10] ve sevâ-ün aleyhim eenzertehüm em lem tünzirhüm lâ yu'minûn [11] innemâ tünziru menittebeazzikra ve haşiyerrahmâne bilġaybi febeşşirhü bi-maġfiretin ve ecrin kerîm [12] innâ nahnü nuhyil mevtâ ve nektübü mâ kaddemû ve âsârehüm ve külle şey'in ahsaynâhü fîy imâmin mübiyn ■ [13] Vadrib lehüm meselen ashâbelkaryeh iz câehelmürselûn [14] iz erselnâ ileyhimüsneyni fekezzebûhümâ feazzezâ bisâlisin fe-kâlû innâ ileyküm mürselûn [15] kâlûmâ entüm illâ beşerun mislünâ vemâ enzelerrahmânü min şey'in in entüm illâ tekzibûn [16] kâlû rab-bûnâ ya'lemü innâ ileyküm lemürselûn [17] ve mâ aleynâ illelbelâ-ġulmübiyn [18] kâlû innâ tetayyernâ biküm lein lem tentehü lenarcü-menneküm ve leyemessenneküm minnâ azâbün eliyim [19] kâlû tâi-rüküm meaküm ein zükkirtüm bel entüm kavmün müsrifûn [20] ve câe min aksalmedîneti recülün yes'â kâle yâ kavmittebiul mürseliyn [21] ittebiû men lâ yes'elüküm ecran ve hüm mühtedûn [22] ve mâli-yelâ a'büdülleziy fetaranî ve ileyhi türceûn [23] eettehizu min dûnihi âlihетен in yüridnirrahmânü biduririn lâ tuġni annî şefâatühüm şey'en ve lâ yünkızûn [24] inniy izen lefiy dalâlin mübiyn [25] innîy âmen-tü birabbiküm fesmeûn [26] kıyled hulilcenneh kâle yâ leyte kavmiy ya'lemûn [27] bimâ ġafera liy rabbî ve cealenîy minelmükramiyn ■ [28] Ve mâ enzelnâ alâ kavmihi min ba'dihî min cündin minessemâi ve mâ künnâ münzilîn [29] in kânet illâ sayhaten vâhıdeten feizâ hüm hâmidûn [30] yâ hasraten alel'ibâdi mâ ye'tiyhim min resûlin illâ kâ-nû bihiy yestehziûn [31] elem yerav kem ehleknâ kablehüm minelku-rûni ennehüm ileyhim lâ yerciûn [32] ve in küllün lemmâ cemîy'un ledeynâ muhdarûn [33] ve âyetül lehümül ardulmeyteh ahyeynâhâ ve ehracnâ minhâ habben feminhü ye'külûn [34] ve cealnâ fiyhâ cennâ-tin min nehylin ve a'nâbin ve feccernâ fiyhâ minel'uyûn [35] liye-külû min semerihiy ve mâ amilethü eydiyhim efelâ yeşkürûn [36] süb-

hânelleziy halekal'ezvâce küllehâ mimmâ tünbitül'ardu ve min enfü-
 sihim ve mimmâ lâ ya'lemûn [37] ve âyetün lehümülleylü neslehu min-
 hünnehâra feizâhüm muzlimûn [38] veşşemsü tecriy limüstekarrin lehâ
 zâlike takdîrül'azfîl'aliym [39] velkamera kaddernâhü menâzile hattâ
 âdekel'urcûnilkadîym [40] leşşemsü yenbeğiy lehâ en tûdrikelkame-
 ra ve lelleylü sâbikunnehâra ve küllün fîy felekin yesbehûn ■ [41]
 ve âyetün lehüm ennâ hamelnâ zürriyyetehüm filfülkil meşhûn [42]
 ve halaknâ lehüm min mislihî mâ yerkebûn [43] ve in neşe'nuğrik-
 hüm felâ sariyha lehüm ve lâ hüm yünkazûn [44] illâ rahmeten min-
 nâ ve metâan ilâ hîyn [45] ve izâ kîyle lehümüttekû mâ beyne eydiy-
 küm ve mâ halfeküm lealleküm türhamûn [46] ve mâ te'tîyhim min
 âyetin min âyâtî rabbihim illâ kânû anhâ mu'rıdıyn [47] ve izâ kîyle
 lehüm enfikû mimmâ razekakümüllâhü kâlelleziyne keferû lillezîne
 âmenû enut'ımu men lev yeşâullâhü at'ameh in entüm illâ fîy dalâ-
 lin mübiyn [48] ve yekûlüne metâ hâzelva'dü in küntüm sâdikıyn [49]
 mâ yenzurûne illâ sayhaten vâhıdeten te'huzühüm ve hüm yehıssı-
 mûn [50] felâ yestetıy'üne tavsiyeten ve lâ ilâ ehlihim yerciûn [51] ve
 nüfiha fissûri feizâhüm minel'ecdâsi ilâ rabbihim yensilûn [52] kâlû
 yâ veylenâ men beaşenâ minmerkadinâ hâzâ mâ ve aderrahmânü ve
 sadekalmürselûn [53] in kânet illâ sayhaten vâhıdeten feizâhüm ce-
 miy'un ledey'nâ muhdarûn [54] felyevme lâ tuzlemu nefsün şey'en
 ve lâ tüzzevne illâ mâküntüm ta'melûn ■ [55] inne ashâbelcennetil-
 yevme fîy şugulın fâkihûn [56] hüm ve ezvâcühüm fîy zılâlin alel'e-
 râiki müttekiûn [57] lehüm fîyhâ fâkîhetün ve lehüm mâ yeddeûn
 [58] selâmün kavlen min rabbîn rahîym [59] vemtâzül yevme eyyü-
 helmücrimûn [60] elem a'hed ileyküm yâ beniy âdeme en lâ ta'bü-
 düşşeytâne innehü leküm adüvvün mübiyn [61] ve eni'büdûniy hâza
 sırâtün müstakîym [62] ve lekad edalle minküm cibillen kesıyrâ efe-
 lem tekûnû ta'kılûn [63] hâzihî cehennemülletiy küntüm tûadûn [64]
 ıslvehelyevme bimâ küntüm tekfûrûn [65] elyevme nahtimü alâ ef-
 vâhihim ve tükellimünâ eydiyhim ve teşhedü ercülühüm bimâ kânû
 yeksibûn [66] vele v neşâü letamesnâ alâ a'yünihim feste bekussırâta
 feennâ yübsırûn [67] vele v neşâü lemesahnâhüm alâ mekâ netihim
 femestetâu müdiyyen ve lâ yarciûn [68] ve men nüammirhü nûnek-
 kishü filhalkı efelâ ya'kılûn [69] ve mâ allemnâhüşşı'ra ve mâ yenbe-
 ğıyleh in hüve illâ zikrun ve kur'ânün mübîn [70] liyünzira men kâ-

ne hayyen ve yehikkal kavlu alelkâfirin ■ [71] evelem yerav ennâ halaknâ lehüm mimmâ amilet eydiynâ en'âmen fehüm lehâ mâlikûn [72] ve zellelnâhâ lehüm femin hâ rakûbühüm ve minhâ ye'külûn [73] ve lehüm fihâ menâfiu ve meşâribü efelâ yeşkürûn [74] vettahazû min dünüllâhi âlihетен leallehüm yünsarûn [75] lâyetetiy'üne nasrahüm ve hüm lehüm cündün muhdarûn [76] felâ yahzünke kavluhüm innâ na'lemü mâ yüsirrûne ve mâ yû'linûn [77] evelem yeral'insânü ennâ halaknâhü min nutfeten feizâ hüve hasıymûn mübiyn [78] ve darabe lenâ meselen ve nesiye halkah kâle 'nen yuhyil'izâme vehiye ramiym [79] kul yuhyihellezî enşeehâ evvele merrah ve hüve biküllî halkın alıym [80] elleziy ceale leküm mineşeceril-ahdari nâran feizâ entüm minhü tûkîdûn [81] eveleyselleziy halekassemâvâti vel'arda bikâdirin alâ en yahlûka mislehüm belâ ve hüvelhallâkul'aliym [82] innemâ emruhü izâ erâde şey'en en yekûle lehü kün fe yekûn [83] fesübhânelleziy biyedihî melekûtü külli şey'in ve ileyhi türceûn.

SURE-İ YÂSİN'İN FAZİLETİ VE HİKMETİ

Bu mübarek sûre Mekke'de nâzil olmuştur, 83 âyet-i celiledir. Yâsin, aynı zamanda azîz Peygamberimizin isimlerindendir. "Ey insan-ı kâmil Resûlüm" manâsına geldiği ehline ifade edilmektedir. 727 kelime ve 3000 harften meydana gelmiştir.

— İmâm Begavî'nin Mesâbih'deki rivâyetine göre aziz Peygamberimiz Efendimiz Aleyhisselâm:

"Allah-u Teâlâ Tâhâ ve Yâsin sûrelerini gökleri ve yeri yaratmadan bin yıl önce okudu. Melekler Kur'an-ı işitince: Üzerine bu sûreler inecek ümmete müjdeler olsun. Bu sûreleri gönlünde taşıyanlara müjdeler olsun. Bu sûreleri okuyan dillere de müjdeler olsun dediler" buyurdu.

— Taberânî Ebû Hureyre'den:

"Geceleyin Allah'ın rızasını gözeterek Yâsin sûresini okuyan kim-
senin günahları bağışlanır. Öyleyse bu sûreyi ölülerinize okuyun" buyruluyor.

YÂSİNİ ŞERİFİN MEÂLİ ALİSİ

(1) Yâsîn.

(2) O hikmet cûiu Kur'ân'a yemin ederim ki,

(3) Sen (Habîbim) hiç şüphesiz (Hak cânibinden) gönderilen (peygamber) lerdensin.

(4) Dosdoğru bir yol üzerindesin.

(5) (Bu Kur'ân) yegâne galib, çok esirgeyici (Allah) ın indirdiği (Bir kitap) dır.

(6) (Bunun) hikmeti de (yakın) ataları azâb ile korkutulmamış, bu yüzden kendileri gaflet içinde kalmış olan bir kavmi (onunla) korkutmandır.

(7) Andolsun ki bunların çoğunun üzerine o söz hak olmuştur. Artık bunlar imân etmezler.

(8) Hakikat, biz onların boyunlarına öyle lâleler geçirdik ki bunlar çenelerine kadar (Dayandı). Şimdi onlar, kafaları ve burunları yukarı kaldırılmış haldeâirler.

(9) Biz hem önlerinden bir sed, hem arkalarından bir sed çektik. Böylece onları sarıverdik. Artık görmezler.

(10) Onları (azâb ile) ha korkutmuşsunuz, ha korkutmamışsın onlarca bldir. İman etmezler.

(11) Sen ancak o zikre uyan ve çok esirgeyici (Allah) a gaaibâne büyük saygı gösteren kimseleri inzâr edeceksin. İşte sen (onlar) ı hemen mağfiretle, hem çok şerefli mükâfatla müjdele.

(12) Hakikat, ölüleri biz diriltiriz biz. Önden gönderdikleri şeyleri ve (bıraktıkları) eserleri de biz yazarız. (Zaten) biz her şey'i apaçık bir kitabda (yazıp) saymışızdır.

(13) Onlara o şehir yârânını misâl getirir. Hani oraya elçiler gelmişti.

(14) Biz o zaman kendilerine iki (elçi) göndermiştik de onları tekzib etmişlerdi. Biz de bir üçüncü ile (bunları) takviye etmiştik de «Hâkikat, biz size gönderilmiş elçileriz.» demişlerdi.

(15) Onlar: «Siz, dediler, bizim gibi insandan başka (kimseler) değilsiniz. Hem Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz yalan söyler (kimse) lerden başkası değilsiniz.

(16) (Elçiler şöyle) dediler. «Rabbimiz biliyor ki hakikaten size gönderilmiş elçileriz.»

(17) «Bizim üzerimize (düşen vazife) apaçık tebliğden başkası değildir.»

(18) Dediler: «Doğrusu biz sizin yüzünüzden uğursuzlandık. Eğer vaz geçmezseniz, andolsun, sizi mutlak taşlarız. Bizden size muhakkak acıklı bir işkence de dokunur.»

(19) (Onlar da): Sizin uğursuzluğunuz, dediler, kendi beraberinizdedir. Size nasihat edilirse mi? Hayır, siz haddi aşmış taşanlar gürûhusunuz.»

(20) O şehrin en uc (kenar) ından koşarak bir adam geldi. «Ey kavmim, dedi, uyun o gönderilmiş olanlara.»

(21) «Uyun sizden hiçbir ücret istemeyen o kimselere. Onlar hidâyete ermiş (zâtlar) dır.»

(22) «Ben, beni yaratana neden kulluk etmeyecekmişim? Siz (hepiniz) ancak O'na döndürü (lûp götürü) leceksiniz.»

(23) «Ben, O'ndan başka Tanrılar edinir miyim? Eğer o çok esirgeyici (Allah) bana bir zarar (yapmak) dilerse onların (iddia ettiğiniz) şefâati bana hiçbir şeyle falde vermez. Onlar beni asla kurtaramazlar.»

(24) Şüphesiz ben o takdirde mutlak apaçık bir sapıklık içindeyim (demek) dir.»

(25) «Gerçek, ben Rabbinize imân ettim. İşte bunu benden duyun.»

(26) (Ona) : «gir cennete denildi. (O da) : «Ne olurdu, dedi, kavmim bilselerdi.»

(27) «Rabbimin beni yargıladığını, beni (cennetle) ikrâm edilenlerden kıldığını.»

(28) Ondan sonra kavmin üzerine gökden hiçbir ordu indirmedik, indiriciler de değildik.

(29) (Onların yalanlanması, yahud ukuubeti) bir tek sayhadan başka (bir şeyle) değildi. Artık hemen sönü (b gidi) verenler (oldular).

(30) Ey kulların üzerine (çöken büyük) hasret (ve nedâmet, hazır ol! Çünkü) onlar kendilerine herhangi bir peygamber (ve elçi) gelmeye dursun, ille onunla istihzâ ederlerdi.

(31) Kendilerinden evvel nice nesilleri helâk ettiğimiz, bunların bir daha onlara dönmez (ümmet) ler olduklarını (müşrikler gör (ür gibi bil) mediler mi?

(32) (Onların) hepsi de, muhakkak, toptan bizim karışımıza ihzaaren getirilmişlerdir (getirileceklerdir.)

(33) Ölü toprak —ki biz onu canlandırdık. İçinder dâne (ler) çıkardık da ondan yeyip duruyorlar— onlar için bir ibret (bir delil) dir.

(34) Biz orada hurmalıklardan, üzüm bağlarından nice bostanlar yaptık. İçlerinde pınarlardan (nicesini) fışkırttık.

(35) (Allâh'ın yarattığı) mahsulden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

(36) Yerin bitirmekte olduğu şeylerden, (insanların) kendilerinden ve daha bilemeyecekleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allâh'ın şânı ne kadar yücedir,) münezzehdir.

(37) Gece de onlar için bir âyetdir. Biz ondan gündüzü sıyrıp çıkarırız. Bir de bakarlarsa ki karanlığa girmişlerdir onlar.

(38) Güneş de (ilâhî bir âyetdir ki) kendi karargâhında (mahrekinde aleddeyâm seyr ve) cereyan etmektedir. Bu, mutlak gaalip, (her şey'i) hakkıyla bilen (Allah) ın takdirdir.

(39) Ay (a gelince:) o eski hurma salkımının eğri çöpü gibi bir haale dönmüştür (döner).

(40) Ne güneşin aya erişip çatması, ne de gecenin gündüzü geçmiş olması gerekmez. (Ecramdan) hepsi de (ayrı ayrı) birer felekde yüzerler.

(41) Onlar için bir âyet (ve ibret) de bizim, onların zürriyetlerini o dopdolu gemilerde taşımış olmamız.

(42) Ve kendilerine bunun gibi binecekleri (nice) şeyleri yaratmış bulunmamızdır.

(43) Eğer dilersek onları (Suda) boğarız. O suretde kendileri için bir imdadcı da yoktur, onlar kurtarılamazlar da.

(44) Meğer ki bizden bir esirgeme ve daha bir zamana kadar yaşatma (mukadder) ola.

(45) Onlara : «Önünüzdekinden de, arkanızdakinden de sakının. Tâ ki esirgenesiniz» denildiği zaman (yüz çevirdiler).

(46) Onlara Rablerinin âyetlerinden herhangi bir âyet gelmeye dursun, ille ondan yüz çeviricidirler.

(47) Onlara : «Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden (hayra) harc edin» denilince o küfredenler, iman edenlere (şöyle) dedi. (ler): «Allâh'ın, dileseydi, yedireceği kimseye biz mi yedirecek mişiz? Siz apaçık bir sapıklıkta bulunanlardan başkaları değilsiniz.»

(48) «Siz doğru söyleyenlersiniz bu tehdid (in tehakkuku) ne zaman (söyleyin)?» derler..

(49) Onlar birbiriyle itişib dururlarken kendilerini ya kalayacak bir tek sayhadan başkasını gözetmezler.

(50) (İşte o vakit) âilelerine dahi dönecek (halde) değildirler.

(51) «Suur» a üfürülmüştür. Artık bakarsın ki onlar kabirlerinden (kalkıp) Rablerine doğru koşup gidiyorlar.

(52) (O azman şöyle) demişlerdir: «Eyvah bize uyduğumuz yerden bizi kim kaldırdı? Bu (Ba's) çok esirgeyici (Allah) ın va'd ettiği şey. Gönderilen (peygamber) ler (meğer) doğru söylemiş.»

(53) (Bu), bir tek sayhadan başkası değildir. Artık onlar topdan (ve) derhal izhaaren önümüze getirilmişlerdir.

(54) İşte bugün kimseyle hiçbir şeyle haksızlık edilmez. Siz de yapar olduğunuzdan başkasıyla mukabele görmezsiniz.

(55) Şüphe yok ki bugün cennet yârânı mesrur-u handân bir zevk ve eğlence içindedirler.

(56) Kendileri de, zevceleri de (cennet) gölgeleri (in) dedirler. Tahtlarının üstüne kurulup dayanmışlardır.

(57) Orada taze yemliş (ler) onların, temenni edecekleri her şey onlarındır.

(58) Çok esirgeyici Rab (lerin) den bir selâm (var) ıdır.

(59) «Ey günahkârlar, bugün siz (bir tarafa) ayrılın!»

(60, 61) Ey Âdem oğulları, «Şeytana tapmayın. Çünkü o, sizin için (Rabbinizden) ayıran bir düşmandır. Bana ibâdet edin. İşte dosdoğru yol budur.» diye size emr etmedim mi? (buyuracak)

(62) Andolsun ki (şeytan) sizden bir çok halkı sapdırmışdı. O vakit neye akıl etmiyordunuz?

(63) İşte bu, (öteden beri) tehdid edile geldiğiniz cehennemdir.

(64) Küfür (ve inkârda ısrar) edişinize mukabil girin oraya.

(65) O gün ağızlarının üstüne mühür basarız. Ne irtikâb ediyor idiyeler bize elleri söyler, ayakları (ve diğer uzuvları) da şahitlik eder.

(66) Eğer dileseydik onları gözlerinin üzerinden silme kör yapardık da yolda koşuşup (didişip) kalırlardı. Artık nasıl göreceklerdur?

(67) Yine dileseydik onları oldukları yerde suratlarını değiştirip bambaşka çirkin bir mahiyette getirirdik de ne ileri gitmeye ne geri dönüp gelmeye güçleri yetmezdi.

(68) Kime uzun ömür veriyorsak onun yaradılışını baş aşağı ediyoruz. (Buna da) akılları ermiyor mu?

(69) Biz ona şiir öğretmedik. (Bu) ona yakışmaz da. O nun. (getirdiğı kitab) bir öğütten ve (hükümleri) açıklayan bir Kur'ân'dan başkası değildir.

(70) (Bu'da) hayatı olan kimselere (gelecek tehlikeleri) haber vermek ve kâfirlere o söz hak olmak için (dir).

(71) Ellerimizin işleyip yaptıklarından kendileri için bunca davarlar yarattığımızı, bu sâyede onlar mâlik olmuş bulunduklarını da görmediler mi?

(72) Biz onları kendilerine müsahhar kıldık. İste binecekleri bunlardan, yiyecekleri bunlardandır.

(73) Bunlarda kendileri için daha nice menfaatler ve içecekler vardır. Hâlâ şükr etmezler mi?

(74) Onlar Allâh'ı bırakıp (gûyâ) kendileri yardım (o mazhar) edilecekleri ümidiyle (başka) mabudlar edindiler.

(75) Ki bunlar onlara asîâ yardım edemezler. (Bilâkis) kendileri bunlar için hazırlanmış (bir sürü) averedir.

(76) O halde (habîbim) onların lâfı seni kamnâk etmesin. Şüphesiz yok ki biz onların neler gizlemekte olduklarını, neler açıklaya geldiklerini biliyoruz.

(77) İnsan, kendisini bir nutfeden yarattığımızı gör (ür gibi bil) dedi mi? ki şimdi o, açıktan açığa müfrit bir muhassım (kesilmekde) dir.

(78) O, kendi yaradılışını unutarak bize bir misâl getirdi: «Bu çürümüş kemiklere kim can verecek miş?» dedi.

(79) (Habîbim) de ki : «Onları ilk def'a yaratan diriltecek. O, her yaratmayı hakkıyla bilendir.»

• (80) O, yemyeşil bir ağaçtan sizin için bir ateş çıkarandır. İşte bakın (ateşi) ondan (çakıp) alıyorsunuz.

(81) Gökleri ve yeri yaratan (Allah), onlar gibisini yaratmaya kaadir değil midir? Elbette (kaadirdir). O, (bütün kâinatı) yaratandır. (Her şey'i) hakkıyla, bilendir.

(72) O'nun emri bir şey'i dilediği zaman, ona ancak «Ol» demesinden ibârettir. O da oluverir.

(83) Demek her şey'in mülk-ü tesarrufu (ve kudreti) kendi elinde bulunan (Allah) ın şânı ne kadar yücedir münezzehdir. Siz ancak O'na döndürül (üb götürüle) ceksiniz.

YÂSİN-İ ŞERİFİN FAZİLETİNE DAİR OLAN SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.)'IN HADİSİ ŞERİFLERİ

Resûlû Ekrem, Sûre-i Yâsin hakkında :

«Yâsin, Kur'ân'ın kalbidir. Muhakkak o, bütün dertlere şifadır.» (1)

«Geceleri Yâsin'i okumak, sanki Kur'ân-ı yedi defa hatmetmek gibidir.» (2)

«Yâsin ne niyet için okunursa, o şey meydana gelir» buyurmuşlardır.

Sabah ve akşamları okunması daha tesirlidir. Kırk bir Yâsin ne niyet için okunursa okuyan kimsenin muradı derhal hâsıl olur. Bu kırk bir Yâsin yedi güne bölü-

(1) Hâkim, Tirmizi finnevâdır.

(2) Deylemlî rivayet etmiştir.

nerek sabah namazlarından sonra okunursa daha tesirli olur.

«Allah Teâlâ Tâhâ ve Yâsin» sûrelerini semâları ve yeri yaratmadan bin sene evvel okudu. Melekler Kur'ân'ı işitince dediler ki : «Bu Kur'ân, üzerlerine inecek ümmette müjdeler olsun. Bunu yüklenen kalblere müjdeler olsun. Bunu okuyan dillere müjdeler olsun.» (1)

HER GECE YÂSİN'İ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR

Resûlü Ekrem buyurdu :

«Her gece Sûre-i Yâsin'i okuyan kimse muhakkak surette şehid olarak ölür.» (2)

«Allah Teâlâ'nın rızası için geceleyin Yâsin'i okuyan kimse affolunur.» (3)

«Sûre-i Yâsin'i geceleri okuyan kimseye Kur'ân-ı yedi defa okumuş gibi ecir verilir.»

CUMA GECELERİ YÂSİN'İ ŞERİFİ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİSİ ŞERİFLER

Peygamberimiz buyurdu :

«Cuma geceleri Sûre-i Yâsin-i okuyan kimse, mağfireti ilâhiyyeye nâil olduğu halde sabahlar.» (4)

«Cuma gecesi iki rekât namaz kılan, birinci rekâtta

(1) İmam Bağavî, Musabih kitabında rivayet etmiştir.

(2) Taberani, Enes (r.a.) dan.

(3) Cündüb (r.a.) dan.

(4) Salebi, Ebû Hüreyre (r.a.) dan.

Sûre-i Yâsin, ikinci rekâtta Sûre-i Mülk'ü okuyan kimseye, her bir harfi için nûr verilir. O nûr kıyamet günü önünden gider. Amel defterini önünden alır. Cehennemden beri olduğuna dair kendisine bir beraat yazılır. Ehli beytinden yetmiş kimseye şefa'at eder. Dikkat edin bunda şüphe eden münâfık olur.» (5)

«Kim Sûre-i Yâsin ve Sûre-i Duhân'ı Cuma geceleri okursa, mağfiret olunduğu halde sabahlar.»

SABAH VE AKŞAMLARI SÛRE-İ YÂSİN'İN OKUNMASINA DAİR OLAN HADİSİ ŞERİFLER

Peygamberimiz buyurdu :

«Sabahladığında Sûre-i Yâsin'i okuyan kimseye o günün kolaylık ve sevinci verilir, akşanıladığı vakit okuyan kimseye sabaha kadar o gecenin kolaylık ve sevinci verilir. Cennet ehlinde Kur'ân ref edilir, ondan birşey okumazlar. Ancak «Tâhâ ve Sûre-i Yâsin» i okurlar.» (6)

«Her şeyin bir kalbi vardır. Kur'ân'ın kalbi ise Sûre-i Yâsin'dir. Kim onu gündüzleri okursa, bütün sıkıntılarına karşı ona kâfi gelir. Kim geceleri okursa bütün günahları affedilir.» (7)

«Sûre-i Yâsin'i akşamladığı vakit okuyan kimse ferah içinde sabahlar, sabahladığı vakit okuyan ferah içinde akşamlar.» (8)

(5) Dürrün Nazım'dan.

(6) İbnî Abbas (r.a.) dan.

(7) Abdürrahim b. Ebû Leylâ (r.a.) dan.

(8) Salebi ve İbnî Atıyye rivayet etmiştir.

Sûre-i Yâsin'i sabahleyin okuyan kimseye o günün (manevî) sultanlığı verilir. Akşamleyin okuyan kimseye o gecenin sultanlığı verilir.» (9)

SÛRE-İ YÂSİN'İ OKUYAN KİMSEYE YİRMİ HAC SEVABI VERİLECEĞİNE DAİR

Peygamberimiz buyurdu :

«Sûre-i Yâsin'i okuyan kimseye yirmi (nafile) hac sevabı verilir. (10)

«Her şeyin bir kalbi vardır. Kur'ân'ın kalbi ise Sûre-i Yâsin'dir. Yâsin'i bir defa okuyan kimseye (içinde Yâsin bulunmayan) on hatim sevabı verilir.» (11)

SÛRE-İ YÂSİN'İ OKUYAN KİMSENİN KİYAMET GÜNÜ ŞEFAAT EDECEĞİNE DAİR

Peygamberimiz buyurdu :

«Kur'ân'da bir sûre vardır. Allah Teâlâ katında ona aziz diye isim verilmiştir. O'nu okuyan ise Allah Teâlâ yanında şerif diye çağırılır. O'nu okuyan kıyamet günü Rabia ve Mudardan (kabilelerinden) daha çokları hakkında şefaet eder. O, Sûre-i Yâsin'dir.» (12)

«Muhakkak ki Kur'ân'da bir sûre vardır. Kendisini çok okuyana şefaet eder. Dinleyen ise mağfiret olunur.

(9) İmamı Hadi Mekkul'den rivayet etmiştir.

(10) Taberânî rivayet etmiştir.

(11) Tirmizî, Enes (r.a.) dan.

(12) Âişe (r.a.) dan.

Dikkat edin O, Sûre-i Yâsin'dir. Sûre-i Yâsin'e Tevrat'ta muimme denilir.» (Yâ Resûlüllah muimme ne demektir? diye sorulduğunda) Resûlü Ekrem: Sahibine dünya ve ahiret hayrını umumîleştirir, ondan ahiret korkularını giderir. Ve her hayırlı işini gaza eder. Kim O'nu okursa yirmi (nafile) hac sevabı verilir Kim O'nu dinlerse sanki Allah yolunda bin dinar sadaka vermiş gibi ecre nâil olur. Kim O'nu yazar da suyunu içerse içinden her çeşit hastalığı çıkarır, içine bin tane nûr, bin yakın, bin rahmet, bin refet, bin hidayet girer. Ondan bütün hastalıklar ve sıkıntılar çıkarılır.» (13)

ÖLMEK ÜZERE BULUNAN KİMSENİN ÜZERİNE SÛRE-İ YÂSİN OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR

«Sûre-i Yâsin'i (ölmek üzere bulunan) kimsenin üzerine okuyun.» (14)

«Sûre-i Yâsin ölümü yaklaşan hastanın yanında okunursa Allah Teâlâ onun can vermesini hafifletir.» (15)

«Her hangi biri ölmek üzere bulunan kimsenin baş ucunda Sûre-i Yâsin okunursa Allah Teâlâ ona (ruhunu teslim etmesinde) kolaylık verir.» (16)

ÖLMÜŞ KİMSENİN RUHU İÇİN SÛRE-İ YÂSİN'İ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR

Peygamberimiz buyurdu :

(13) Âişe (r.a.) dan.

(14) Ebû Davud, Makıl b. Yesar (r.a.) dan.

(15) Deylemi rivayet etmiştir.

(16) Ümmüdderdâ (r.a.) dan.

«Üzerine Sûre-i Yâsin okunan mevtanın âzabı hafifler.» (17)

«Her kim her Cuma günü annesinin, babasının veya bunlardan birinin kabrini ziyaret eder de baş ucunda Sûre-i Yâsin'i okursa okuduğu her harfi adedince onlar mağtiret edilir.» (18)

«Kabristana giren kimse oradaki mevtaların üzerine Sûre-i Yâsin'i okursa, Allah Teâlâ okunan Yâsin hürmetine onların âzabını hafifletir. Okuyan kimseye de harflerinin adedi kadar ecir verilir.» (19)

«Ölmek üzere bulunan bir hastanın yanında Sûre-i Yâsin okunursa, okunan Yâsin'in her harfi için onar melek nazil olur. O üç bin harftir. Nâzil olan melekler o kimsenin önüne saf, saf olup onun için istiğfar ederler. Sekerâtta bir mü'minin yanında Sûre-i Yâsin okunursa Cenneti ridvanı ona Cennet şarabından içirmedikçe Azrall (a.s.) onun ruhunu almaz.» (20)

SÛRE-İ YÂSİN'DE YIRMI BEREKET OLDUĞUNA DAİR

Resûlü Ekrem (a.s.) buyurdu :

«Yâ Ali, Sûre-i Yâsin'e devam et. Muhakkak onda yirmi bereket vardır.»

1 — Aç okursa doyar.

2 — Susuz okursa suya kanar.

(17) Ömmüdderdâ (r.a.) dan.

(18) Deylami, İbnî Neccar, Âlşo (r.a.) dan.

(19) Salebi, Ebû Hûreyre (r.a.) dan.

(20) Daremi, Enes (r.a.) dan.

- 3 — Çıplak okursa giydirilir.
 4 — Bekâr okursa evlendirilir.
 5 — Korkan okursa korktuğundan emin olur.
 6 — Hasta okursa iyileşir.
 7 — Zindanda olan okursa çıkarılır.
 8 — Misafir okursa, seferinde ona yardım edilir.
 9 — Bir şey gaib eden okursa, gaib ettiği şeyi bulur.
 10 — Sıkıntı ve kederli kimse okursa, sıkıntı ve kederden kurtulur...» (21)

KALB KATILIĞINA KARŞI SÛRE-İ YÂSİN'İ OKUMAK

Cenab-ı Peygamberimiz buyurdu :

«Kalbinde katılık veya kasavet hisseden kimse, Sûre-i Yâsin'i misk ve safranla yazıp sonra yazıyı su ile imha edip içsin.» (22)

YALNIZ ALLAH RIZASI İÇİN SÛRE-İ YÂSİN'İ OKUMANIN FAZİLETİ

Resûlû Ekrem buyurdu :

«Sûre-i Yâsin, Kur'ân'ın kalbidir. Ancak onu Allah Teâlâ'nın rızasını talep ederek ve âhireti isteyerek okuyan mağfiret olunur. Onu ölmüşlerinize okuyunuz.» (23)

(21) Deylemi, Ali (r.a.) dan.

(22) Ebû Cafer (r.a.) dan.

(23) Nese-i Ma'kûl b. Yesar (r.a.) dan.

«Ümmetimden her müslümanın kalbinde Sûre-i Yâsin bulunmasını severim.» (24)

«Geceleri Allah Teâlâ'nın rızası için Sûre-i Yâsin'i okuyan kimsenin (kul hakkından başka) bütün günahları affedilir.»

«Bana ve ümmetime Sûre-i Yâsin, Âyet'el Kürsî ve İhlâs sûresini ikram eden Rabbime hamd ederim.»

DUANIN KABUL EDİLECEĞİNE DAİR

Cenabı Peygamber buyurdu :

«Her kim Sûre-i Yâsin'i (izcâehel murselûn) âyetine kadar okur da bu âyetin sonunda dua ederse duası kabul olunur.» (25)

«Yâsin» Kelime-i şerîfi yedi, yirmibir veya kırk bir defa tekrarlanarak okunursa hiç şek ve şüphe yoktur ki, okuyan kimse onun tesirini görmesin. Muhakkak Cenâb-ı Ecîlî ve Âlâ İûtfu ve keremi ile o kimsenin hacetini ih-san eder.

YAZILIR DA DELİ OLANLARA SUYU İÇİRİLİRSE

Sûre-i Yâsin yazılır da mecnun, meczup ve bunların başkalarına üç günden on güne kadar içirilirse, Allah Teâlâ, Yâsin hürmetine onlara şifâ ih-san eder.

Kim hastalıkları, illetleri ve ağrıları için Sûre-i Yâsin ile birlikte Fâtîha'yı, muavvizeteynleri ve Âyet'el Kürsî'yi misk ve safranla yazar da, yazıyı yağmur suyu ile imha edip şifa niyyeti ile içiyorum derse, hiç şüphe yoktur ki Allah Teâlâ ona şifa verir.

(24) İbni Abbas (r.a.) dan.

(25) Ebû Bekr (r.a.) dan.

SÛRE-İ YÂSİN'İN BAZI ESRARI HAKKINDA

Şazelli (k.s.) dan nakl olunmuştur :

«Zalimden korkan kimsə Sûre-i Yâsin'i okuduktan sonra :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ بَنِي آدَمَ

OKUNUŞU: Bismillâhirrahmân:: ahıym, bismillâhillezî lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm, bismillâhillezî lâ ilâhe illâ hüve zül celâli ve ikrâm, bismillâhillezî lâ yadurru maasmihî şey'un fil ardı velâ fissemai ve hüvessemî'ul alim, Allâhümme inni eûzübike min şerribni fülâneh) Duasını okur da ondan sonra zalimin yanına girerse, muhakkak surette onun şerrinden emin olur.

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

Selâmün gavlen min rabbirrahim

Bu âyet-i kerîmeyi kim beş defa yazar da üzerinde taşır, geceleyin ve gündüzleyin gelecek bütün şerlerden muhafaza olunur.

Veba istilâsı zamanında bu âyeti yirmi sekiz defa okuyan kimse o musibetten emin olur.

Mühim bir işin kolaylıkla halledilmesi için Sûre-i Yâsin dört defa okunur, gra vermeden; arka arkaya. Bundan sonra bu dua dört defa okunur :

سُبْحَانَ الْمُنْفِيسِ عَنْ كُلِّ مَذْيُونٍ ۝ سُبْحَانَ الْمُمْفِرِجِ عَنْ كُلِّ
مَحْزُونٍ ۝ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَزَائِنَهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالنُّونِ ۝
سُبْحَانَ مَنْ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ يَا مُفْرِجُ
فَرَجِ ۝ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي فَزَجِّعَا جِلَافَ غَيْرِ الْجِلِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝

OKUNUŞU · Sübhânel müneffisi an külli medyûnin, sübhânel müferrici an külli mahzûnin, sübhâne men ceale hazâinehû beynel kafi vennûni, subhâ.e men izâ erâde şey'en en yagûle lehû kün fe yekûn, yâ müferricü ferric (yâ müferricü ferric : burası dört defa tekrarlanır) ferric anni hemmi ve gâmmi fercen âcilen ğayra âcilin, birahmetike yâ erhamerrâhimin.

**SÛRE-İ SÂFFÂT'I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
HADİSİ ŞERİFLER**

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

OKUNUŞU : Sübhâne rabbike rabbil izzeti ammâ ye-
şîfûn ve selâmün alel mürseliyn vel hamdülillâhi rabbil
âlemiyn ⁽¹⁾.

MÂNÂSÎ : İzzet sahibi Rabbin müşriklerin ona lâyük
olmayan vasıflarından münezzehtir oldu. Selâm Resûllerin
üzerine olsun. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ve se-
nâ olsun.

Resûlü Ekrem Efendimiz bu âyetin fezaili hakkında :

«Her namazın arkasından bu âyetleri okuyan kim-
seye tüm ölçüyle sevap verilir ⁽²⁾.

«Kıyamet günü tam ölçüyle sevap almak isteyen kim-

(1) Sûre-i Sâffat, âyet : 180.

(2) Taberânî, Zeyd b. Arkama (r.a.) dan.

se oturduğu meclisten kalkmadan (bu âyetleri) okusun»
(³).

Diğer hadis-i şerifte :

«Sûre-i Sâffât'ı okuyan kimseden şeytan uzaklaşır»
(⁴). buyurmuşlardır.

(3) Tefsiri İbnî Kesir'den.

(4) Muhammed b. Kays Kurtûbî tefsirinden.

SÛRE-İ GAFİR'İN FAZİLETİNE DAİR HADİSİ ŞERİFLER

Resûlû Ekrem (s.a.v.) Efendimiz :

«Her şeyin bir özü vardır. Kur'ân'ın özü ise «hâ mîm» lerdir» (1).

«Her kim «Âyet'el Kürsî» ve «Hâ mîm'el Mü'min» i okursa, o gün içerisinde bütün fenâlıklardan muhafaza olunur» (2).

«Kur'ân'ın ipeği «Hâ mîm» lerdir» (3) buyurmuşlardır.

Büyüklerden birisi rüyasında yedi tane süslenmiş hurî görür ve onlara : Allah Teâlâ sizi mübarek kılsın, sizler kimler için yaratıldınız? der. Huriler : «Bizler«Hâ mîm» leri okuyan kimseler için yaratıldık» dediler (4).

Yine bu sûre hakkında Cenâbı Peygamber Efendimiz :

«Cennet bahçelerinde yükselmeyi arzu eden kimse «Hâ mîm» leri okusun» (5).

(1) İbnî Abbas (r.a.) dan.

(2) Ebû Hüreyre (r.a.) dan.

(3) İbnî Mesud (r.a.) dan.

(4) Dürünnazıym, sahlfe : 89.

(5) Al-Dürünnazıym, sahlbe : 107.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
 التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿٣﴾

OKUNUŞU : Hâ mîm tenzîlül kitâbi minellâhil aziyzil alıym ğâfirizzenbi ve ğâbilittevbi şedıyıl ıkâbi zıddavlî, lâ ilâhe illâ hû ileyhil masıvr.

MÂNÂSİ : Hükümüm ve mülküm hakkı için, Kur'ân galib ve her şey'i bilen Allah tarafından indirilmiştir. Günahları mağfiret edici, tevbeyi kabul edici, ikâbı şiddetli, keremi çok O'ndan başka ilâh yoktur, nihayet dönüş O'nadır.

Bu âyetlerin hikmeti hakkında Cenâbı peygamber Efendimiz :

«Her kim «Hâmiym'el mü'mîn» i (ileyhil masîr)e kadar (yani bu âyetleri) ve «Âyetel Kürsî» yi sabahlandığı vakit okursa, bu âyetler o kimseyi bütün belâ ve musibetlerden korur. Yine kim akşamladığı vakit bu âyetleri okursa, sabaha kadar bütün fenalık ve şerlerden o kimsenin muhafaza olunmasına sebep olur» (6) buyurmuşlardır

(6) İbnî Abbas (r.a.) dan.

SÛRE-İ FETH'İ OKUMANIN FAZÎLETİNE DAİR HADİSİ ŞERİFLER

Bu sûre-i celîle hakkında sevgili Peygamberimiz :

«Bu gece bana bir sûre nâzil oldu (innâ fetahnâleke fethan mûbînâ...) bana dünyadan ve içindekilerden daha hayırlıdır» (!).

İmâm-ı Salebî'nin tahric ettiği hadîs-i şerîfe göre :

«Sûre-i Feth'î okuyan kimse Mekke-i Mükerrerem'e'nin fethinde şehid olan Ashabın sevabı gibi sevab alır.»

Mekke-i Mükerrreme'nin fethinde hazır bulunan on iki bin ashabı kiram için, yedi kat semadaki, arş'daki ve Kürsî'deki melâike-i Kirâm'ın cümlesi beyti şerîf feth edilip putlardan temizlenecek diye birbirlerini müjdeleyip Cenab-ı Ecelî Âlâ'ya hamdû senâlar, şükürler ettiler. Bu meleklerin cümlesi Allah'a secde edip zikrolunan Ashab için istiğfâr ettiler, derecelerinin yükselmesi için Hak Teâlâ'ya yalvardılar. İşte İmâm-ı Sa'lebî tefsirinde : «Sûre-i Feth'î okuyanların, meleklerin bu tesbîhinden ve zikrinden nasibi vardır» buyurmuştur.

(1) Buhari, Müslim Ömer (r.a.) dan.

إِنَّ يَوْمَ الْفَضْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
 الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْهَلِيقِ فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَنَى الْجَحِيمِ ﴿٤٦﴾
 خَذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ
 مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾
 إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ
 ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
 مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ
 فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ أَمِينٍ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
 الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّيْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ بِلِسانِكَ
 لَمَلَهُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْقَبُ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾
وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿١٢﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا إِلَيَّ
فَاعْتَرِلُونِ ﴿١٣﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هُوَ لَا يَوْمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِ
بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُسْتَعْمُونَ ﴿١٥﴾ وَأَتْرَكَ الْخَجَرَ هَوًّا أَنَّهُمْ
جُنْدٌ مُفْرَقُونَ ﴿١٦﴾ كَذَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٧﴾ وَزُرُوعٍ
وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٨﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿١٩﴾ كَذَلِكَ
وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٠﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا نوحًا مِنْ الْعَذَابِ الْمُبِينِ
﴿٢٢﴾ مَنْ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَا هُمُ
عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ
﴿٢٥﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا لَيَقُولُنَّ ﴿٢٦﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ
بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَأَنوَابًا بَائِسِينَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ أَمْ خَيْرٌ أَمْ
قَوْمٌ يُبْعِجُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكَا هُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا عَجَبٌ ﴿٣٠﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ اِنَّا
 كَاْمُنْذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ ٤ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا
 اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ٦ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ٧
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اَبَائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ٨ بَلْهُمْ
 فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ٩ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ١٠
 يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ١١ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا
 مُؤْمِنُونَ ١٢ اَتَىٰ هُمُ الَّذِيْنَ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِينٌ ١٣
 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مَعْلَمٌ يُجْحَنُونَ ١٤ اِنَّا كَاَشْفُوْا الْعَذَابِ
 قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَائِدُونَ ١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا
 مُتَقَمُونَ ١٦ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُوْلٌ
 كَرِيْمٌ ١٧ اَنْ اَدُوْا اِلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اٰمِيْنَ ١٨

SÜRE-I DÜHÂN'IN MEALİ ÂLİSİ

1 - 2. Ya Muhammed Hay ve Kayyûm hakkı için,
hak ve batıl arasını ayırd edici Kur'ân hakkı için,

3. Biz onu mübarek bir gecede indirdik, onunla küf-
târî korkuturuz.

4. O gecede (gelecek senenin o gecésine kadar)
her hüküm olunmuş işler ayırd edilir,

5. Bizim katımızdan sadır olan Peygamberler gön-
deririz.

6. Bu rabbın tarafından bir rahmet olmak üzere...
O iştir ve bilir.

7. O, semâların, yerin ve onların arasındaki şeyle-
rin Rabbidir. Eğer inanırsanız böyle bilin.

8. O'ndan başka ilâh yoktur, diriltir ve öldürür, si-
zin ve evvelki babalarınızın Rabbidir.

9. Belki kâfirler şek ve şüphede olup oynarlar.

10. Sen semada aşîkar bir duman geldiği günü bek-
le,

11. O duman insanları kapladıkda (derler ki) bu
(bize) acıklı bir czaftır.

12. O vakit : Yarabbi, bu azabı bizden kaldır iman
ederiz (derler).

13. Onlarda düşünmek nerede, kendilerine açık söz-
lü bir Peygamber gelmişti,

14. Sonra ondan da yüz çevirip, «öğrenmiş mecnûn-
dur» dediler,

15. Biz azabı az bir şey kaldırsak, siz küfre döner-
siniz,

16. Ulu bir hışınla onları yakalayacağımız gün, (on-
lardan) intikam alırsınız.

17. Onlardan evvel Firavn'ın kavmini imtihan ettik ve onlara değerli bir Peygamber gelmişti. (Musa a.s.),

18. Allah'ın kullarını bana teslim ediniz, belki ben size açık bir peygamberim,

19. Ve Allah'ın Resûlüne ve vahyine ihânetle kibir etmeyin. Muhakkak ben size açık bir mucize ile geliyorum.

20. Muhakkak ben, beni taşlamanızdan benim ve sizin Rabbinize sığındım,

21. Eğer bana iman etmezseniz bari benden el çekiniz, dedi.

22. (Onlar imanı kabul etmediklerinden) Musa (a.s.) Rabbine bunlar suçlu bir kavimdir, diye beddûa etti.

23. Kullarımla geceleyin yola çık belki sizi takip edecekler,

24. Denizi açık bırak; çünkü onlar boğulacak bir ordudur.

25. Ne kadar bahçeler ve pınarlar,

26. Ne ekinler, ne güzel konaklar,

27. Ne yaşayıp durdukları dirlikleri terk ettiler,

28. Böyle yaptık ve onlara diğer kavmi mirasçı kıldık.

29. Onların üzerine ne gök ve ne de yer ağıladı. Ve onlara mühlet de verilmedi.

30. Ve benî isrâili zelil edici azaptan kurtardık,

31. Firavn'dan, çünkü o kibirli müsriflerdendi.

32. Ve onları bilerek alimleri üzerine mümtâz kıldık.

33. Onlara, aşikar imtihani hâvi mucizeler gönderdik.

34. Bunlara Mekke müşrikleri derler ki :

35. «Bu ölüm bizim ilk ölümümüzdür, yeniden dirileceğimiz de yok,

36. Eğer sözünüzde sadık iseniz evvelki babalarımızı getirin.

37. Onlar mı daha hayırlıdır, yoksa tuba'ın kavmi mi? onları yok ettik; çünkü onlar azgın, suçlu kavimlerdir.

38. Biz gökleri ve yerleri aralarındaki şeyleri oyuncağ olarak yaratmadık.

39. Biz onları ancak hak olarak yarattık lâkin ekserisi bunu bilmezler.

40. Hakla batılın ayırd olunduğu gün, insanların toplanacağı vakittir.

41. O gün bir dost bir dosttan bir şey gideremez. Ve onlara yardım da olunmaz.

42. Ancak Allah'ın rahmet ettiklerine yardım olunurlar. Belli ki güçlü ve acıyıcı O'dur.

43. Muhakkak ki, zakkum ağacı,

44. Günahkârların yemeği olacaktır

45. Erimiş bakır gibi karınlarında kaynar.

46. Sıcak suyun kaynadığı gibi.

47. Onu tutun ve sürüyerek cehennemin ortasına götürün.

48. Sonra başından kaynar su azabını dökün emri verilir.

49. (Zebâniler onlarla alay ederler, derler ki) bu azabı tad zira sen kavminin azız ve kerimli idin.

50. Dünyada şek ettiğiniz bu azaptır derler.

51. Şüphesiz ki, Allah'dan korkanlar emin yerededirler,

52. Cennetlerde su başlarında,

53. İnce ve kalın kumaşlar giymiş olarak karşı karşıya otururlar,

54. Bunlarla beraber onları gözleri güzel hûrilerle evlendiririz.

55. Orada her yemiştten emin oldukları halde isterler.

56. Orada onlara ölüm yoktur. Ancak ilk ölümlerinden başka ölüm acısını tadmazlar, onları cehennem azabından da korumuştur.

57. Onlar, bunlara Rabbinden fazlu kerem olarak nail olurlar, bu büyük bir kurtuluştur.

58. Biz Kur'ân'ı olur ki öğüt alırlar diye senin dilinle kolaylaştırdık.

59. Onlara gelecek azabı bekle, onlar senin kötü halini ve ölümünü beklerler.

SÛRE-İ DÜHÂN'I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR HADİSİ ŞERİFLER

Bu sûre-i celîle hakkında Resûlü Ekrem Efendimiz :

«Her kim Sûre-i Dühân'ı geceleyin okursa, yetmiş bin melâike o kimse için sabaha kadar istiğfar ederler, affolunmasını Cenâh-ı Ecclî Âlâ'dan taleb ederler» (1).

Diğer hadîs-i şerîf'te :

«Her kim Sûre-i Dühân'ı Cuma geceleri okursa affolunur.» (2).

Yine bir hadîs-i şerîfte :

«Her kim Sûre-i Dühân'ı Cuma günü yahut gecesi okursa, Cenâb-ı Ecclî Âlâ o kimse için cennette bir köşk bina eder (3) buyurmuşlardır.

«Kim geceleyin Sûre-i Dühân ile namaz kılar da yatarsa yetmiş bin melek onun için istiğfâr getirir» (4).

(1) Tirmîzi, Ebû Hüreyre (r.a.) dan.

(2) Tirmîzi, Ebû Hüreyre (r.a.) dan.

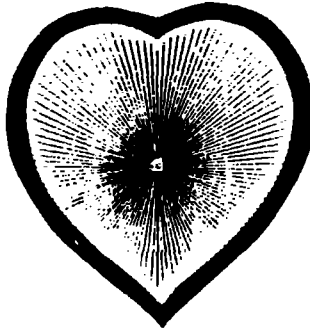
(3) Ebû Ümame (r.a.) dan.

(4) Taberânî rivayet etmiştir.

Allah Azze ve Celle buyurdu:

“Benimle meşgul olması kulumun en önem verdiği iş olursa, o kulumun arzu ve lezzetini zikrimde kılarım. Kulumun arzu ve lezzetini zikrimde kılırsam, o artık bana aşık olur, ben de ona aşık olurum. Birbirimize aşık olursak onunla benim aramdaki perdeyi kaldırırım. Bu hal onun umumi hali olur. İnsanlar yanıldığında o yanılmaz. İşte böyle olanların sözleri peygamberlerin sözleri gibidir. İşte onlar gerçek kahramanlardır. Onlar öyle kimselerdir ki, yer ehline bir azap vermek istediğim zaman onlara da azaptan vazgeçerim.”

“İzzetim ve celalim hakkı için, kulumda iki korkuyu bir araya getirmedğim gibi iki güveni de bir araya getirmem. Dünyada azabımdan emin olanı kıyamet günü korkuturum. Dünyada benden korkanı da Ahiret gününde korktuklarından emin kılarım. (Râmûzül Ehâdis, 6385 6377)

١٦) بَلْ نَحْنُ نَحْزِرُ مَحْرُومُونَ ٧٧) أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ١٨) أَنْتُمْ
 أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ١٩) لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا
 فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٨) أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ٧٩) أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمُ
 شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ٨٠) نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَسْكَاً
 لِلْقَوِيَّةِ ٧٩) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٨٠) فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوَاقِعِ الْجُومِ ٨١) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَغْلَبُونَ عَظِيمٌ ٨٢)
 إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ٨٣) فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٨٤) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٨٥)
 نَزَّلَ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٦) أَقْبِئْكَ الْخَبِيثَ تَمَنَّى فَتَمَنَّوْنَ ٨٧) وَتَجْعَلُونَ
 رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨٨) فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ٨٩) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ
 تَنْظُرُونَ ٩٠) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ٩١) فَلَوْلَا
 إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ٩٢) سَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ٩٣) فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٩٤) فُدُّوْهُ وَرِيحَانٌ وَجَتَّتْ نَعِيمٌ ٩٥) وَأَمَّا
 إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٦) فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٧)
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ٩٨) فَتَرْجُلٌ مِنْ حَرِيمٍ ٩٩)
 وَنَصْلِيهٌ حَرِيمٌ ١٠٠) إِنَّ هَذَا لَوَاقِعٌ لِّالْيَقِينِ ١٠١) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ١٠٢)

وَلَا تَمْنُوعَةً ۝ (٣٣) وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ۝ (٣٤) إِنَّا أَنشَأْنَا هُنَّ إِنْسَاءً
 ۝ (٣٥) جَعَلْنَا هُنَّ إِنْسَكَرًا ۝ (٣٦) عُرْيَا أَتْرَابًا ۝ (٣٧) لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ (٣٨) مُلَّةً
 مِنْ الْأَوَّلِينَ ۝ (٣٩) وَشُلَّةً مِنَ الْآخِرِينَ ۝ (٤٠) وَأَصْحَابِ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
 الشِّمَالِ ۝ (٤١) فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ (٤٢) وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۝ (٤٣) لَا بَارِدٍ
 وَلَا كَرِيمٍ ۝ (٤٤) إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝ (٤٥) وَكَانُوا يُصِرُّونَ
 عَلَى الْغِنَى الْعَظِيمِ ۝ (٤٦) وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا ذُكِّرْنَاَوْ كُنَّا تَرَاكِبًا
 وَعِظًا مَاءً إِنَّا لَبَعَثُوهُ ۝ (٤٧) أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ (٤٨) قُلِ ابْنَ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝ (٤٩) لَجَمْعُوهُمْ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ (٥٠)
 ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ۝ (٥١) لَأَكُونُ مِنْ شَجَرٍ
 مِنْ زَقُومٍ ۝ (٥٢) فَمَا لِيُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ (٥٣) فَكَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحِمْ
 ۝ (٥٤) فَكَارِبُونَ شُرَبِ الْهَيْمِ ۝ (٥٥) هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ (٥٦) نَحْنُ
 خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۝ (٥٧) أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ مَعْمُورُونَ ۝ (٥٨)
 ءَأَن تَأْتِيكُمْ تَخْلُوقُهُ ءَأَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝ (٥٩) نَحْنُ قَدْ زَايَيْنَاكُمْ اللَّوْتِ
 وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ (٦٠) عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْنًا لَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
 فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ (٦١) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ (٦٢)
 أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۝ (٦٣) ءَأَن تَمْرُزَعُونَ ءَأَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
 ۝ (٦٤) لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَا فَطَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۝ (٦٥) إِنَّا لَمُعْرِضُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ① لَنَسْ لَوْ فَعَتْهَا كَأَذِ بَةً ② خَافِضَةً رَافِعَةً ③
 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا
 ⑥ وَكُنُفُهُمْ أَرْضًا لَاجِلَةً ⑦ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑧
 وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑨ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩
 أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑪ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑫ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى ⑬ وَقَلِيلٌ
 مِنَ الْآخِرِينَ ⑭ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ⑮ مُتَكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑯
 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخْلَدُونَ ⑰ يَكُوبُ وَابِرَقٌ وَكَاسٍ
 مِنْ مَعِينٍ ⑱ لَا يَصُدُّ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ⑲ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
 ⑳ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ㉑ وَحُورٌ عِينٌ ㉒ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
 الْمَكْنُونِ ㉓ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ㉔ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا وَلَا
 تَأْثِيمًا ㉕ إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا ㉖ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ
 ㉗ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ㉘ وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ㉙ وَظِلٍّ مُتْدُودٍ ㉚ وَمَاءٍ
 سَمْكُوبٍ ㉛ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ㉜ لَا مَقْطُوعَةٍ

SÜRE-İ VAKİA'NIN MEALİ ÂLİSİ

1. Kıyamet koptuğunda.
2. Kopacağında yalan yoktur.
3. Allah ilâhi adâleti ile kâfirler gürûhunu esfeli sâfi-
line indirdir, dostlarını alây-ı illiyyine yükseltir.
4. Yer şiddetli hareket ile sallandıkta.
5. Dağlar dümdüz oldukta.
6. 'Toz gibi dağıldıkta.
7. 'Siz üç sınıf olursunuz.
8. Üç sınıfın biri sağcılardır. Sağcılar kimlerdir?
(amel defteri sağ ellerine verilenlerdir.)
9. Diğerleri solcûlardır. Solcular kimlerdir? (Amel def-
terleri sol taraflarından verilenlerdir?)
10. Üçüncüsü de imanda ileri gidenlerdir.
11. İşte onlar Allah'a en yakın olanlardır.
12. Nimetleri bol cennetlerdedirler.
13. Evvelki ümmetlerden çokturlar.
14. Biraz da sonraki ümmetlerden.
15. Dizilmiş tahtalar üstünde.
16. Karşı karşıya yaslanmış oldukları halde rahat
ederler.
17. Her zaman genç çocuklar aralarında dolaşır.
18. Şarap dolu testiler ve ibrikler ve kâselelerle,
19. Ondak sarhoş olmazlar ve baş ağrına tutulmaz-
lar.
20. Beğendikleri meyvelerle,
21. İştah ettikleri kuş etleri ile ikram olunurlar.
22. Güzel gözlü hûriler,
23. Sadefinde büyümüş inci gibi,

23. Scafinde büyümüş inci gibi,
 24. Amellerinin mükâftıdır.
 25. Orada boş ve abes söz ve günahı gerektirir söz-
 ler işitmezler.
 26. Ancak birbirleri ile ve meleklerle selâm selâm
 ederler.
 27. Ve sağcılar, sağcılar onlardır ki :
 28. Dikensiz kiraz,
 29. Kokusu ve çiçekleri güzel muz ağaçları altında.
 30. Uzun gölgelerde,
 31. Akar sular başındadırlar.
 32. Onda çok meyveler,
 33. Bitmez esirgenmez.
 34. Yüksek tahtlar üstündedirler.
 35. Biz kadınları yeniden yaratırız.
 36. Onları bakire kılarız.
 37. Zevcelerine aşık, daima gençtirler.
 38. (Bu ilâhî mükâfatlar) bu sağcılar içindir.
 39 - 40. Sağcılar geçmiş ümmetlerde ve gerek bu üm-
 mette çoktur.

«Sülletün minel eveliyne ve kallylün minel âhiriyn .
 Evvelki ümmetlerden çok sonraki ümmetlerden az» dır
 meâlindeki âyet inince Hazret-i Ömer (r.a.) ağladı. «Yâ
 Resûlüllâh bu nimetlere nail olacaklar evvelki ümmetler-
 den çok, sonraki ümmetlerden azdır» dedi. Bunun üzerine
 az zaman sonra bu âyeti kerimeler nazil oldu. Bu âyeti
 kerime inince Resûlû Ekrem Hazreti Ömer'e okuyup müj-
 dededi. Ve buyurdu : «Cennet ehli yüz yirmi saf olacaktır.
 Onların seksen safı benim ümmetim olacaktır ve bana tâbi
 olan ümmetimden hiç bir kimse cehennemde kalmayacaktır»
 buyurdu.

41. Ve solcular, solcular kimlerdir?
 42. Zehirler ve kaynar ırınli sularda,

43. Sıcak siyah duman gölgesinde,
 44. Serinlik verir ve ne de fâide eder,
 45. Onlar bundan evvel şehvetlerine uymuşlardı,
 46. Ve şirkte ve öldükten sonra dirilmeyi inkârda
 musırdiler.

47. Ölüp toprak olduktan sonra yeniden dirilir mi-
 yiz, derlerdi.

48. Evvelki babalarımız da dirilir mi? derlerdi.

49 - 50. Yâ Muhammed de ki : Babalarınız, siz ve
 bütün insanlar kıyamet gününde toplanırlar.

51. Sonra siz ey dalâlette bulunan ve yalandır di-
 yenler,

52. Elbette zakkum ağacından yiyeceksiniz.

53. Onunla karınlarınızı dolduracaksınız.

54. Üstüne de kaynamış irinli su içeceksiniz.

55. Susuzluk hastalığına uğramış develer gibi içe-
 ceksiniz.

56. Bu onların kıyamet günü ziyafetleridir.

57. Biz yoktan yarattık bunu tasdik etmez misiniz?

58. Anne rahmine düşen meniylı görmez misiniz?

59. Onu siz mi halk ettiniz yoksa biz mi yarattık.

60. Biz aranızda ölümün zamanını tayin ettik ve biz-
 den kaçamazsınız.

61. Yerinize diğer benzerlerinizi getirmeye ve bilme-
 diğiniz bir suretlerde ve yaratılışa tasvir etmeye kadırlı.

62. Evvelki yaratılışınızı bilirsiniz. Fakat tekrar ya-
 ratılacağınızı düşünmeli değil misiniz?

63. Ektiğiniz tohumları görmez misiniz?

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa biz mi bitiririz.

65. Eğer isteseydik onları saman kıldık, sizin el-
 leriniz böğrünüzde kalırdı

66. Biz mahvolduk,

67. Belki herşeyden mahrum kaldık. (Derdiniz)
68. İçtiğiniz suyu görmüyorsunuz?
69. Onu buluttan siz mi indirdiniz, biz mi?
70. Eğer isteseydik onu içilmeyecek tuzlu bir su kı-lardık. O halde şükretmeli değil misiniz?
71. Yaktığınız ateşi görmez misiniz?
72. Onun ağacını siz mi yaptınız, yoksa biz mi yap-tık?
73. Biz onu cehennem'in nümûnesi olarak ibret ve halka menfaat kıldık.
74. Büyük olan Rabbinin ismi ile tesbih et.
75. Yıldızların düştüğü yere yemin ederim ki,
76. Eğer bilerseniz bu bir yemindir.
77. Muhakkak o elbette çok şere'li bir Kur'an'dır.
78. Siyanet edilmiş levhî mahfuzda yazılıdır.
79. Ona ancak temizlenmiş olanlardan başkası el süremez.
80. O âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.
81. Şimdi siz bu Kur'an'ı mı hor görmektesiniz?
82. Rızkınızı ona yalandır demenizden ibaret mi kı-lıyorsunuz?
83. Can boğaza geldikte,
84. Siz o zaman bir şey yapamayarak bakarsınız,
85. Ona o zaman biz sizden yakınız velakin siz gör-mezsınız.
86. Eğer siz tekrar dirilmeyi ve ceza görmeye inan-mıyorsanız,
87. Bu sözünüzde doğru iseniz onun canını geri çe-
virin.
88. Eğer o vefat eden Allah'a yakın olanlardan ise,
89. Ona rahat ve güzel hayat ve nimeti bol cen-net vardır.
90. Eğer sağcılardan ise,

91. Sana saçıcılardan selâm denilir.
92. Eğer o dalalete düşmüş azgınlardan ise,
93. Ona ikram kaynar irinli sudur,
94. Ve cehenneme girmektir.
95. Bütün bunlar şüphesiz haktır.
96. Hayâi (Ey Habîbim) büyük olan Rabbinin adı ile tesbih et.

SÛRE-İ VAKİA'YI OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİSİ ŞERİFLER

Bu sûrenin fazîleti ve esrarı hakkında sevgili Peygamberimiz buyuruyorlar ki :

«Her gece Sûre-i Vâkıa'yı okuyan kimse ebeddiyyen fukaralık yüzü görmez.»

Diğer hadis-i şerifte :

«Her gece Sûre-i Vâkıa'yı okuyan fakirlik görmez. Sûre-i Vâkıa zenginlerin sûresidir. Onu okuyunuz ve evlâdlarınıza da öğretiniz.» (1).

«Sûre-i Vâkıa zenginlerin sûresidir. (yani bu sûre-i celîleyi okuyan maddî ve mânevî terakki eder ve fakirlikten kurtulur). Onu, kadınlarınıza öğretiniz.» (2)

Bu sûreyi okumaya devam eden kimse fakirlikten emin olur, dünya kendiliğinden ayağına gelir. Geçmiş ve sonradan gelecek ümmetlerin halini, dünya ve ahiret ehlinin cennet ve cehennem ehlinin durumlarını öğrenmek isteyen Sûre-i Vâkıa'yı okusun.

(1) Bayhaki, Ebû Ya'îd, İbni Mes'ud (R.A.) dan.

(2) Deylemi, Enes (R.A.) dan.

SÜRE-İ HAŞRİN SON ÜÇ ÂYETİNİ OKUMANIN
FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİSİ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

Bismillâh irrahmân irrahîmi,

OKUNUŞU : Huvellâhülleziy lâ ilâhe illâ hû, âlimül
ğaybi veşşehâdeh, hüverrahmânürrahîym. Huvellâhül-
leziy lâ ilâhe illâ hû, el melikül kuddûsüsselâmül mü'mi-
nül müheyminül aziyzül cebbârul mütekebbir, süb hânel-
lâhi ammâ yüşrikûn, Huvellâhül hâlikul bâriül musavviru
lehül esmâül husnâ yüsebbihu lehû mâfissemmâvâti vel ar-
dı ve hüvel aziyzül hakiym.

MÂNÂSÎ : O, öyle Allah'tır ki ondan başka hiç bir ilâh yoktur. (O) gizliyi de bilir, aşîkârı da. O çok esirgeyen ve çok bağışlayandır. O, öyle Allah'dır ki ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O, öyle melik (padişah) ki münezzehtir noksandan, sâlimdir emin edendir. Gözcü ve hâfızdır, gâlib ve kâdirdir, büyüklükte eşi olmayandır, âzemet sahibidir. Müşriklerin şirk eylediklerinden münezzehtir. O, yaratan, yoktan vareden, varıklara suret verendir. O'nun güzel isimleri (Esmâ-i Husnâ'sı) vardır. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nu tesbih ederler. O, gâlibi mutlakdır, hüküm sahibidir.

Sevgili Peygamberimiz bu âyet-i celîleler hakkında :

«Her kim sabahladığında üç defa «eûzü billâhissemi-il aliymi mineşşeytânirraciymi» der de Sûre-i Haşr'in son üç âyetini okursa, yetmiş bin melek akşama kadar Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ'dan o kimsenin affını isterler. Akşam olmadan ölürse şehit olarak ölür. Akşam okursa fazilet ve ecir yine ayındır» buyurmuşlardır (1).

Diğer hadîs-i şerifte şu fark vardır :

«Melekler onu akşama kadar muhafaza ederler. Eğer o gün içinde ölürse, şehid olarak ölür. Akşam okursa yine aynı mükâfat verilir.» (2).

Başka bir rivayette :

Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ o kimsenin cennete girmesini vacip kılar (3).

«Cenâb-ı Ecelli ve Âlâ, Sûre-i Haşr'in sonunu okuyan kimsenin geçmiş ve gelecek günahlarını affeder.» (4).

(1) İmâm-ı Ahmed Makîl b. Yesâr (R.A.) dan.

(2) Tirmizi, Dâremî.

(3) Beyhakî, Ebû Ümâme (R.A.) dan.

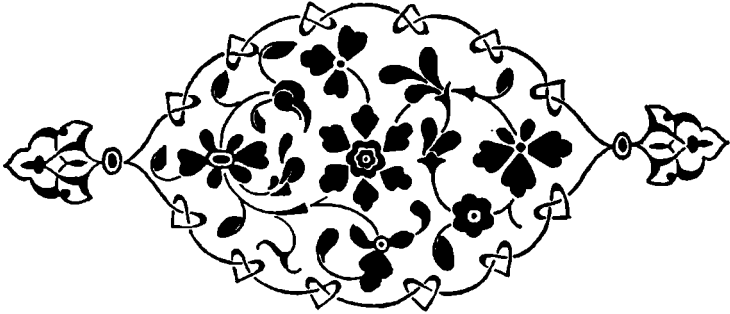
(4) İmâm-ı Sa'lebî Tefsiri'nde Enes (R.A.) dan.

Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor :

«Sevgilim Resûlû Ekreme ism-i âzamı sordum. Bana: «Sûre-i Haşr'in sonuna devam et, çok oku.» Ben yine sordum. Bana aynı tavsiyeyi yaptı, yine sordum, aynı tavsiyeyi yaptı» (5) buyurmuşlardır.

Diğer hadis-i şerifte :

«Sûre-i Haşr'in sonunu okuyan için cennet, cehennem, arşı âlâ, kürsî hicaplar, semalar, yedi kat yerler, zehirli hayvanlar, kuşlar, ağaçlar, güneş, ay, melekler ve diğer mahlûkat istiğfar eder; Cenab-ı Ecelli Âlâ'dan affolunması için niyaz ederler; o günün gündüzünde veya gecesinde okursa şehid olarak ölür» (6).

(5) Tefsîr-i Keşşâf ve Tefsîr-i Kevâşî'den.

(6) İbni Abbas (R.A.) dan.

İNSANI GÜNAHLARDAN ARINDIRIP ANNESİNDEN DOĞMUŞ GİBİ TERTEMİZ HALE GETİREN AMELLER

Buhâri ile Müslim'in, Ebu Hüreyre (R.A.) den rivayet ettikleri hadiste Ebu Hüreyre der ki:

“Resulü Ekrem'in şöyle buyurduğunu işittim:

“Her kim Allah rızası için hac vazifesini eda ederek, bu esnada hanımına cinsi olarak yaklaşmaz ve günah işlemezse, annesinden doğmuş gibi olur.”

İbni Abbas (R.A.)'dan rivayet edilen hadiste, Resulü Ekrem şöyle buyurmuştur:

“Kabe'i şerifi elli defa tavaf eden kimse, bütün günahlarından sıyrılır. Annesinden doğmuş gibi tertemiz olur.”

Allah'ın Resülü (S.A.V.) şöyle buyurdu:

“Muhakkak ki Aziz ve Celil olan Allah, Ramazan orucunun tutulmasını size farz kıldı. Ben de, Ramazanı şerifin gecelerinde, teravih namazını sizlere sünnet kıldım. Ramazan orucunun farz olduğuna inanan ve sevabını Allah'dan bekleyerek orucunu tutan kimse, günahlarından sıyrılıp annesinden doğmuş gibi tertemiz olur.” (Nesai, İbni Mâce)

Câbir bin Abdullah (R.A.)'dan rivayet edilen Hadis-i Şerifte, Resulü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Hac veya Umre için ihram giydiği halde, kuşluk vaktinden güneş batıncaya kadar dua eden ve zikirle meşgul olan kimsenin günahları, güneş ile batıp gider ve annesinden doğmuş gibi tertemiz ve günahsız olur.” (İmam-ı Ahmed, Tirmizî, İbni Mâce)

Anamız Aişe'den (R.A.) rivayet edilen Hadis-i Şerifte, Resulü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Sabah namazını kılan ve namaz kıldığı yerde, kuşluk namazı vaktine kadar, dünya işleri ile meşgul olmaksızın, Allah Teâlâ'yı zikrederek dört rekât nafîle namaz kılan kimse, bütün günahlarından sıyrılarak annesinden doğmuş gi-

bi tertemiz olur.” (İbnüssünni)

Hazreti Osman (R.A.)’dan rivayet edilen Hadis-i Şerifte, Resulü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Abdestini aldıktan sonra üç defa:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Eşhedü ellâ ilâhe illellâh diyen kimsenin yerinden kalkınca-ya kadar bütün günahları bağışlanır ve annesinden doğmuş gibi günahsız olur.” (İbnüssünni)

Mü’min, bu şehadet kelimesini sadece dili ile değil, gön- lü ile de söylemeli ve gerçek tevhid yoluna girmelidir.

Enes (R.A.)’dan rivayet edilen Hadis-i Şerifte, Resulü Ek- rem (S.A.V.):

“Üç gün hastalık çeken mü’min kul, annesinden doğ- muş gibi günahından sıyrılır.” buyurmuştur. (Taberâni).

Abdullah bin Ömer (R.A.)’den rivayet olunan Hadis-i Şe- rifte, Hazreti Peygamber (aleyhisselam) şöyle buyurmuşlardır:

“Her kim Ramazan-ı Şerif orucundan sonra, Şevval ayında da altı gün oruç tutarsa, günahlarından sıyrılıp çı- kar ve anasından doğduğu gündeki gibi tertemiz olur.” (Bu- harî, Müslim Taberâni)

Hazreti Enes’den rivayet edilen hadiste, Efendimiz aley- hisselam şöyle buyurdular:

“Müslüman kardeşinin bir ihtiyacını görmek için bir yere giden kimsenin, ayrıldığı yere dönünceye kadar attı- ğı her adımı için bir sevap amel defterine kaydedilir. Onun (oraya buraya koşuşturması) ile din kardeşinin işi görülür- se, annesinden doğmuş gibi günahsız olur. Eğer bu adam din kardeşinin işini yerine getirirken ölürse, hesaba çekil- meden doğrudan cennete girer.” (Ebu Ya’la)

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ

GÜNAHLARI AFFETTİREN DUALAR

Ebû Hureyre (R.A.)'den rivayet edilen hadîsde, Allah'ın Resulü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Her kim namazın pesinden, 33 defa

SÜBHÂNALLAH, 33 defa

ELHAMDÜLİLLAH, 33 defa

ALLÂHÜEKBER der, yuzuncüyü de:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

LÂ İLÂHE İLLÂLLÂHÜ VAHDEHÜ LÂ ŞERİKE LEHÜ LEHÜ-L MÜLKÜ VE LEHÜ-L HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR, diyerek tamamlarsa, denizlerin köpuğu kadar günahı olsa, mağfiret olunur." (İmam-ı Malik Muvatta kitabında, Muslim, Ebû Davud, Nesai ve Taberâni)

Yine Ebû Hureyre'den rivayet edilen hadîsde, Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Sabah ve akşam yüz defa, **Sübhânellâhi ve bi hamdihi**

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ diyen kimsenin günahları, denizle-

rin köpüğünden çok bile olsa mağfiret olunur." (İbn-u Hibban Sahih Kitabı'nda)

Abdullah bin Amr bin As (R.A.)'dan rivayet edilen hadîste, Resul-ü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

"Her kim, **Lâ ilâhe illallâhü vallâhü ekber. Ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm.**"

derse, günahları denizlerin köpüğü kadar çok bile olsa mağfiret olunur." (Tirmizi, Nesei)

Ebû Hureyre (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Hz. Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Farz namazların peşinden yüz defa **Sübhanellâh**, yüz defa **Lâ ilâhe illallah**, yüz defa da **Allâhü ekber** diyen kimse- nin günahları, denizlerin köpüğünden çok bile olsa mağfiret olunur." (Nesei)

Ebû Hureyre (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Peygamber (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Sabah namazının peşinden yüz defa **Sübhanellâh**, yüz defa **Lâ ilâhe illallah**, yüz defa da **Allâhü ekber** diyen kimse- nin günahları, denizlerin köpüğü kadar bile olsa mağfiret olunur." (Nesei)

Ebû Hureyre (R.A.)'den rivayet edilen bir hadiste, Peygamber (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Akşamleyin yatağına vardığı zaman:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

Lâ ilâhe illallâhü vahdehü lâ şerike leh lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhü alıyyü azîm sübhânellâhi vel hamdü lillâhi ve lâ ilâhe illallâhü vallâhü ekber,

(Allah'dan başka hiçbir hak ilah yoktur. Mülk O'nundur, Hamd O'nadır, O her şeye kâdirdir. Yüce ve Büyük olan Allah'ın yar- dımı olmadıkça, günahdan dönüş ve ibadet yapmaya kuvvet yoktur. Allah'ı tesbih eder ve O'na hamdederim. Allah'dan baş- ka hiç bir hak ilah yoktur. Ve en büyük Allah'dır.) diyen kimse- nin, denizlerin köpüğü kadar günahı olsa, mağfiret olunur." (İbnüs-Sünni muttasıl Nesei de mevkulen rivayet etmişlerdir.)

Muaz b. Enes (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Peygamber Efendimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Sabah namazını bitirdikten sonra, namaz kıldığı yerde (kerahet vakti çıkıncaya kadar) oturup zikir ve dua ile meşgul olarak iki rekat kuşluk namazı kılan kimsenin günahları, denizlerin köpüğünden çok bile olsa, mağfiret olunur.” (İmam-ı Ahmed ile Ebu Davud)

Muaz b. Cebel (R.A.)'den rivayet edilen bir hadiste, Rasülü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Sabah ve İkinci namazından sonra üç defa

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Estağfirullah el azim ellezi lâ ilâhe illâ hû el hayyel kay-yûme ve etübû ileyh

(Kendisinden başka hak ilah olmayan, ezeli hayat ile dipdiri olup yarattıklarını her an gözetip duran Ulu Allah'dan mağfiret diler, O'na sığınırım.) diyen kimsenin günahları, denizlerin köpüğü kadar bile olsa mağfiret olunur.” (İbnüs Sünnî, Ebu Nuaym el İsfahânî rivayet etmişlerdir.)

Ebu Hureyre (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Rasülü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Her kim kuşluk namazına devam ederse, günahları denizlerin köpüğünden çok bile olsa, mağfiret olunur.” (Bu hadisi Abdullah bin Humeyd Müsned’inde rivayet etmiştir.)

İbn-i Ömer (R.A.)'den rivayet edilen bir hadiste, Rasülü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Lâ ilâhe illallâhü vel hamdü lillâhi ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh

(Allah'tan başka hiç bir ilah yoktur. Bütün hamd ve senâlar Allah'a aittir. Günahlardan dönmek ve Allah'a ibadet etme kuv-

veti de ancak Allah'ın yardımı ile olur) diyen kimsenin günâhları, denizlerin köpüklerinden çok bile olsa mağfiret olunur.” (Bu hadisi Mahled oğlu Hafız, Humeyd en-Nesevi Terğib kitabında rivayet etmiştir.)

Hz. Aîşe (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Peygamber (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

Sabahleyin uykusundan uyandığı zaman

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ . لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerîke lehû lehül mülkü ve lehül-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr

(Tek olan Allah'tan başka hiç bir hak ilah yoktur. O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd O'nadır, O her şeye kadirdir.) diyen kimsenin, denizlerin köpüğü kadar günahı olsa bağışlanır.” (İbn-i Mâce, Nesei)

Enes (R.A.)'den rivayet edilen hadiste Allah Rasûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Cuma günü sabah namazından önce, üç defa:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Estağfirullah el-azim ellezi lâ ilâhe illâ hû el-hayyel kay-yûme ve etûbu ileyh,

diyen kimsenin günahları, denizlerin köpüğü kadar bile olsa, mağfiret olunur.” (İbnüs Sünnî)

Ebu Said el-Hudri (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Rasûlü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Müslüman bir kimse, din kardeşi ile karşılaştığında, musahafa yapmak için onun elini tutarsa, -şiddetli rüzgârın estiği bir günde, ağacın kuru yapraklarının dökülmesi gibi- her ikisinin de günahları dökülür. Bu iki kimsenin gü-

nahları, denizin köpüğü kadar bile olsa mağfiret olunur." (Bu hadisi Taberâni ile İmam-ı Ahmed Zühed kitabında rivayet etmişlerdir)

Ebu Zer Gıfârî (R.A.)'den rivâyet edilen bir hadiste, Allah'ın Rasûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Her kim, Allâhü ekber ve sübhânellâhi vel hamdû lil-lâhi ve lâ ilâhe illallâhü vahdehü lâ, şerike lehü velâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhîl aliyyil azim den ibaret olan bu kelimeleri, her namazın peşinden yüzer defa okursa, günahları denizin köpüğü kadar çok bile olsa mağfiret olunur." (İmam-ı Ahmed)

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرا باسم ربك

اقرا باسم ربك الذي خلق
الإنسان من علقة
اقرا باسم ربك الذي علم بالقلم
والإنسان كان غافلا
اقرا باسم ربك الذي علم بالقلم
والإنسان كان غافلا
اقرا باسم ربك الذي علم بالقلم
والإنسان كان غافلا

BÜYÜK GÜNAHLARI BAĞIŞLATTIRACAK DUÂLAR

Abdullah bin Mesud (R.A.)'ın rivayet ettiği hadiste, Rasûlü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

“Estağfirullah ellezî lâ ilâhe illâ hû el hayyel kayyûme ve etûbu ileyh.

(Kendisinden başka hak ilah olmayan, ezeli hayatı ile dipdiri olup yarattıklarını devamlı gözetip duran Allah'tan mağfiret istiyor. O'na iltica ediyorum.) diyen kimsenin günahları, harften kaçan kimse dahi olsa bağışlanır. (Ebu Davud, Tirmizi ve Hakim)

Bera bin Azib (R.A.)'den rivayet edilen hadiste, Rasûlü Kibriyâ (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Her namazın peşinden, üç defa Allah'a istiğfar ederek;

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

Estağfirullâh ellezî lâ ilâhe illâ hû el-hayyel-kayyûme ve etûbu ileyh (Hayy ve Kayyum olup, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tan mağfiret diliyorum), diyen kimsenin günahları, harbden kaçmış dahi olsa affedilir.”

Yine Bera bin Azib (R.A.)'den rivayet edilen bir hadiste, Rasûlü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Her namazın peşinden

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

Estağfirullâh el azîm ve etûbu ileyh

(Ulu Allah'tan mağfiret diler ve O'na sığınırım) diyen kimse-

nin günahları, harbden kaçmış dahi olsa affedilir.” (Bu hadısı Taberani. Evsal kitabında rivayet etmiştir.)

Bu hadislerdeki zikir ve istiğfardan maksad şunlardır:

- a) Bu zikir ve istiğfarların kalb huzuru içinde yapılması,**
- b) Zikre karışan, zikrin manalarını meşgul eden her şeyi kâmil bir şekilde kalbten atmak sureti ile zikir yapılmasıdır.**

Zikrin; kalb, dil, himmet ve akıl ile olması için bütün azaların zikrin hükümlerinin gerektirdiği şeyleri kabullenmesi gerekir. Bunun için de yukarıdaki şartlara uyulmalıdır.

UMUMİ ŞEKİLDE GÜNAHLARI AFFETTİREN AMELLER

Peygamber (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Mü'min kimseye ağrı, yorgunluk, üzüntü, rahatsızlık, sıkıntı, hatta huzurunu kaçıran bir diken isabet etse, Allah günahlarından bir kısmını örtbas edip, onlarla o günahlarını temizler.” (Buhari, Muslim)

Rasülü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“İki müslüman karşılaştıkları zaman, musafaha yaparlarsa, birbirlerinden ayrılmadan önce Allah onları mağfiret eder.” (Ebu Davud, Tirmizi)

Rasülü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“İki müslüman karşılaştığı zaman, birbirlerine sevgi ve nasihat ile gülümseyerek musafaha yaparlarsa, ikisinin de günahları aralarından dökülür.” (İbnü's-Sünni)

Peygamber (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Müslüman veya mü'min bir kul, abdest almaya başlayınca yüzünü yıkadığı zaman, su ile beraber veya suyun son damlası ile beraber -gözleri ile bakarak işlediği- her günahı çıkıp gider. Ayaklarını yıkadığı zaman, yürümek sureti ile işlediği her günahı su ile beraber veya suyun son damlası ile beraber yıkanıp gider. Bu kimse aldığı abdestin sonunda, tertemiz olarak günahlarından sıyrılır.”

Peygamber Efendimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

“Estağfirullâh ellezî lâ ilâhe illallâhû el hayyel kayyûme ve etûbü ileyh.

(Kendisinden başka ilah olmayan, ezeli hayatı ile dipdiri olup yarattıklarını devamlı gözeten Allâh'dan mağfiret diler, O'na iltica ederim.) diyerek istiğfar eden kimsenin günahları, yılanın havından sıyrılıp çıktığı gibi o kimseden ayrılır.” (Taberânî)

Allah'ın Resulü (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Lâ ilâhe illellah kelimesini inanarak söylemek, insan-
da hiçbir günah bırakmaz. Buna benzeyen ve buna eşit hiç-
bir amel de yoktur.” (Hakim Müstedrek kitabında rivayet etmiştir.)

Kelime-i Tevhid sözünden maksat, bu sözün gereği ile
amel edilmesidir. Öyle ise mü'min olan, Allah'dan başkasına
boyun bükmez, Allah'dan başkasından korkmaz. Allah'dan
başkasına ta'zim etmez, yaptığı her işi ancak Allah'ın rızası
için yapar.

Rasulü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz'e:

“Ya Rasûlallah! Bir adamın ömrü kısa olup, günahı nasıl
çok olur?” diye soruldu. Bunun üzerine Allah'ın Resulü:

“Her insan çok hata işler. Her kimin akıllı bir huyu, ko-
ruyan bir tabiatı varsa, onlar onu korur da, günahları ken-
disine zarar veremez.” buyurdu.

“Ey Allah'ın Rasulü, bu nasıl olur?” denildi. Bunun üze-
rine Efendimiz:

“Her günah işleyişinde, beklemeden hemen tevbe
ederse günahları silinir de kendisini cennete koyacak olan
fazla ameli kalır.” buyurdu. (Hakim, Tirmizi)

Peygamber Efendimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

“Mü'min erkek ile mü'mine kadının canına, çocukla-
rına ve malına musibetler devam ederse onlar, üzerlerin-
de hiçbir günah olmayarak Allah'a kavuşurlar.”

Resulü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Herhangi bir kulun, gece veya gündüz işlediği amelleri-
ni iki muhafız melek, Yüce Allah'ın manevî huzuruna arz eder-
ler. Yüce Allah; kulun bu günlük amel sahifelerinin baş tarafı
ile son tarafında hayırlı bir şey bulursa meleklerine:

“Sizler şahit olunuz ki, ben kulumun amel sahifesinin
iki tarafı arasında bulunan hata ve günahlarını bağışlamı-
şımdır.” buyurur. (Tirmizi)

Rasulü Ekrem (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Ezan sesini işitince

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا

Ve ene eşhedü en lâ ilâhe illellâhü vahdehü lâ şerike lehü ve enne Muhammeden abdühü ve rasûlühü, radiytü billâhi rabben ve bi Muhammedin rasûlen ve bil İslâmi dînen (Tek olan ve ortağı bulunmayan Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed (A.S.)'in O'nun kulu ve Rasûlü olduğuna şهادet ederim. Rabbimin Allah, Peygamberimin Hz. Muhammed, dinimin de İslam olduğuna razı oldum.) diyen kimsenin günahları mağfiret olunur." (Müslim, Ebu Davud, Tirmizî ve Nesai)

Hz. Ebû Bekir (R.A.) şöyle demiştir:

Bir gün Peygamber (S.A.V.)'in yanında bulunuyordum. Allah'ın Resulü: "Bana indirilen bir ayeti sana okuyayım mı?" buyurdu. Ben de: "Oku, Ey Allah'ın Resulü." dedim. Bunun üzerine Allah'ın Resulü bana şu ayeti okudu: "Bu sizin kuruntunuza ve Ehli Kitab'ın kuruntularına göre değildir. Kim bir kötülük yaparsa cezasını görecektir." (Nisâ: 123)

Ben ne yaptığımı bilmeyerek, belimin kırıldığını sandığım için şöyle bir gerindim. Allah'ın Resulü durumu farkedince:

"Ne oluyorsun, Ey Ebu Bekir?" diye sordu.

Ben de:

"Anam babam sana feda olsun, ya Rasûlallah. Hangimiz bir kötülük yapmaz ki? Biz yaptığımız şeylerden dolayı cezalanacak mıyız?" dedim.

Allah'ın Rasulü de:

"Ya Eba Bekr, sana ve mü'minlere gelince, siz dünyada cezalandırılacaksınız. Nihayet üzerinizde hiçbir günah olmayarak Allah'a kavuşacaksınız.

Öbürlerine gelince, bu günahlar onlar için o kadar çok biriktirilir ki, kıyamet günü olunca o günahlarla cezalandırılırlar." buyurdu. (Tirmizî, İmam-ı Ahmed)

SÜRE-İ DUHA'YI OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
OLAN HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَافَى ۝
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۝
أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝
وَوَجَدَكَ عَابِدًا لِّغَاغَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَاتَفْهَمُ ۝
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرُ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثُ ۝

OKUNUŞU : Vedduhâ velleyli izâ secâ. Mâ veddeake Rabbûke ve mâ galâ velel âhıratû hayrulleke minel ûlâ vele sevfe yu'tıykerabbûke feterdâ elem yecidke yetiy-men fe âvâ ve vecedeke dâllen feheda ve vecedeke âilen feağnû. Fe emmel yetiyme felâ takher. Ve emmessâille felâ tenher. Ve emmâ bi ni'meti rabbika fehaddis.

MÂNÂSİ : Kuşluk vakti ile, karanlığı ile âlemi kap-
lıyan gece ile kasem ederim ki, Rabbin seni terk etmedi
ve sana darılmadı. Elbette ahiret senin için dünyadan
daha hayırlıdır. Muhakkak Rabbin sana hoşnud olacağın
şeyi verecektir. O, senin bir yetim olduğunu bilip de seni
barındırmadı mı? Ve seni yol bilmez iken yola koymadı mı?
Ve seni fakir bulup zengin etmedi mi? O halde yetime kah-
retme. Saile gelince onu azarlayıp kovma. Bununla beraber,
Rabbinin nimetini durmayıp söyle.

Bu sûre hakkında Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz :

«Sûre-i Duhâ'yı okuyan kimseye Arafat'ta bana tesâdüf
edene verilen ecir kadar ecir verilir.»

«Sûre-i Duhâ'yı okuyan kimseye mü'min erkeklerin ve
mü'mine kadınların ecri kadar ecri verilir.»

«Cenâb-ı Ecellî ve Âlâ, Sûre-i Duhâ'yı okuyan kimseye,
mahşer günü ehli beytine, akrabalarına, komşularına ve dost-
larına şefaât izni verir» buyurmuşlardır.

Bu sûre-i celîlenin bazı esrarı hakkında :

Bu sûre-i celîleyi güneş doğarken ve batarken yedişer
defa okuyanın bir şeyi kaybolmaz, evinden bir şeyi çalın-
maz, evine geçimsizlik, veba, taun ve cin giremez. Hırsız
ve cin girmek isterlerse (manevî) olarak evin demir bir sur
içinde olduğunu görürler.

İmâm-ı Gazâlî diyor ki :

Selefdan bir cemaattan edilen bir rivayette, onlar bir
şey yitirdikleri vakit bu sûreyi okurlar ve telef ettikleri şeyi
bulurlardı.

SÛRE-İ İNŞİRAH'I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۖ
 الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ
 الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۖ

OKUNUŞU : Elem neşrahleke sadrak. Ve veda'nâ anke vizrak. Elleziy engada zahrak. Ve rafâ'nâ leke zikrak. Fe inne meal usri yûsran innemeal usri yusrâ. Fe ızâ ferağte fensab ve ilâ rabbike ferğab.

MÂNÂSİ : (Habibim) biz senin sineni açmadık mı? Ve yükünü indirdik. O yük ki senin sırtına ağır gelmişti. Ve senin değerini yükselttik. Güçlülle beraber muhakkak bir kolaylık vardır. Güçlülle beraber muhakkak ki kolaylık vardır. Tebliğden fâriğ olduğunda ibadet et. Ve her işinde Rab-bine sanl.

Bu sûre hakkında Peygamber Efendimiz :

«Elem neşrah leke'yi okuyan kimse, bana gelip de sıkıntımı alan gibidir» buuyrmuşlardır.

ŞİFA AYETLERİ

Şeyh Ebul Kasım'dan nakledilmiştir:

"Çocuğum şiddetli bir hastalığa yakalandı, ızdırıp içinde kıvranıyordu. Ciğerpare yavrumun durumu beni çok etkilemişti ki o gece Hazreti Peygamber Aleyhisselam'ı rüyamda gördüm:

"Ya Resulellah, oğlum çok hastadır, üzüntüm büyüktür" dedim. Bana:

"Şifa ayetlerini bilmiyor musun" buyurdu. Bu müjde üzerine uyandığımda Kur'an-ı Kerim'deki şifa ayetlerini bir araya toplayarak bir kağıda yazdım. Temiz bir suyun içerisine bıraktım. Suyu hastaya içirdim. Allah Teala şifa ihsan buyurdu."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي
الصُّدُورِ * يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ * وَنُزُلٌ مِنْ
الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ *
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ * قُلْ هُوَ الَّذِي
آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً *

Ve yeşli sudûra kavmin mü'miniyne ve şifâün li mâ fis sudûr*
Yahrucü min butûnihilâ şerâbü'n muhtelifün elvânühü fiyhî şifâün lin
nâs* Ve nünezzilü minel kur'âni mâ hüve şifâün ve rahmetün lil
mü'miniyn* Ve izâ merıdtü fe hüve yeşliyn* Kul hüve lillezinye
âmenû hüden ve şifâ'*

SÛRE-İ KADR'İ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
 فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ آخِزٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

OKUNUŞU: Innâ enzelnâhü fiy leyletil kadr. Ve mâ edrâke, mâ leyletül kadr. Leyletül kadri hayrun min elfi şehri, tenezzelül melâiketü verrûhu fiyhâ bi izni rabbihim min külli emrin selâm. Hiye hattâ matleil fecri.

MÂNÂSİ: Biz Kur'ân'ı kadir gecesinde indirdik. Kadir gecesini nedir bilir misin? Kadir gecesini (içinde kadir gecesini bulunmayan) bin aydan daha hayırlıdır. Ondan melekler ve ruh Rabbilerinin izni ile her türlü emri (ilâhiyeyi) yüklü olarak inerler. O gece sabah oluncaya kadar selâmet vardır.

Resûlû Ekrem bu sûre-i celîle hakkında :

«Innâ enzelnâhüfiy leyletil kadr...i okuyan kimseye Kur'ân'ın dörtte birini okumuş gibi ecir verilir» (1).

(1) Deylemlî, Enes (r.a.) dan.

Diğer hadis-i şerifte :

«Sûre-i Kadr-i okuyana, ramazanı şerifte oruç tutan ve kadir gecesini ihya eden gibi ecir verilir.» (2)

«Bu sûreyi farz namazlarında okuyan kimseye Cenâbı Hak tarafından bir münadî : Ey Allah'ın kulu, Allah Teâlâ günahlarını affetti diye nida eder.»

Evliyâlardan birisi, adamın birine dedi ki :

— Sana ism-i âzamı öğreteyim mi?

— Öğretiniz.

— Sûre-yi Fâtîha, Âyet'el Kürsî, Sûre-i Kadr.

— Bu âyetleri sonuna kadar oku, sonra kibleye dön, Cenâb-ı Ecelî Âlâ'dan ne dileğin varsa iste, hiç şüphe yoktur ki, Allah Teâlâ duanı kabul eder (3) buyurdu.

(2) Hüseyin b. Ali (r.a.) dan.

(3) Dürrünnazim, Haziynetül Esrâr'dan.

SÜRE-İ BEYYİNE «LEM YEKÜN» SÜRESİNİ
OKUMANIN FAZİLETİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَعَلَّكَ الْبَازِيُّ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُتَفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ
﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ لَنُجْزِيَ
جَزَاءَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءَ عَمَلِهِمْ مَنْ تَحْتَهَا إِلَّا نَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

OKUNUŞU : Lem yekünilleziyne keferû min ehlii kitâ-
bi vel müşrikiyne münfekkilyne hattâ te'tiye hümül beyyi-
neh. Rasûlün minellâhî yetîq suhufen mutahheraten fiyhâ

kütübün kayyimeh. Ve mâ teferrakalleziyne ûtûl kitâbe illâ min ba'di mâ câet hümül beyyineh. Ve mâ ümirû illâ liya'büdüllâhe muhlisiyne lehüddiayne hunefâe ve yükiymussalâte ve yûtüzzekâte ve zâlike diynül kayyimeh. Innelleziyne keferû min ehli'l kitâbi vel müşrikiyne fiynârî cehenneme hâlidiiyne fiyhâ üläike hüm şerrül beriyyeh. Innelleziyne âmenû ve amilussâlihâtî üläike hüm hayrul beriyyeh. Cezâühüm inde rabbihim cennâtü adnin tecriy min tahtihel enhâru hâlidiiyne fiyhâ ebedâ, radiyellâhü anhüm ve radû anh, zâlike limen haşıye rabbeh.

MÂNÂSİ: Onıgra Hak ve batılı ayıran peygamber geldiği halde bile ehli kitaptan küfredenler ki; müşrikler, küfürlerinden ayrılmazlar. O (Muhammed a.s.) bir Resûldür ki, pak ve açık sahifeler kıraet eder. O sahifelerde doğru yazılmış kitaplar vardır. Ehli kitap ancak kendilerine Resûl geldikten sonra ihtilâf edip ayrıldılar. Halbuki onlara ancak Allah'a halis din ile batıldan uzak olarak ibadet etmekle, namazlarını kılmak ve zekâtlarını vermekle emrolundu, işte doğru din bu (İslâm dini) dir. Ehli kitaptan küfredenler ile müşrikler, orada ebedî kalmak üzere cehennem ateşindedirler. Onlar yaratılanların en şerhileridir. İman edip ameli salih işleyenlere gelince, hiç şüphe yok ki onlar da yaratılanların en hayırlısıdır. Onların Rabbileri nezdindeki mükâfatları, orada ebedî kalmak üzere altından ırmaklar akan adn cennetleridir. Allah onlardan ve onlar da Allah'tan razı oldular. İşte bu sadet Rabbinden korkanlara mahsustur.

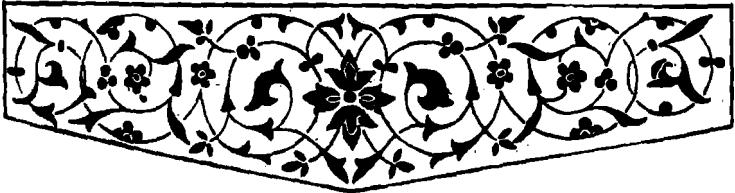
SÜRE-İ BEYYİNE «LEM YEKÜN» Ü OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR HADİS-İ ŞERİFLER

Bu sûre-i celilenin fazilet ve esrârı hakkında Peygamber (s.a.v.) Efendimiz Hazretleri buyurdular ki :

«Eğer insanlar «Lem yekün»ün içindekini bilmiş olsalardı, ehli iyalı ve malı terk ederlerdi de onun içindeki (hizmetleri) öğrenirlerdi. (Huzaa kabilesinden birisi: «Onu okuyana ne kadar ecir verilir? Yâ Resûlullah» dedi.) Resûlû Ekrem: Bu sûreyi ebediyyen münâfıklar okumaz ve kalbinde Allah'ın vahdeniyyeti hakkında şüphesi olan kul da hiç okumaz. Allah'a kasem ederim ki, muhakkak bu sûreyi melâike-i mukarrabiyn yer ve semâlar yaratıldığından beri bir an ondan gafil olmadan okuyorlar. Hangi kul bu sûreyi okursa Allah Teâlâ ona dinini, dünyasını muhafaza edecek ve onun için istiğfar getirecek melekler gönderir» (1).

Yine Sevgili Peygamberimiz bu sûre hakkında :

«Muhakkak Allah Teâlâ «Lem yekün»ü okuyan kulumu işitir de buyurur: Kuluma müjde veririm, izzetime celâlıma yemin ederim ki (ey kulum) seni, dünya ve ahiret halleri içerisinde ebediyyen unutmayacağım ve seni cennette yerleştireceğim, sen razı olana kadar» (2).

(1) Abüdderdâ (r.a.) dan.

(2) Hafız Ebû Mûsâ Esiyri ve İbnü Esir rivayet etmişlerdir.

SÛRE-İ ZİLZALİ OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَآخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ
 أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّئِلَّا يُرَوِّا عَمَلَهُمْ ۝ فَمَنْ
 يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

OKUNUŞU : İzâ zülziletil ardu zilzâlehâ ve ahracatil ardu esgâlehâ ve kâlel insânü mâlelhâ yevme izin tühad-disü ahrârahâ bienne rabbeke evhâlehâ yevmeizin yas-durunnâsü eştâten liyûrav amâlehüm femen yamel miskâle zerratin hayran yerahû ve men yamel miskâle zerratin şerran yerahû.

MÂNÂSİ : Yer kendisine âid şiddetli bir sarsıntı ile zelzeleye uğratıldığı zaman, yer bütün ağırlıklarını (fır-latıp) çıkardığı, İnsan «buna ne oluyor» dediği (zaman), O gün (yer) bütün haberlerini anlatacaktır. Çünkü Rabbi kendisine (o vech ile) vahyetmiştir. O gün insanlar, amel-lerini (nin karşılığı) kendilerine gösterilmek için, dağı-nık dönecek (ler) dir. İşte kim zerre ağırlığınca bir hayır yapıyor (idiy) se onun (sevabını) görecek, kim de zerre ağırlığınca şer yapıyor (idiy) se onun (cezasını) görecek.

Resûlü Kibriya (s.a.v.) Efendimiz :

«İzâ zülzilet...i (Bir defa) okumak Kur'ân'ın yarısını okumaya denktir» (1).

«Kim dört defa (izâ zülzilet...) okursa, Kur'ân'ın tamamını okumuş gibi ecir verilir» (2) buyurmuşlardır.

Sûre-i Yâsîn Tebâreke Amme ve Dualar

DERTLERE ŞİFA BİR ESER...

«Yâsîn Kur'ân'ın kalbidir. Mutlaka o bütün dertlere şifadır.»

«Geceleri yâsîn'i okumak Kur'ânı Kerimi yedi defa hatmetmeye bedeldir.»

«Her gece yâsîn'i şerifi okuyan şehid olarak ölür.»

Bu eser, Arif Pamuk ve Osman Dalcı tarafından dokuz kitap gözden geçirilerek hazırlanmıştır.

Cep kitabı halinde hazırlanan bu eser, defalarca basılmıştır.

(1) Tirmizi, Enes (r.a.) dan.

(2) Ali (r.a.) dan - Tefsiri Kurtubi.

SÛRE-İ ÂDİYAT'I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَّاتِ ضُحًا ❶ فَاَلْمُورِيَّاتِ قَدْحًا ❷ فَاَلْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ❸
فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ❹ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ❺ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
لَكَنُودٌ ❻ وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ❼ وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ ❽ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ❾ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِ ❿ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ ⓫

OKUNUŞU : vel'âdiyâti dabhan fel mûriyâti kadhan
fel muğıyrâti subhan fe eserne bihî nak'an fe vesadne
bihî cem'â innel insâne lirabbihî lekenûd ve innehû alâ
zâlike leşehıyd ve innehû lihubbil hayrı leşedıyd efelâ
yalemü izâ busıra mâfil kubûri ve hussılq mâ fissüdûr
inne rabbehüm bihim yevme izin le habıyr.

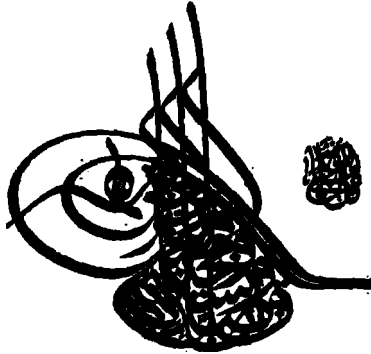
MÂNÂSİ : Andolsun o harıl harıl (gaza yolunda) ko-
şan (at) lara, o (tırnakları ile) çakarak ateş çıkaran:

lara, sabahleyin baskın yapanlara, derken orada (ayakları ile) toz koparanlara, (kopardığı tozla) bir topluluğun (düşmanının) ortasına girenlere (yani atlara) ki, muhakkak insan Rabbine karşı çok nankördür. Hiç şüphesiz (Allah Teâlâ) buna hakkiyle şahiddir. Gerçek o, (insan) mal sevgisinden dolayı pek katıdır. Hâlâ o, hakikati görüp bilemeyecek mi, kabirlerin içindekiler eşlilip çıkarıldığı zaman, göklerde ne varsa onlar da derlenip toparlandığı (zaman) hakikat, o gün Rableri onların her halinden elbette temamiyle haberdardır.

Resûlü Ekrem Efendimiz :

«İzâ zülzilet... Kur'ân'ın yarısına muadildir. Vel âdi-yât... Kur'ân'ın yarısına denktir» (1) buyurmuşlardır.

Kim bu mübarek sûre-i celîleyi yazar da üzerinde taşırsa Cenâb-ı Ecellî Âlâ o kimseyi korktuklarından emin kılar, rızkı da kendisine kolaylıkla verilir (2).

(1) Ebû Ubeyde Mürsel olarak Hasan'dan tahrîc etmiştir.
Hozînet'ül esrâr.

(2) Dürünnazîym'den.

SÜRE-İ TEKÂSÜR'Ü OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR
HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَيْكُمُ الثَّكَارُ ① حَتَّى زُرُّوا الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧

OKUNUŞU : Elhâkümüttekâsürü hattâ zürtümül me-kâbir kellâ sevfe talemûne sümme kellâ sevfe talemûn kellâ lev ta'lemûne ilmel yakıyni leteravünnele cahıyme sümme leteravünnehâ aynel yak:yn, sümme le tûs'elünne yevmeizin aninneıym.

MÂNÂSİ : Sizi çoklukla bôbürleniş, (o derecede) oyaladı (ki), ta kabirlere (kadar gidip) ziyaret ettiniz. (Bundan) sakının. İleride (bu öğünmenizin kötü âkıbetini) bileceksiniz. Yine sakının ileride bileceksiniz. Sakının. Eğer şüphesiz (ve kat'i) bir bilgi ile bilseydiniz (böyle yapmazdınız) Andolsun, siz o alevleşmiş ateşi mutlaka göreceksiniz. Yine andolsun, onu aynı yakın ile mutlak ve mutlak göreceksiniz. Sonra andolsun, o gün elbet ve elbet nimetlerden sorulacaksınız.

Bu sûre-i celîleyi okumanın fazîleti hakkında cihan peygamberinin hadis-i şerîfleri :

«Sizden bin âyet okumaya her gün kimin gücü yeter? Ashab: (Yâ Resûlüllah her gün) bin âyet okumaya kim tahammül edebilir, dediler. Bunun üzerine Resûlû Ekrem Sizden birinin Elhâkümüttekâsürü... okumaya gücü yetmez mi?» (1) buyurdu.

Diğer hadis-i şerifte :

«Beni Hak peygamberi olarak gönderen ve nefsim yedi kudretinden bulunan Allah'a yemin ederim ki, muhakkak o (Elhâkümüttekâsürü okumak) bin âyet okumaya denktir» (2) buyurmuşlardır.

Başka bir hadis-i şerifte :

«Size (Elhâkümüttekâsür...)ü okuyacağım, bu sûreyi kim (dinler) ve ağılarsa cennet ona vacip olur. Size onu ikinci defa okuyacağım, ondaki (esrârı düşünür ve) ağılarsa cennet ona vacip olur. Ağlamaya kadir olamayan ağlar gibi hüznü lensin» (3) buyurmuşlardır.

Yine bir hadis-i şerifte :

«Sûre-i Tekâsürü okuyan kimseye melekût âleminde, şükrü ilâhiyyeyi edâ eden diye çağrılır» (4).

(1) Hakîm, Beyhakî, İbni Ömer (r.a.) dan.

(2) Deylemî, Ömer (r.a.) dan.

(3) Hakîm, Beyhakî rivayet etmiştir.

(4) Câmiüssağır, Esmâ binti Umeyy (r.a.) dan.

SÜRE-İ ASR'IN FAZİLETİNE DAİR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خُسْرٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

OKUNUŞU : Vel asri innel insâne lîfi husrin illelleziyne âmenû ve amilussâlîhâtî vetevâ savbil hakkı ve tevâ savbissabri.

MÂNÂSÎ : Andolsun asra ki, muhakkak insân kat'i bir ziyandadır. Ancak iman edenlerle güzel, güzel amel (ve hareket) lerde bulunanlar, bir de birbirine hakkı tavsiye, sabrı tavsiye edenler böyle değil (onlar ziyandan müstesnadır).

Sevgili Peygamberimizin ashabından iki zat birbirlerine kavuşunca biri diğeri (Vel Asri) sûresini okumadan ve sonra da selâm vermeden ayrılamazlardı.

SÜRE-İ KEVSER'İN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİS-İ ŞERİFLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا آعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ
 وَانْحَرْ ② إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

OKUNUŞU : Innâ, a'taynâ kelkevser fesallî lirabbike venhar inne şânieke hüvel ebter.

MÂNÂSİ : (Habîbim) biz sana, hakikaten kevseri verdik. O halde Rabbin için namaz kıl. Kurban kes. Sana buğzeden (yok mu? İşte asıl) zürriyetsiz olan şüphesiz ki odur.

Resûlû Ekrem (s.a.v.) bu sûrenin esrârı hakkında buyurdu ki :

«Cenâb-ı Ecellî Âlâ (Innâ ataynâ kelkevser...) i okuyan kimseye cennetin ırmaklarından içerecektir» (1) buyurmuştur.

PEYGAMBERİMİZİ RÜYADA GÖRMEK İSTEYEN

Her kim bu sûreyi Cuma gecesi bin defa okur ve bin defa da salavâtî şerîfe getirir de yatarsa, o gece Cenâbı Peygamber Efendimizi rüyada görür (2).

(1) Hazinet'ül Esrâr'dan alınmıştır.

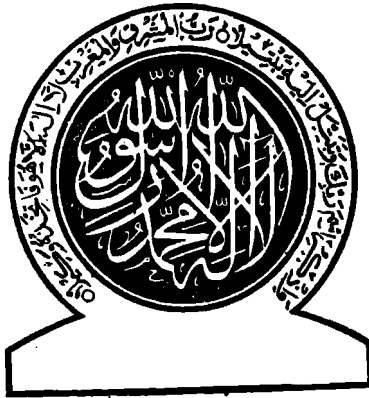
(2) Dürünnazım.

Bu sûre hakkında Al - İmam'üttemîmî diyor ki :

«Her kim bu sûreyi okumaya devam ederse kalbi yumuşar, Rabbine hûşu içinde ibadet eder, tâat üzerinde daim olur. Yağmur yağarken yüz defa okunur da dünya ve ahiret için ne istenirse Cenâb-ı Ecellî Âlâ ihsan eder. Tecelliyâtı ilâhiyyenin zuhûru için de bin defa okunur (3).

Cenâb-ı Ecellî ve Âlâ :

«İzzetime, Celâlıma yemin ederim seni (İnna a'taynâ kelkevser'i) kim iman ile sevabını isteyerek okursa onu affederim ve hatıyretil-kuds makamında iskan ederim» (4). buyurmuşlardır.

(3) Hazinet'ül Esrâr'dan.

(4) Deylemî tahrîc etmiştir.

SÛRE-İ KÂFİRÛN'UN FAZİLETİNE DÂİR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝
 وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

OKUNUŞU: Kul yâ eyyühel kâfirûn lâ âbüdü mâ ta'büdün ve lâ entüm âbidüne mâ âbüdü ve lâ ene âbidün mâ abettüm velâ entüm âbidüne mâ abüd leküm diynüküm veli yediyn.

MÂNÂSİ: (Hâbîbim söyle) de : Ey kâfirler, ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Benim (kendisine) ibâdet (de devam) edeceğime de siz kulluk ediciler değilsiniz. Ben (zaten) sizin taptıklarınıza (hiç bir zaman) tapmış değilim. Siz de benim kulluk etmekte olduğuma (hiç bir vakit) kulluk ediciler değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana.

Sevgili Peygamberimiz bu sûre-i şerîfe hakkında :

«Sûre-i Kâfirûn'u okumak Kur'ân'ın dörtte birini okumaya muadildir» (1).

«Her kim Sûre-i Kâfirûn'u okursa sanki ona Kur'ân'ın dörtte birini okumuş gibi sevap verilir ve ondan azılı

(1) Enes (r.a.) dan.

şeytanlar uzaklaşır, şirkden beri olur ve kıyametin şiddetinden emin olur.»

«Sizi Allah Teâlâ'ya şirk koştuktan kurtaracak bir kelimeyi anlatayım mı? Uyuyacağınız vakit (**Kul yâ eyyühel kâfirûn...**) u okursunuz (2).

«**Kul yâ eyyühel kâfirûn...** u okuyup yat, hiç şüphe yoktur ki, şirkten beri olursun» (3).

Bir kimse yatarken bu sûreyi okur da o gece ölürse, tevhid üzerinde Rabbine kavuşur.

İKİYÜZ DEFA OKUYANA HIZIR MURŞİTLİK EDER.

Üstadım Hacı Osman Efendi Hazretleri bu sûreyi bazılarına ders olcraak verirler ve buyurlardı.

«Her gün bu sûreyi ikiyüz defa okuyan kimseye Hızır (a.s.) mürşitlik eder, bir kimse yatarken okumaya devam ederse Cenâb-ı Ecclî Âlâ o kimseyi fena insanların şerlerinden imanını muhafaza eder, gâvurluktan, münâfıklıktan korur. Hulûsi kalb ile okuyan derhal tesirini müşâhede eder.»

Her kim güneş doğarken ve batarken bu sûreyi okumaya devam ederse, şirkden emin olur (4).

Biri Resûlü Ekrem'e :

«Yâ Resûlüllah bana vasiyyet et» dedi. Resûlü Ekrem : «Yatacağın vakit **kul yâ eyyühel kâfirûn...** u oku, zira o, insanı şirkten beri eder» (5) buyurdu.

(2) Ebû Ya'lâ, İbnî Abbas (r.a.) dan.

(3) İmâm-ı Ahmed, Hakîm, Nevfel b. Muaviye (r.a.) dan.

(4) Dürünnâziym, sahife : 128

(5) Bu. hadis-i şerif Tefsiri Kurtubî cilt 20, sahife 225 dedir.

**SÜRETÜNNASR'IN FAZİLETİNE DAİR OLAN
HADİS-İ ŞERİFLER**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ① وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
 أَفْوَاجًا ② فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ③

OKUNUŞU: İzâ câe nasrullâhi vel feth vera eytennâse yedhulûne fiydiynillâhi efvâcâ fesebbih bihamdi rab-bike vestâğfirh innehû kâne tevvâbâ.

MÂNÂSİ: Allâh'ın nusreti ve fethi gelince, sen de insanların fevc fevc Allâh'ın dinine girdiklerini görünce hemen Rabbini hamd ile, tesbih (ve tenzih) et. O'nun yarığamasını iste. Şüphesiz ki O, tevbeleri çok kabul edendir.

Hadis-i şerifler :

«İzâ câe nasrullâhi velfeth... Kur'ân'ın dörtte birine muadildir. (Bu sûreyi dört defa okuyan kimseye bir ha-tim sevabı verilir)» (1).

«İzâ câe nasrullâhi... her kim olursa, Mekke-i Mükер-

(1) Tirmizî, Enes (r.a.) dan.

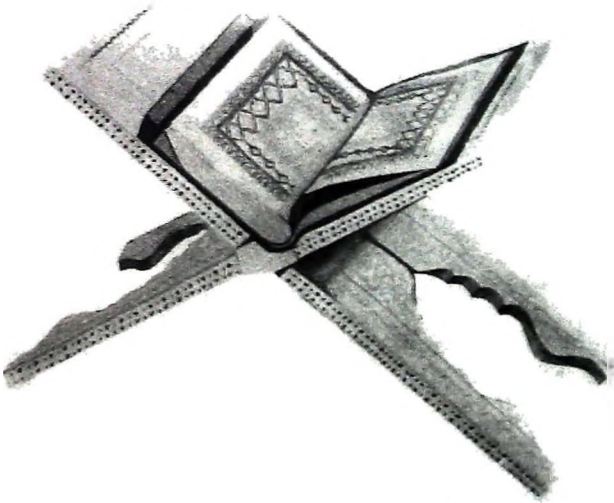
remenin fethinde hazır bulunup da şehid olmuş gibi ecir verilir.»

Tefsiri Keşşâf'ın beyanına göre :

Bir kimsenin **Sûre-i Feth'i** okumaya gücü yetmezse, **Sûre-i İzâ câe nasrullah'i** okusun.

İmâm-ı Fahri Razî, Tefsiri Kebîr'inde :

«İzâ câe nasrullahi... mü'minlerin sûresidir. Her mü'min bu sûre-i celîleyi okuduğunda Allah Teâlâ işlerini açar, onu düşmanları üzerine galip kılar, maişet sıkıntısı çektirmez, tevbesini kabul, günahlarnı affeder» buyurmuşlardır.

İHLÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
 يُولَدْ ③ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

OKUNUŞU : Kulhü vellâhü ehad. Allâhüssamed, Lem yelid ve lem yûled ve lem yekûn lehû küfüven ehad.

MÂNÂSİ : De ki : O, Allah'dır, bir tektir (O) Allah'dır, sameddir (Zeval bulmayan bir bakidir, daimdir, herkesin ve her şeyin doğrudan doğruya muhtaç olduğu ve kasdettiği yegâne varlık, ulular ulusudur). Doğurmadı O, doğrulmadı da... Hiçbir şey O'nun dengi (ve benzeri) değildir.

**SÛRE-İ İHLÂS'IN FAZİLETİNE DAİR OLAN
HADİS-İ ŞERİFLER**

Peygamberimiz buyurdu :

«Nefsim yedi kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, İhlâs Sûresini okumak, Kur'ân'ın üçte birini okumağa bedeldir» (1).

«Bir gecede Kur'ân'ın üçte birini okumağa gücünüz yeter mi? Buyurunca, Ashâbı kîrâm bu işe takatlarının

(1) Buharî, Ebû Saîd Al-Hudrî (r.a.) dan.

yetmeyeceğini düşünerek : Yâ Resûlüllah buna hangimizin gücü yeter, dediler. Bunun üzerine Resûlû Ekrem : (Kulhüvellâhü ehad allâhüssamed) Kur'ân'ın üçte biridir» (2) buyurdu.

Adamın biri başka birinin (Kulhüvellâhü ehad...) ı tekrar tekrar okuduğunu işitti. Sabah olunca Resûlüllâh'a gelip adamın okuduğu miktarı azımsayarak haber verdi. Bunun üzerine Resûlüllah (s.a.v.) : «Nefsim yedi kudretinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, o sûre Kur'ân'ın üçte birine muadildir» (3) buyurdu.

«Her kim bir defa (Sûre-i İhlâs'ı) okursa Kur'ân'ın üçte birini okumuş gibidir, iki defa okursa Kur'ân'ın üçte ikisini okumuş gibidir. Üç defa okursa bütün Kur'ân'ı okumuş gibi (ecre) nail olur» (4).

Diğer hadis-i şerifte :

«Sizden her birinizi her gece (Kulhü vellâhü ehad...) ı okumaktan ne meneder. Çünkü o bütün Kur'ân'a muadil olur» (5).

İHLÂS'I OKUYANIN GÜNAHLARI AFFEDİLİR

Her kim Sûre-i İhlâs'ı elli defa okursa Allah Teâlâ o kimsenin elli senelik günahını affeder» (6):

«Kulhü vellâhü ehad... ı her gün ikiyüz defa okuyan kimsenin kul borcu hariç elli senelik günahı affedilir» (7).

«Kulhü vellâhü ehad... ı ikiyüz defa okuyan kimsenin Allah Teâlâ ikiyüz senelik günahını affeder» (8)

(2) Müslim, Saîd Al - Hudrî (r.a.) dan.

(3) Buharî rivayet etmiştir.

(4) Rafîî, Haz. Ali (r.a.) dan.

(5) İbn'ül Anbârî, Enes (r.a.) dan.

(6) Ebû Ya'lâ, Enes b. Malîk (r.a.) dan.

(7) Tirmizî rivayet etmiştir.

(8) Bezzâr, Enes (r.a.) dan.

SABAH VE AKŞAMLARI SÜRE-İ İHLÂS'I OKUMAK

Peygamberimiz buyurdu :

«Sabah ve akşamladığın vakit (Kulhü vellâhü ehad...) ve Muavvizetey'n'leri üçer defa oku, bunlar her gün sana kâfi gelin» (9).

EVE GİRERKEN OKUNURSA

Resûlû Ekrem buyurdu :

«Her kim evine gireceği anda (Kulhü vellâhü ehad...) okursa, o evin ehlinden ve komşularından fukaralık kaldırılsın» (10).

«Birisî fakirlikten ve maişet darlığından Resûlû Ekrem'e (s.a.v.) şikâyetle bulundu. Resûlû kibraya ona : Evine girdiğin vakit kimse varsa selâm ver, eğer yoksa benim üzerime selâm getir ve bir defa (Kulhü vellâhü ehad...) ı oku». O kimse Resûlû Ekrem (s.a.v.)'in bu emirlerini yaptı, Allah Teâlâ dua ona rızık yağdırdı. (O kadar bol rızka daldırırdı ki) hatta komşularına dağıtmaya başladı» (11).

CUMA GÜNÜ CÂMİYE GİRİLDİĞİ VAKİT

Resûlû Ekrem Efendimiz :

«Her kim Cuma günü camiye girdiği vakit dört rekât namazı kılar ve her rekâtta Fatihâ'dan sonra ellışer defa Kulhü vallâhü ehad... okur. Dört rekâtta ikiyüz defa eder. (Bunu yapan) kimse cennetteki yerini görmedikçe, yahut cennetteki yerî ona gösterilmedikçe ölmez» (12) buyurmuşlardır.

(9) Ebû Dâvûd, Tirmizî.

(10) Tefsîrî Kurtubî, cilt 20, sahife : 250.

(11) Sehl b. Sad Al - Sâldî (r.a.) dan.

(12) İbnî Ömer (r.a.) dan.

YATARKEN SÜRE-İ İHLÂS'I OKUMAK

Resûlüllah (s.a.v.) buyurdu :

«Her kim yatacağında sağtarafı üzerine yatar da **Kulhü vellâhü ehad...** yüz defa okursa kıyamet günü olduğu vakit Cenab-ı Ecclî Âlâ o kuluna: Ey kulum, sağından cennete gir, buyurur» (13).

HASTALANINCA SÜRE-İ İHLÂS'I OKUMAK

Cenab-ı Peygamber buyurdu :

«Bir kimse hastalandığı vakit **Kulhü vellâhü ehad...** okur da ve o hastalıktan kurtulmayarak ölürse, o kimse kabir fitnesinden ve kabir âzabından emin olur. Kıyamet günü ise bütün melekler onu yüklenerek sıratın cennete geçirirler» (14).

CENNETTE KÖŞK VERİLECEĞİNE DAİR

Cenabı Peygamber buyurdu :

«Her kim (**Kulhü vellâhü ehad...**) oniki defa okursa Cenab-ı Ecclî Âlâ onun için cennette on iki adet köşk bina eder. Hafaza melekleri birbirlerine derler ki, «Haydin yürüyün gidelim de kardeşimizin köşklerine bakalım» (15).

CENNET VACİP OLUR

«Bir seferden Nebiyyi Ekremle birlikte dönmüştük. Resûlû Ekrem birinin **Kulhü vellâhü ehad...** okuduğunu işitince «vacip oldu» buyurdu. (Ne vacip oldu yâ Resûlâl-lâh) dedim. Resûlû Ekrem: «Cennet vacip oldu» buyurdu» (16).

(13) Tefsiri Kurtubî cilt 20, sahife: 240.

(14) Bu hadîsi şerifi Ebû Naim zikretmiştir.

(16) Tirmizî, Neseî.

HER HALDE SÛRE-İ İHLÂS'I OKUMANIN FAZİLETİNE DAİR

Eries (r.a.) anlatıyor :

«Resûlüllâh ile Tebûk'te idim. O gün güneş nurlu, ziyalı ve parlak olarak doğdu, geçmiş günlerde böyle doğduğunu hiç görmemiştik. Cebrâil (a.s.), Nebiyyi Ekrem'e geldi. Resûlû Ekrem ona : Yâ Cebrâil bugün güneşin diğer günlerden daha nurlu ve parlak olarak doğduğunu görüyorum, geçmiş günlerde böyle doğduğunu hiç görmemiştim. Cebrâil (a.s.), Resûlû Ekrem'e: Bugün Medine'de Muâviye b. Elleysiy öldü, Allah Teâlâ onun üzerine namaz kılmak için yetmiş bin melek gönderdi, dedi Resûlû Ekrem Cebrâil'e o kul bu mertebeye ne ile nail oldu, buyurdu. Cebrâil (a.s.): O kul geceleri, gündüzleri, ayakta yürürken ve otururken (**Kulhü vellâhü ehad...**) ı çok çok okurdu. Onun üzerine namaz kılman için yeri kısaltayım mı? dedi. Resûlû Ekrem «evet» buyurdu ve onun üzerine namaz kıldı» (17).

Resûlû Ekrem (s.a.v.) Efendimiz bir bölük askerle birini göndermişti, onlara hep (**Kulhü vellâhü ehad**) ile namaz kıldırıyordu. Geriye döndükleri vakit bu durumu Resûlû Ekrem'e anlattılar. Resûlû Ekrem onlara: Ona sorunuz, ne için hep İhlâs'la namaz kıldırılmış. Ona sordular, o dedi ki: İhlâs, Allah Teâlâ'nın sıfatlarını camidir, ben onu okumayı severim. Bunun üzerine Resûlû Ekrem: Ona haber verin, Allah (c.c.) da onu sever» (18) buyurdu.

Bir kimse :

«Yâ Resûlallah, ben İhlâs Sûresini seviyorum» de-

(17) Bu hadîsi şerîfi Salebî zikretmiştir.

(18) Mûslim, Aışe (r.a.) dan.

di. Sevgili Peygamberimiz o kimseye: «Onu sevmen seni cennete koyar» (19) buyurdu.

KİYAMET GÜNÜ EY ALLAH'IN SEVGİLİSİ KALK. DİYE NİDA OLUNACAĞINA DAİR

«Her kim (Sûre-i İhlâs'ı) her gun ellîşer defa okursa o kimseye ey Allah Teâlâ'nın medhine mazhar olan kabrinden kalk, cennete gir, diye nida olunur» (20).

CEHENNEMDEN BERAT VERİLECEĞİNE DAİR HADİS-İ ŞERİF

«Her kim (Kulhü vellâhü ehad...) ı namazın içinde ve-ya dışında yüz defa okursa Cenâb-ı Ecîllî ve Âlâ onun için cehennemden kurtuldu diye bir berat yazar» (21).

BİN DEFA OKUYAN KİMSENİN NEFSİNİ SATIN ALACAĞINA DAİR

«Her kim (Kulhü vellâhü ehad...) ı bin defa okursa, diyetini ödeyerek nefsinin cehennemden kurtarmış olur» (22).

SABAH NAMAZINDAN SONRA

«Her kim sabah namazını cemaatla kıldıktan sonra (Kulhü vellâhü ehad...) ı yüz defa okursa, Allah Teâlâ ile kendi arasında olup da kimsenin bilmediği günahları affedilir.» (23).

«Her kim sabah namazından sonra (Kulhü vellâhü

(19) Tirmizî, Enes (r.a.) dan.

(20) Taberânî, Deylemî.

(21) Taberânî, Deylemî.

(22) Camiüssagîr, Huzayfa (r.a.) dan.

(23) Deylemî, Enes (r.a.) dan.

ehad...) ı hiç kimse ile konuşmadan yüz defa okursa, o gün içinde Cenâb-ı Ecëlli Âlâ'ya elli siddîkin sevâbı yük-seltîlmîş olur» (24).

«Her kim sabah namazından sonra (Kulhü vellâhü ehad) ı oniki defa okursa, Kur'ân'ı dört defa hatmetmiş gibi ecir verilir» (25)

ARAFÂ GÜNÜ AKŞAMI İHLÂS SÛRESİ

Resûlû Ekrem :

«Kulhü vellâhü ehad... her kim arafa günü akşamı bin defa okursa, Cenâb-ı Ecëlli Âlâ ona istediğini ve-rir (26).

SEFERE GİDERKEN İHLÂS SÛRESİ

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) buyurdu ki :

«Her kim sefere çıkmayı arzu ettiğî vakit (Kulhü vellâhü ehad...) ı kapısının yanında on bir defa okursa, Cenâb-ı Ecëlli Âlâ seferden dönene kadar evini muha-faza eder» (27).

AKŞAM NAMAZINDAN SONRA SÛRE-İ İHLÂS

Peygamber Efendimiz buyurdu ki :

«Her kim akşam namazından sonra kimse ile konuş-madan iki rekât namaz kılar, birinci rekâtta Fâtîha'dan sonra (Kul yâ eyyühel kâfirûn...) ikinci rekâtta Fâtîha'dan sonra (Kulhü vellâhü ehad...) okursa yılanın havından çıktığı gibi günahından çıkar» (28).

(24) Deylemî, Bera İbni Azib (r.a.) dan.

(25) Bezzâr, Enes (r.a.) dan.

(26) Abuşşayh, İbni Ömer (r.a.) dan.

(27) İbnünneccâr, Ali (r.a.) dan.

(28) İbnünneccâr, Enes (r.a.) dan.

FARZ NAMAZINDAN SONRA İHLÂS SÜRESİ

«Farz namazlarından sonra Kulhü vellâhü ehad... onar defa okuyana Cenâb-ı Ecîlî Âlâ'nın rızası ve mağfireti vacip olmuştur» (29).

MELEKLERİN NAZİL OLMALARI

«Çanlar çalındığı vakit (Allah Celle Celâlühü'ye şîrk koşturmak için yeryüzünde çalınan çanlar) Rahman olan Cenâb-ı Ecîlî Âlâ'nın gazabı şiddetlenir, yeryüzünün muhtelif yerlerine melekler inerler ve Kulhü vellâhü ehad...) okurlar. Allah Teâlâ'nın gadabı ilâhîyyesi sâkin olana kadar okumaya devam ederler» (30).

EN BÜYÜK GANİMET

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاحِدًا أَحَدًا هَمْدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ *

OKUNUŞU : Lâ ilâhe illallâhu. vâhiden ehaden same-den lem yettehiz sahibeten velâ veleden velem yekûn le-hû küfüven ehad.

Bu zikrin fazîleti hakkında Sevgili Peygamberimiz :

«Her kim (bu zikri) on defa okursa Allah Teâlâ o kimse için kırk milyon sevap yazar» (31) buyurmuşlardır.

(29) İbnünnecâr, ibni Abbâs (r.a.) dan.

(30) Tesîr'i Kurtubî cilt 20, sahife : 241.

(31) İmâm-ı Ahmed, Temîmî, Darî (r.a.) dan.

CİN SURESİ'NİN SIRLARI

Allah Resulü buyuruyor:

"Cin suresini okuyan kimse, mevcut cin ve şeytanlar kadar köle azad etmişcesine sevaba nail olur."

Zalim bir devlet büyüğünün ve herhangi bir zorbanın şerrini önlemek için, onlarla karşılaşmadan önce bu sure okunur ve bundan sonra huzura çıkılırsa, beklediği genişlik, emniyet ve başarıyı elde eder.

Gizlenmesini istediği herhangi bir şey üzerine okuyan kimsenin bu gizlediği şeyi kimse bulamaz.

MÜZZEMMİL SURESİ'NİN SIRLARI

Ubey (r.a.)'in rivayet ettiği bir hadisi şerifte Allah'ın Resulü şöyle buyurdular:

"Müzzemmil suresini okumayı adet haline getiren kimsenin Cenabı Hak gerek dünyaya ait olan, gerekse ahirete mahsus bulunan bütün güçlüklerini kolaylaştırır."

MÜDDESSİR SURESİ'NİN SIRLARI

Müddessir suresini her zaman okumayı alışkanlık haline getiren kimseye Cenabı Hak Mekke'de yaşayan müminlerin sevabı kadar sevap ihsan eder.

EL-FELÂK SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
 وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

OKUNUŞU: Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul eûzû birabbil felâk, min şerri mâhalâk, ve min şerri ğâsikin izâ vegab, vemin şerrin neffâsâtî fil ukad, ve min şerri hâsidin izâ hased.

MÂNASI: De ki: Sabahın Rabbine sığınırım, yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöküp bastığı zaman gecenin şerrinden, düşümlere üfüren (nefes)lerin şerrinden, ve hased edenin, hased (ini belli) ettiği zaman, şerrinden.

EN-NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ
 شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
 مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

OKUNUŞU : Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul eûzü birabbinnâs. Melikinnâs. İlâhinnâs. Min şer-
 ril vesvâsil hannâs. Elleziy yûvesvisü fîy sudûrinnâs. Mi-
 nel cinneti vennâs.

MÂNÂSİ : De ki: Sığınırım insanların Rabbine, insan-
 ların (yegâne) mâlikine. İnsanların ma'bûdüne, o sinsi
 şeytanın şerrinden ki o, insanların göğüslerine daima ves-
 vese verendir. (O şeytan) gerek cinden, gerek insandan
 (olsun).

SÜRE-İ MÜAVVİZETeyn'LERİN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİS-İ ŞERİFLER

Cenâbı Peygamber Efendimiz İhlâs ve Muavvize-
teyn'leri okuyarak bu sûreler ile kendilerine sihir yapan
kadının şerrinden Allah Teâlâ'ya sığınırlandı ve bu sûre-
leri ümmetine de okumaları için emrederlerdi. Resûlü Ek-
rem'in bu sûreler hakkındaki bazı ehadisi nebeviyyeleri
şunlardır :

Ükbete b. Amir diyor ki: «Resûlü Ekrem her nama-
zın arkasından «**Muavvizât**» ı okumamı bana emir buyur-
ular» (1).

«Allah Teâlâ misli hiç (bir kitapta) görülmemiş âyet-
leri bana indirdi. Bunlar «**Kul eûzü birabbil felâk**» ve «**Kul
eûzü birabbinnâs**» sûreleridir» (2).

«Muavvizeteyn'leri okuyan sanki Cenâb-ı Ecîlî Âlâ'-
nın indirdiği bütün kitapları okumuş gibi (ecre nâil) olur»
(3).

«Muhakkak insanlar «**Kul eûzü birabbil felâk**» ve «**Kul
eûzü birabbinnâs**» ın misli gibi (başka bir dua ile) Ce-
nâb-ı Ecîlî Âlâ'ya sığınamazlar» (4).

«Resûlü Ekrem Efendimiz bir rahatsızlık hissettiği za-
man ve her gece yatağına yatacağı vakit bu üç sûreyi
okuyup mübarek ellerine üfleyerek elleri ile mübarek baş

(1) İmâm-ı Ahmed, Ukbe b. Amir (r.a.) dan.

(2) Tirmizî, Ukbe b. Amir'li Cyhenî (r.a.) dan.

(3) Tefsiri Keşşâf'dan.

(4) Neseî, Ukbe b. Amir (r.a.) dan.

ve yüzlerinden başlayarak aşağıya doğru cesedi şeriflerini meşh eder ve bunu üç defa yaparlardı» (5).

«Yâ Ukbe sana insanların okuduğu en hayırlı iki sûreyi haber vereyim mi? Haber ver Yâ Resûlüllâh, dedim. Bunun üzerine bana «Kul eûzü birabbil felâk», «Kul eûzü birabblinnâs» ı okuttu ve Yâ Ukbe bunları yattığın ve kalktığın vakit oku» (6) buyurdu.

«Her kim Cuma namazından sonra Sûre-i İhlâs ve Muavvizeteyn'leri yedişer defa okursa, diğer Cuma'ya kadar Cenâb-ı Ecelî Âlâ'nın muhafazası altındadır» (7).

«Sabah ve akşamları Sûre-i İhlâs ve Muavvizeteyn'leri üçer defa oku, bunlar senden bütün belâları, âfatları, sıkıntıları, kederleri ve senin istemediğin şeyleri giderir» (8).

«Bir kimse geceleyin Muavvizeteyn'i okursa bütün eşya: «Ey Allah'ım, onu serrimizden koru, derler.»

«İki sûreyi çokça okuyun, onlarla Allah Teâlâ sizi dar-ı ahirette faydalandırıcaktır. Muavvizeteyn kabri nurlandırır, şeytani reddeder, sevapları ve dereceleri arttırır, mizanda ağır gelir ve sahibini cennete götürür» (9) buyurmuşlardır.

HASTA ÜZERİNE OKUNACAĞINA DAİR

Ayrıca büyü -sihir yapılan ve hasta olan kimselere ne şekilde okunacağını üstadım Hacı Osman Efendi ay-

(5) Buharî ve Müslim, Aişe (r.a.) dan.

(6) İmâm-ı Ahmed, Ukbe b. Amir (r.a.) dan.

(7) İbnü's-sinnî, Aişe (r.a.) dan.

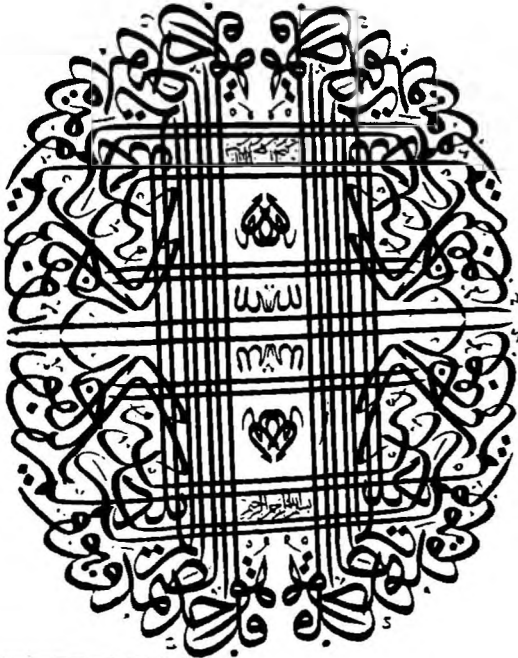
(8) Ebû Dâvud, Tirmizî, Abîlîlâh b. Hubeyb (r.a.) dan.

(9) Deylemî, İbnî Mesûd (r.a.) dan.

nen şöyle tarif etmişlerdir: Muavvizeteyn ve İhlâs da dahil olmak üzere kırkbir gün kırk birer defa sabah namazından sonra hasta üzerine okunacaktır.

«Resûlü Ekrem Efendimiz, cinden ve fena gözden Allah'a sığınırldı. Nihayet Muavvizeteyn sûreleri inince, bu iki (sûre ile) Allah Teâlâ'ya sığınmaya başladı, diğerlerini terk etti» (10).

«Ey Ukbe, bu gece indirilen âyetleri görmedin mi? Onların benzeri katiyyen görülmemiştir. Onlar da (Kul eûzü birabbil felâk) ile (Kul eûzü birabbinnâs) sûreleridir» (11).

(10) Tirmizî, Sâid El - Hudrî (r.a.) dan.

(11) Müslim, Ukbe b. Amir (r.a.) dan.

BURUC SURESİ'NİN SIRLARI

Bu sure-i celile, küçük çocuğun süt kesimi ile yakından ilgilidir. Bu sure-i celileyi baştan sona kadar okumaya devam eden anne durumundaki kadın, çocuğunu kolaylıkla sütten kesme imkanı bulur. Yatağına yatan kimse, uyumazdan önce bu sureyi okur ve ondan sonra uyumak üzere yerine uzanırsa, Cenabı Hak o kulunu kendi himayesine alır. Sefere çıkmak üzere olan kimse, ayağını eşikten dışarı atarken üç defa:

وَاللّٰهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُّحِيطٌ*

(Vallâhü min verâihim muhiyt)

ayeti celilesini okuyarak tekrar etse, tekrar evine dönünceye kadar canı ve malı emniyette olur.

TARIK SURESİ'NİN SIRLARI

Tarık suresi, herhangi bir ilacı aldıktan sonra okunursa, alınan ilacın çabucak tesir etmesine ve tehlike meydana getirmemesine vesile olur. Uyumak üzere yatağına uzanan kimse bu sureyi okuduktan sonra yerine uzanır ve uykuya dalarsa, ihtilam olmaktan korunmuş olur.

A'LA SURESİ'NİN SIRLARI

Bu sureyi çok okuyan kimse, basur hastalığına karşı şifa bulur. Bir cuma günü bu sureyi yazıp, üzerinde taşıyan kimse her türlü felakete karşı kendisini

himaye altına almış olur. Bu sure hamile bir kadın için yazılır ve bu yazım işi ayın ilk günlerinde gerçekleştirilirse, doğacak çocuk zeki ve gülbüz olur.

BELED SURESİ'NİN SIRLARI

Yeni doğmuş bir çocuk için, Beled suresi yazılıp bir tarafına asılırsa, bütün ağrı ve sancılara karşı çocuk korunmuş olur. Bu husus hayli tecrübe edilmiş ve arzu edilen netice görülmüştür. Şam alimlerinin bu sureye çok dikkat ettikleri anlatılmaktadır. Çünkü bu sureyi sabah namazının sünneti ile farzı arasında okumayı adet haline getiren kimseler hiçbir zaman paraya muhtaç olmazlar.

ŞEMS SURESİ'NİN SIRLARI

Şems suresini çok okuyan kimsenin hem nasibi bol olur, hem de gittiği yerde iltifat görür ve başarılı olur. Bir kimse bu sureyi yazıp içilecek bir su içerisine bırakır ve o sudan içerse, önceden meydana gelmiş bulunan titremeye ve haykırma ile ilgili hastalıkları şifa bulur.

LEYL SURESİ'NİN SIRLARI

Sara tutan bir kimsenin kulağına Leyl suresi baştan sona kadar okunursa, Cenabı Hakk'ın yardımı ile şifa bulur. Yazılıp, içilecek bir su içerisine bırakıldıktan sonra, humma ve buna benzer ateşli hastalığa yakalanmış bir kimseye içirilirse, ateşi düşer ve hastalığı şifa bulur.

DUHHA SURESİ'NİN SIRLARI

Kaybolan bir kimsenin ismi üzerine Duha suresi okunursa, kısa zamanda geri dönüp ayrıldığı yere gelir. Kaybedilen bir şeyin yeri bilinmiyorsa, onun bulunması niyetiyle Duha suresi okunur ve kendisine kaybın yeri bildirilir. Yahut unutulmuş yer bilinmiyorsa, o yer kendisine hatırlatılır.

İNŞİRAH SURESİ'NİN SIRLARI

Kendisinde göğüs darlığı bulunan kimseye, İnşirah suresi okunur veya bu hastalığın sahibi, bu surenin okunmasına bizzat devam ederse, Cenabı Hak o kimseyi bu hastalığından kurtarır.

Kalbi ağrıyan kimse de bu sureyi okumaya devam etmek suretiyle kalbini tedavi etmek imkanı bulur. Bu sure yazıldıktan sonra içilecek bir su içerisine bırakılır ve bu sudan kendisinde böbrek taşı veya kumu bulunan kimseye içirilirse bu hastalığı için çok iyi gelir.

TİN SURESİ'NİN SIRLARI

Velilerden bazıları demişlerdir ki:

"Bir kimse Tîn suresini 'baştan sona kadar yazıp yolculuğa çıkarken üzerine alırsa ve yolculuğun devamı müddetince üzerinde bulundurursa, tekrar evine gelinceye kadar emniyette olur."

Bir kimse bu sureyi beyaz renkli temiz bir cam kap

içerisine yazar ve bu kabın içerisini yağmur suyu ile doldurur, daha sonra bu suyu bağ, bahçe ve tarla gibi yerlerde bulunan mahsulün üzerine serperse, mahsulün daha güzel, daha bol ve daha bereketli olmasına vesile olur. Ayrıca bütün afetlere karşı da korunmuş olur.

ALAK SURESİ'NİN SIRLARI

Bir kimse aşağıda gelecek olan ayeti kerimleri ilgin ağacından yapılmış yeni bir ağaç kab içerisine, oruçlu ve abdestli olarak, çelik bir kalem ile yazar ve bu kabın içerisini güneş görmeden, yerinden alınan tatlı bir su ile doldurur ve aç karnına içerse, beklenin üstünde zekaya ve engin görüşlülüğe sahip olunur. Bahsi geçen ayeti kerimler bunlardır:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ
مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ
بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ *

KADR SURESİ'NİN SIRLARI

Zamanın büyük alimlerinden biri bana şöyle dedi: "İster misin ki sana İsmi A'zam'ı öğreteyim. Bunun üzerine ben de "hay hay isterim" dedim. O zat bana: "Öyleyse Fatiha, İhlas, Ayet el-Kürsi ve Kadr surelerini oku ve daha sonra yönünü kible istikametine çevir ve dile dilediğini. Cenabı Hak o zaman istediğini

fazlasıyla verecektir" dedi.

Bir kimse Kadr suresini yazıp, içerisi temiz su dolu bir kab içerisine bırakırsa ve daha sonra bu sudan içmeye devam ederse, Cenabı Hak o kimsenin kalb gözünü açar ve kendi yakınına aldığı kullarına dahil eder.

BEYYİNE SURESİNİN SIRLARI

Sarılık hastalığına yakalananların ve veremli kimselerin en kısa zamanda sağlığa kavuşması için Beyyine suresi yazılıp, sağlam ve temiz bir şey ile muhafaza edildikten sonra, hastanın boynuna takılır. Bundan sonra hasta, Cenabı Hakk'ın izni ile şifaya kavuşur.

ZİLZAL SURESİ'NİN SIRLARI

Allah Resulü buyuruyor:

"Bir kimse çok çok Zilzal suresini namaz içerisinde okumayı adet haline getirirse, Cenabı Hak o kimseye dünya servetini ihsan edeceği gibi korktuklarından da emin ve beri kılar."

ADİYAT SURESİ'NİN SIRLARI

Bir kimse Adiyat suresini yazıp üzerine alırsa Allah, korktuğu şeylere karşı o kimseyi koruyacağı gibi rızık kapılarını da ardına kadar açar.

KARIA SURESİ'NİN SIRLARI

Bir türlü geçinemeyen ve kazanç elde edemiyen kimse, Karia suresini yazıp yakasına veya herhangi bir yerine bir sargıya sardıktan sonra takarsa, Cenabı Hak o kimseye kolay kazanabilme yollarını ihsan eder. Karia suresini okumayı adet haline getiren kimse, her bakımdan emniyette bulunur.

TEKASÜR SURESİNİN SIRLARI

Tam ve yarın baş ağrıları (migren) için Tekasür suresinin, ikindi namazından sonra okunması çok faydalıdır.

Bir kimse yağmur yağarken oturup üstüste yedi defa bu sureyi okursa, Cenabı Hak o kimseye hesapsız sevap ihsan eder.

Bir kimse yağmur yağarken hem Tekasür suresini okumaya devam eder, hem de yağın yağmuru bir kab içerisine biriktirmeye çalışırsa, biriktirilen bu su her hastalık ve her niyet çok için faydalıdır.

Tekasür suresini okumayı vird haline getiren kimse hayatında fakirlik nedir bilmez.

ASR SURESİ'NİN SIRLARI

Şiddetli ateş yapan bir hastalığa yakalanan kimseye Asr suresi okunursa, şifa bulur. Bir kimse bu sureyi dört ayrı kağıda yazıp, her birisini korunmasını istediği yerin dört ayrı köşesine yerleştirirse, Cenabı Hak o yeri

her türlü felakete karşı himaye eder.

HÜMEZE SURESİ'NİN SIRLARI

Her nafile ibadetin sonunda Hümeze suresini okumak zengin olmak için çok faydalı ve tesirlidir

FİL SURESİ'NİN SIRLARI

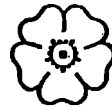
Mücadele ve muharebe halinde iken Fil suresinin okunması zafere vesile olmaktadır. Düşmanın yüzüne karşı bu surenin okunup üfürülmesi onu perişan eder.

MAUN SURESİ'NİN SIRLARI

Bir kimse, Maun suresini ev eşyası üzerine okuyup üfürürse, kırılmaktan ve kaybolmaktan kurtarılmış olur. Bu surenin okunmasını alışkanlık haline getiren kimsenin sözü her yerde geçerli olur. Hiç kimse bir dediğini iki edemez.

KEVSER SURESİ'NİN SIRLARI

Bir kimse Kevser suresini bin defa okusa, arkasından da bin defa salavat-ı şerife okuyup bir cuma gecesi yerine yatsa ve abdestli olarak uyusa, Resulü Ekrem (s.a.v.)'i rüyasında mutlaka görür. Bir kimse Kevser suresini yazıp üzerinde bulundursa, her türlü tehlikeye karşı kendisini korumuş olur.

- BU KISIM
İŞLENMESİ ÇOK SEVAPLI OLAN
BAZI İBADETLERİ İHTİVA
ETMEKTEDİR

Şeyhül Ekber Muhiddin Arabî (K.S.) diyor ki: «Her gün KUR'ÂN-I Âzîmüşşan'dan üç hıbz (15 sahîfe) okumaya devam et. Bâzı ilim taliplilerinin ve bâzı müstasavvıf (sofu) ların yaptığı gibi yapıp da KUR'ÂN okumayı terk etme. Onlar, KUR'ÂN okumaktan daha mühim şeylerle iştigal ettiklerini zannediyorlar. Onların bu zanları yalandır, günahdır. KUR'ÂN dünyadaki ve ahiretteki bütün ilimlerin cevheri ve aslıdır. .

(Kibritil Ahmet Fibeyânî
Ulûmü Şeyhul Ekber) den

NAFİLE NAMAZ KILMANIN FAZİLETİNE DAİR

Resûlü Ekrem Efendimiz buyurdu.

«Farzlardan başka nafile olarak günde on iki rek'at namaz kılan bir kul için Allah Teâlâ cennette bir ev bina eder» ⁽¹⁾.

SABAH NAMAZININ SÜNNETİNİN FAZİLETİNE DAİR

Resûlüllâh buyurdu :

«Sabah namazının farzından evvel iki rek'at sünnet kılmak dünya ve onun içindekilerden daha hayırlıdır» ⁽²⁾.

ÖĞLE NAMAZININ SÜNNETLERİNİN FAZİLETİNE DAİR

Sevgili Peygamberimiz buyurdu :

«Her kim öğle namazının farzından evvel dört, farzından sonra da dört rek'at sünnet kılmaya devam ederse Allah Teâlâ o kimseye cehennem ateşini haram kılar» ⁽³⁾.

(1) Müslim, Ümmü Habîbe (r.a.) dan.

(2) Müslim, Aişe (r.a.) dan.

(3) İmâm-ı Ahmed, Ümmü Habîbe (r.a.) dan.

Diğer hadisi şerifte de :

«Her kim öğlenin evvel sünnetini dört rek'at kılsa o günün gecesini teheccüdle geçirmiş gibi, son sünnetini dört rek'at kılsa kadir gecesini ihya etmiş gibi ecrâ nail olur (4).

İKİNDİ NAMAZININ SÜNNETİNİN FAZİLETİNE DAİR

Resûlü Kibriyâ buyurdu :

«Allah Teâlâ ikindinin farzından önce dört rek'at namaz kılan kimseye rahmet etsin» (5).

Diğer hadisi şerifte :

«İkindiden evvel kılınan dört rek'at sünneti kılmaya devam edene Allah Teâlâ cennette bir köşk bina eder» (6).

Başka bir hadisi şerifte :

«İkindinin farzından evvel dört rek'at namaz kılanın cesedine Allah Teâlâ cehennem ateşini haram kılar» (7).

AKŞAM NAMAZINDAN SONRA NAFİLE OLARAK NAMAZ KILMANIN FAZİLETİNE DAİR

Resûlü Ekrem buyurdu :

«Her kim akşam namazından sonra günahı icap ettirir bir kelime konuşmadan altı rek'at namaz (evvâbîn)

(4) Taberânî, Bera b. Azîp (r.a.) dan.

(5) Abû Dâvûd, İbnî Ömer (r.a.) dan.

(6) Abû Ya'lâ, Ümmü Habîbe (r.a.) dan.

(7) Taberânî, Ümmü Seleme (r.a.) dan.

kılarsa Allah katında on iki senelik ibadet yerine geçen» (8).

Diğer rivâyette :

«Günahı denizlerin köpüğü kadar olsa affolunur» (9).

YATSININ FARZINDAN SONRA KILINAN SÜNNETİN FAZİLETİNE DAİR

Resûlû Ekrem buyurdu :

«Her kim, yatsı namazının farzından sonra kılınan iki rek'at sünneti dört kılarsa kadir gecesini ihya etmiş gibi öcre nail olur» (10).

SALAT-İ VİTRİN FAZİLETİNE DAİR OLAN HADİS-İ ŞERİF

Resûlû Ekrem buyurdu :

«Her kim ayın üç gününü oruçlu olarak geçirir, seferde ve hazarda da vitir namazını kılar terk etmezse, onun için şehid ecri verilir» (11).

TEHECCÜD NAMAZI KILMANIN FAZİLETİNE DAİR

Resûlû Ekrem buyurdu :

«Ramazan orucundan sonra en fazîletli olan oruç, Muharrem ayında tutulan oruçtur. Farzlardan sonra en efdal olan namaz, gece kılınan namazdır» (12).

(8) İbni Mace, Abû Hûreyre (r.a.) dan.

(9) Taberânî, Amr b. Yâsir (r.a.) dan.

(10) Taberânî, Enes (r.a.) dan.

(11) Taberânî, İbni Ömer (r.a.) dan.

(12) Müslim, Abû Hûreyre (r.a.) dan.

«Bir kimse geceleyin ailesini uyandırır ve kalkarlar ikişer rek'at teheccüd namazı kılarılarsa, Allah Teâlâ onları çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınların zümresinden yazar» (13).

«Gece namazı (Teheccüd) kılmaya devam ediniz, zira o, sizden evvelki salihlerin adetidir. O sizin Rabbinize yaklaştırır, günahlarınızı affeder ve sizi günahattan korur. İnsandaki hastalığı da şifaya kavuşturur. (Gece namazında dünyanın hayrı, ahiretin saadeti vardır)» (14).

DUHA NAMAZI KILMANIN FAZİLETİNE DAİR

Resûlû Ekrem buyurdu :

«İki rek'at duha namazı kılmaya devam eden kimse-
nin günahı denizin köpüğü kadar olsa affolunur» (15).

Hadîsi Kudsîde Allah Teâlâ buyurdu :

«Ey Ademoğlu gündüzün evvelinde dört rek'at (duha) namazı kıl ki, seni bütün gün kendi himayemde muhafaza edeyim» (16).

Resûlû Ekrem buyurdu :

«İki rek'at duha namazı kılan kimse, gafiller zümresinden yazılmaz» (17).

«Her kim sabah namazını cemaatla kılar sonra da oturur kimse ile konuşmadan ve güneş doğduktan sonra (kırk dakika geçene kadar) Allah Teâlâ'yı zikreder, sonra

(13) Ebû Dâvûd, Abû Hüreyre (r.a.) dan.

(14) Tirmizî, Ebû Ümâme (r.a.) dan.

(15) Tirmizî, Abû Hüreyre (r.a.) dan.

(16) İmâm-ı Ahmed, Abû Mûreteldâîlî (r.a.) dan.

(17) Taberânî, Abuddardâ (r.a.) dan.

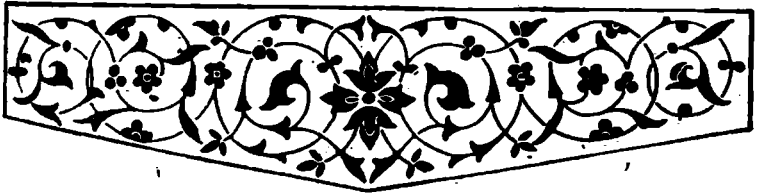
kalkar iki rek'at duha namazı kılarsa, onun için tam bir hac ve bir de ömre sevabı yazılır» (18).

«Bir kimse kuşluk namazını iki rek'at kılarsa gafil-ler zümresinden yazılmaz, dört rek'at kılarsa abidler züm-resinden yazılır, altı rek'at kılarsa o gün Allah Teâlâ'nın tahtı himayesinde olur. Sekiz rek'at kılarsa çok ibadet edenlerin zümresinden yazılır, on iki rek'at kılarsa cen-nette onun için bir ev ihsan olunur.»

TEVBE NAMAZININ FAZİLETİNE DAİR

Resûlü Ekrem buyurdu :

«Bir günah irtikab eden kimse ıssız bir yerde iki rek'at namaz kılar ve işlediği günahdan dolayı tevbe ve istiğfar ederse Allah Teâlâ işlediği günahı affeder» (19).

(18) Abû Dâvûd, Tirmizî (r.a.) dan.

(19) Beyhakî, Hasan (r.a.) dan.

SURELERİN FAZİLETİ

İÇİNDEKİLER

-A-

Abdülhalık Gücdevanı hazretlerinin manevi evlatlarına tavsiyesi	2
Asr Suresinin sırları	195
Asr Suresinin faziletine dair	169
Ayet el-Kürsi'nin faziletine dair	45
Ayet el-Kürsi'nin esrarı, hikmeti	46
Ayet el-Kürsi'yi okumanın fazileti	47
Ayet el-Kürsi'yi namazdan ewel okumak	49
Ayet el-Kürsi'yi evden çıkarken okumak	51
Ayet el-Kürsi'yi farz namazından sonra okumak	49
Ayet el-Kürsi İsm-i A'zam'dır	52
Ayet el-Kürsi'nin kalp gözünü açması	53
Ayet el-Kürsi'yi üzerinde taşımak	54
Ayet el-Kürsi'nin cinniyi yakması	54
Ayet el-Kürsi'yi sabahları okumak	55
Ayet el-Kürsi ile sahabenin cinniyi yere vurması	55
Ayet el-Kürsi'nin esrarı	56
Ayet el-Kürsi'yi şer zamanlarında okumak	56
Ayet el-Kürsi'yi her gün okumak	57
Ayet el-Kürsi'yi yataarken okumak	57
Adiyat Suresinin sırları	194
Adiyat suresini okumanın fazileti	165
Akşam namazından sonra kılınan nafil namazın fazileti.....	199
A'la Suresinin sırları	190
Alak Suresinin sırları	193
Al-i İmran Suresini okumanın fazileti	61
A'raf Suresi hakkındaki hadıs-i şerif	78

-B-

Besmele'nin esrarı	28
Besmele'de bir melek vazifelendirilir	28
Besmele ile şeytanın belli kılılır	28
Besmele'yi tehlike ile karşılaşınca okumak	29
Besmele sayesinde şeytanla arasına üçyüz perde	29

Besmele'nin her harfi için dört bin sevap	29
Besmele ile yedi yüz senelik nafile ibadet sevabı	29
Besmele'nin fazileti iki milyon senede yazılmaz	29
Besmele'yi okuyan mahşere geldiği vakit	30
Besmele ile dağlar taşlar tesbih eder	30
Besmele okuyan cehennemden azad olur	30
Besmeleyi yazmak	31
Besmele ile dağlar harekete geçerek sallandı	31
Besmele çekilen dua reddolunmaz	32
Besmele okuyan denize girse batmaz	32
Besmele çekene Allah azab etmeyi haya eder	32
Besmele çekene ansızın bela gelmez	33
Besmele'yi evden çıkarken okumak	33
Besmele ile nimetin gelmesi, mazarratın gitmesi	33
Besmele'yi yatarken okumak	33
Besmele'yi zalime karşı okumak	33
Besmele'yi ağrıya karşı okumak	34
Besmele'yi mahpus okursa kurtulur	34
Besmele'yi unutkanlığa karşı okumak	34
Besmele kırk gün okunursa	34
Besmele hasılaya içirilirse	34
Besmele yazılır, eve asılırsa	34
Besmele ile bereketin çoğalması	35
Besmele okuyan hayatı boyunca fenalıktan emin olur	35
Besmele'yi baş ağrısına karşı okumak	35
Besmele'yi taşıyana silah tesir etmez	35
Besmele ile mahsulün çok olması	35
Besmele'den cennet ırmaklarının çıktığına dair	36
Besmele ile münafığın helak olması	37
Besmele'yi okuyanın dileği olur	38
Beled Suresinin sırları	191
Beyyine Suresinin sırları	194
Beyyine Suresi'ni okumanın fazileti	161
Bakare Suresi'ni okumanın fazileti	43
Bakare Suresi'nin son iki ayeti hakkında	58
Buruc Suresi'nin sırları	190
Büyük günahları bağışlatan dualar	149

-C-

Cin Suresinin sırları	184
-----------------------------	-----

-D-

Duha namazı	200
Duha Suresi'nin sırları	192
Duha Suresi'nin fazileti	154
Duhan Suresi	125
Duhan Suresi'nin meali	126
Duhan suresini okumanın fazileti	127

-E-

Enam Suresi'ni okumanın fazileti	75
Enfal Suresi hakkında hadis-i şerifler	79
Enbiya Suresi'nin faziletine dair	90

-F-

Fatiha Suresi'nin fazileti	40
Fetih Suresi'ni okumanın fazileti	122
Felak Suresi	185
Fil Suresi'nin sırları	196

-G-

Ğafir Suresi'nin fazileti	120
Günahları affettiren dualar	144
Günahlardan arındıran ameller	142
Geceleri uyanıp da evinden çıkan kimsenin okuyacağı ayetler	68

-H-

Hacet ve dilek duası	27
Hakka Suresi'nin sırları	66
Hud Suresi'nin fazileti	82
Hümeze Suresi'nin sırları	196
Haşr Suresi'nin son üç ayetinin fazileti	139

-İ-

İkinci namazının sünneti	199
İnşirah Suresi'ni okumanın faziletine dair	156
İnşirah Suresi'nin sırları	192
İsra Suresi'nin fazileti	83
İsra Suresi'ni borçlu olanlar okur	84
İsra Suresi sara ve deliliğe karşı okunur	85
İhlas Suresi	176
İhlas Suresi'nin fazileti	176

İhlas Suresi'ni okuyanın günahı affedilir	177
İhlas Suresi'ni sabah-akşam okumak	178
İhlas Suresi'ni eve girerken okumak	178
İhlas Suresi'ni cuma günü camiye girildiği vakit okumak	178
İhlas Suresi'ni yatarken okumak	179
İhlas Suresi'ni hastalanınca okumak	179
İhlas Suresi'ni okuyana cennette köşk verilir	179
İhlas Suresi'ni okuyana cennet vacip olur	179
İhlas Suresi'ni her halde okumak	180
İhlas Suresi'ni okuyana Kıyamet günü "Ey Allah'ın sevgilisi, kalk" denir	181
İhlas Suresi'ni okuyana cennette beraat verilir	181
İhlas Suresi'ni bin defa okuyan nefsinin cehennemden satın alır	181
İhlas Suresi'ni sabah namazından sonra okumak	181
İhlas Suresi'ni arefe günü akşamı okumak	182
İhlas Suresi'ni sefere giderken okumak	182
İhlas Suresi'ni akşam namazından sonra okumak	182
İhlas Suresi'ni farz namazlardan sonra okumak	183
İhlas Suresi'ni yeryüzüne inen melekler okurlar	183
İhlas Suresi en büyük ganimettir	183
İşlenmesi çok sevap olan bazı ibadetler	197

-K-

Kur'an-ı Kerim'in faziletine dair veciz bir vaaz	7
Kur'an'dan nasıl bir insan olduğunu öğren.....	13
Kur'an okumanın edepi	15
Kur'an'ın faziletine dair ayetler	20
Kur'an okumanın faziletine dair hadis-i şerifler	22
Kur'an'ın faziletine dair Allah dostlarının sözleri	25
Kur'an-ı Kerim'i başkalarından dinlemeye dair	25
Kur'an-ı Kerim'i işiten Hz. Ömer'in ağlaması	26
Kehf Suresi'nin fazileti	87
Kehf Suresi'ni geceleyin istediği saatte kalkmak isteyen okur	88
Kadr Suresi'ni okumanın fazileti	158
Kadr Suresi'nin sırları	193
Kevser Suresi'ni okumanın fazileti	170
Kevser Suresi'ni Peygamberimiz'i rüyada görmek isteyenler okur	170

Kevser Suresi'nin sırları	196
Kafirun Suresi'ni okumanın fazileti	172
Kafirun Suresi'ni ikiyüz defa okuyana Hızır (a.s.) mürşitlik eder	173
Karia Suresi'nin sırları	195

-L-

Leyl Suresi'nin sırları	191
-------------------------------	-----

-M-

Muhyiddin Arabi diyor ki	3
Maide Suresi'ni okumanın fazileti	74
Muzzemmil Suresi'nin sırları	184
Müddessir Suresi'nin sırları	184
Maun Suresi'nin sırları	196
Muavvizeteynleri okumanın fazileti	187
Muavvizeteynler hasta üzerine nasıl okunur	188
Mearic Suresi'nin sırları	67

-N-

Nun Suresi'nin sırları	66
Nuh Suresi'nin sırları	67
Nisa Suresi'ni okumanın fazileti	72
Nas Suresi	186
Nasr Suresi'nin fazileti	174
Nafile namaz kılmanın fazileti	198

-Ö-

Oğlen namazının sunnetleri	198
Onsöz	5

-S-

Secde Suresi'ni okumanın fazileti	92
Saffat Suresi'nin fazileti	118
Sabah namazının sunnetinin fazileti	198

-Ş-

Şifa ayetleri	157
Şems Suresi'nin sırları	191

-T-

Tevbe namazı	202
Tahfil Suresi'nin sırları	67
Tevbe Suresi'nin fazileti	79

Tekasür Suresi'nin fazileti	167
Tekasür Suresi'nin sırları	195
Tin Suresi'nin sırları	192
Tarık Suresi'nin sırları	190
Teheccüd namazı	200

-U-

Umumi şekilde günahları affettiren ameller	151
--	-----

-V-

Vakıa Suresi	133
Vakıa Suresi'nin mealı	134
Vakıa Suresi'ni okumanın fazileti	138
Vitr namazının fazileti	200

-Y-

Yasin Suresi	99
Yasin Suresi'nin mealı	102
Yasin Suresi'nin fazileti	108
Yasin Suresi'ni her gece okumak	109
Yasin Suresi'ni Cuma geceleri okumak	109
Yasin Suresi'ni sabah-akşam okumak	110
Yasin Suresi'ni okuyana yirmi hac sevabı verilir	111
Yasin Suresi'ni okuyana kıyamet günü şefaet edilir	111
Yasin Suresi'ni ölmek üzere bulunana okumak	112
Yasin Suresi'ni ölmüş kimsenin ruhuna okumak	112
Yasin Suresi'nde yirmi bereket vardır	113
Yasin Suresi'ni kalp katılığına karşı okumak	114
Yasin Suresi'ni Allah rızası için okumak	114
Yasin Suresi'ni okuyanın duası kabul olur	115
Yasin Suresi yazılır da içilirse	115
Yasin Suresi'nin bazı esrarı hakkında	116
Yusuf Suresi'nin fazileti	83
Yatsi'nin farzından sonra kılınan sünnet hakkında	200

-Z-

Zilzal Suresi'nin sırları	194
Zilzal Suresi'ni okumanın fazileti	163

ARİF PAMUK
RESÛLULLAHIN DİLİNDEN

SÛRELER'in

ESRÂRİ, HİKMETİ, FAZÎLETİ

Pamuk Yayınları

